

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПЕТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Други дан рада
15. мај 2018. године

(Седница је почела у 10.15 часова. Председава Ђорђе Милићевић, потпредседник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Пете седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 91 народни посланик.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је су у сали присутна 92 народна посланика, односно да је присутно најмање 84 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група, жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника о раду Народне скупштине Републике Србије?

Реч има народни посланик Дијана Вукомановић.

Изволите.

ДИЈАНА ВУКОМАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге, данас је Светски дан породице. У нашем народу постоји једна пословица која каже да је жена стуб породице, зато ће моје посланичко питање на данашњи дан бити упућено министарству које би требало да штити радничка права жена, јер, да би жене биле стуб породице, оне морају да имају право да достојанствено раде и поштено зарађују.

Дакле, моје посланичко питање је упућено министру за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, господину Зорану Ђорђевићу, а

тиче се информација које су објавили разни медији, дакле, то је већ општепозната чињеница, мада Министарство изгледа ћути, и оно се тиче фирме „Кајзен“ у Смедереву, где већма раде жене, раднице. Од 300 запослених радника тамо је 280 жена, које су због неисплаћене плате и због неисплаћеног прековременог рада у последњих шест месеци ступиле у штрајк. Након тога је уследило исплаћивање тог прековременог рада и заостале плате.

Међутим, исто тако је уследило и дисциплиновање радница. Седам радника је до сада добило отказ у форми споразумног раскида уговора о раду, три раднице су застрашене пристале на споразумни отказ, међутим четворо радника не пристаје.

У међувремену је дошло и до спонтаног синдикалног организовања. Више од половине радница је пришло синдикату „Слога“. Међутим, изгледа да је то управо упалило аларм код послодавца и да се дешава оно што се и дешава широм Србије, а то је да се радници дисциплинују, застрашују и кажњавају зато што траже своја радничка права, достојанствене услове рада и зато што ступају у штрајк.

Будући да Министарство и сам министар Ђорђевић јесте најавио усвајање новог закона о штрајку, покренута је и јавна расправа, додуше не у пуном интензитету. Подсећам да Закон о штрајку потиче у Србији још из 1996. године, а доста тога се променило на тржишту рада и тржишту радне снаге, тако да је моје питање упућено министру – да ли је информисан, будући да се не оглашава у овом конкретном случају о информацијама које сам изнела, да ли ће да подстакне инспекцију рада да обави, да тако кажем, увиђај, да разговара са радницама? Раднице су отишле на разговор са градоначелницом Смедерева, али није Смедерево толико далеко од Београда да се Министарство не би обавестило и сигурна сам да има информације.

Да ли ће министар апеловати да се поштује одредба члана 14. из Закона о штрајку, која каже да радници због организовања или учешћа у штрајку не могу да бивају отпуштено са посла? Дакле, ја молим информацију о овом случају.

Друго питање које упућујем господину министру Ђорђевићу тиче се нечувеног случаја раднице Данке Симић, која је због тога што је њен супруг учествовао у синдикалном организовању такође због неисплаћених зарада, премештена са места лаборанта најпре на посао чистачице, а затим и помоћне раднице у каменолому. Дакле, ми говоримо и ово, видим да моје колеге из владајуће коалиције немају стрпљења нити да саслушају ових пет минута о положају радника у Србији, а можете мислити како изгледа и десеточасовни и дванаесточасовни и четрнаесточасовни прековремени рад радника у Србији, а ви немате стрпљења ни да саслушате пет минута, уз дужно уважавање ових информација за које је битно да се чују у Скупштини Србије.

Дакле, да ли ће министар Ђорђевић подржати налазе Поверенице за равноправност која је установила прекршаје Закона о забрани

дискриминације ове поменуе Данке Симић у Равнаји у Малом Зворнику и да ли ће сарађивати са њом и да ли ће сарађивати са пословодством и власницима ове фирме да би се радна и људска права ове жене уважила? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Вукомановић.

Реч има народни посланик Александар Стевановић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Уважени потпредседниче, даме и господо, моје питање је усмерено председници Владе Републике Србије.

Наиме, као и сви добронамерни људи у Србији, а ми спадамо у такве људе, барем у Посланичкој групи Слободни посланици, иако смо установили када смо читали један обиман експозе да се не слажемо у многим стварима у области економске политике, тачка пет нам је привукла пажњу и рекли смо – ово заиста нису лоше идеје.

Глава пет се бави дигитализацијом. Ми смо то и детаљније прочитали и у четвртом делу главе пет имамо једну област која се зове „Дигитално пословање“. Ту се на недвосмислен начин, као приоритети наше државе, током барем ове постојеће Владе, наводе најразличитије области дигиталног пословања, анализира се њихов потенцијал у приватном сектору, иновативни потенцијал, потенцијал пораста продуктивности, како то утиче на пословно окружење.

У тој области ја, као и уосталом моје колеге, нисмо могли да се не сагласимо да су то јако добра размишљања и ако би им се додало још мало меса, да би то стварно било добро.

Шта је ту проблем? Недавно смо имали један, тако да кажем, штрајк једне одређене професије у Београду и једна од министарски у Влади, конкретно министарка која је задужена за грађевинарство, саобраћај, инфраструктуру, рекла је – ако они који штрајкују не желе иновативну фирму као конкурента на тржишту, њих бити неће и нема разлога да се бринете. Мени је то мало контрадикторно и никако ми не иде да повежем са експозеом који има један добар део, тај пети део.

На који начин се ми онда односимо према иноваторима, и то иноваторима у Републици Србији, српским фирмама које су иновирале иновацију, продале у земљама региона; какву им поруку шаљемо?

Сви знамо да су иновације предуслов раста продуктивности, отварања нових радних места, инвестиција. Имајући у виду извештај Европске банке за обнову и развој, који каже да Србија није ни близу потребног нивоа инвестиција да бисмо могли имати стопе раста од четири до пет процената у континуитету и да је највећи проблем не недостатак страних инвестиција него домаћих, какву ми поруку шаљемо тиме што кажемо домаћа иновативна фирма не мора да постоји зато што је нешто иновирала, али се традиционалним гранама то не допада?

Такође, када имамо сукоб модерног и традиционалног у привреди, да ли ћемо такве сукобе решавати на пример тако што ћемо укинути електронску пошту, пре десет година, да су људи из Поште штрајковали, хвала богу па нису, знали су шта је напредак, или ћемо покушати да дамо стимуланс да се традиционалне индустрије модернизују?

Хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштоване колеге посланици, поштовани грађани Републике Србије, ових дана смо сведоци да су се на пољопривредним добрима и имањима пољопривредника широм Србије догодиле јако велике штете од последица града.

Као по ко зна који пут и у претходним годинама, и у овој години се пољопривредници суочавају са тиме да држава нема ефикасан систем за одбрану пољопривредних добара, ораница, воћа, поврћа и било чега другог у Републици Србији од града.

Дакле, ја вас подсећам да од пољопривреде у Србији данас живи преко милион и по људи и да су мала пољопривредна породична газдинства данас највећи послодавац у Републици Србији, а да са друге стране држава то не препознаје и најмања давања из буџета управо се односе на област пољопривреде и она су испод 5%, колико је предвиђено Законом о буџету.

Због тога данас наши пољопривредници и осећају на својој кожи резултате те политике када је у питању област заштите од града, јер нити имамо довољно стрелаца, нити имамо довољно ракета, нити имамо ефикасну заштиту од града. Док је систем заштите од града у земљама ЕУ ефикасан са преко 60% успешности, у Србији је испод 20% ефикасност заштите нашег система одбране од града.

Дакле, можемо рећи да су пољопривредници остављени да се моле Богу да не падне град, јер држава не може да реагује. Дакле, нити имамо у буџету довољно опредељених средстава за ракете, нити имамо довољно стрелаца.

Постављам питање премијерки Владе Републике Србије, министру пољопривреде и директору Републичког хидрометеоролошког завода – колико имамо стрелаца у овом тренутку у Републици Србији који су потписали уговоре о привременим и повременим пословима за обављање тих послова, колико активних противградних станица? Колико је оних које нису активне зато што нема стрелаца? Колико је стрелаца раскинуло уговоре зато што сте предвидели да они треба да раде за 4.000 динара месечно 24-часовно дежурство, седам дана у недељи и тако шест месеци?

Законом о раду је дефинисано да уговори о привременим и повременим пословима не могу трајати дуже од 120 дана. Ви овде кршите

закон који сте сами усвојили и везујете уговоре на шест месеци са противградним стрелцима и дајете им зараду 4.000 динара месечно, а онда терате локалне самоуправе у Србији да крше закон и да оне додатно финансирају стрелце из буџета јединица локалних самоуправа, што такође није у складу са законом. Дакле, немамо апсолутно ефикасан, ни близу ефикасног система заштите од града у Републици Србији.

Такође, Законом о одбрани од града дефинисано је да накнада противградним стрелцима може бити максимално 20% од просечне зараде у Републици Србији. Ако је она 400 евра, дакле, 80 евра може бити максимум, а они не примају ни тај максимум, него примају 4.000 динара или 35 евра месечно за тај посао који треба да обављају. Зато сада треба да се питамо ми како је то град убио малине у Ваљеву, у Ивањици, у Пожеги, како убија широм Шумадије, широм Војводине воћњаке. Кажемо – како се то дешава? Дешава се зато што људи неће да раде за 4.000 динара и зато што немамо довољно ракета него то морају да купују општине у Србији.

Ја сам један од председника општине који је добио прекршајну пријаву од државног ревизора зато што сам из локалног буџета купио сто противградних ракета, јер су ми рекли – ви немате право то да купујете, јер је то у надлежности Републике Србије.

Постављам питање такође премијерки, дакле, до 1. априла текуће године Влада мора да добије извештај о припремљености одбране од града и да 15.04. почне нова сезона. Питање је – да ли је Влада усвојила извештаје које је Републички хидрометеоролошки завод поднео, ако је поднео до 1. априла текуће године, и да ли је усвојен план одбране од града у 2018. години? Ако није, ја заиста постављам питање – да ли су за премијерку важније геј сликовнице него пољопривредници и пољопривреда у Републици Србији?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Алексићу.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Пре свега желим колегама народним посланицима, грађанима Србије и свим Србима широм света да честитам светски Дан породице. Желим да у Србији сваки дан буде празник породице, а да Србија постане пријатељ породице.

Још један наш велики данашњи празник јесте јубилеј 170 година од стварања Српске Војводине. На данашњи дан пре 170 година одржана је Мајска скупштина на којој су Срби из Угарске прогласили Српску Војводину. Седамдесет година након тога још један јубилеј – 100 година од присаједињења матици Србији.

Дакле, ова година 2018. српском народу и грађанима Србије доноси велике јубилеје, а данас ево, обележавамо 170 година стварања Српске Војводине.

У том смислу, ја бих поздравила све активности које Влада Србије и наше покрајине Војводине предузимају у том смислу, али имам питање управо за владе Србије и АП Војводине, за министарства, државна и покрајинска, Министарство просвете и Министарство културе – да ли и када ће у наставни програм бити уврштено подробније проучавање стварања Српске Војводине и присаједињења матици Србији, јер сви смо ми сведоци да се данас у јавности мало зна о томе.

Не слажем се да су Мајска скупштина и Српска Војводина само празник Војводине. То је празник свих држављана Србије и сви ми смо кроз наше образовање веома штуро добијали информације о томе. У реду је да имамо филмове, серије, да то обележавамо пригодним свечаностима, али то просто генерације морају да проучавају како бисмо на достојан начин памтили своју историју. Ја се слажем да то јесте прошлост, али је веома важна за разумевање садашњости и за одлучно реаговање у овом веома осетљивом политичком тренутку.

Када грађани Србије стекну свест о томе шта смо ми добили пре 170 година стварањем Српске Војводине и пре сто година присаједињењем са Србијом и колико је јединство Срба тада било важно за очување нашег националног идентитета, сигурна сам да ће у овом тренутку сви грађани Србије да схвате колико нам је сада јединство потребно како бисмо спречили отцепљење наше јужне покрајине, како бисмо спречили потписивање обавезујућег правног споразума, спречили да се кривица за евентуалну издају и евентуално потписивање правнообавезујућег споразума са квазидржавом Косово, а под притиском ЕУ, пребаци на народ, не знам, неким лажним референдумом или неком другом врстом притиска.

Дакле, ми знамо да у овом тренутку једине особе које могу бити одговорне за издају Косова и Метохије јесу потписници Бриселског споразума, садашњи министар спољних послова Ивица Дачић и садашњи председник државе Србије, као и премијер Србије Ана Брнабић.

Ја ћу се вратити на данашњи јубилеј, Мајску скупштину и проглашавање Српске Војводине, као и на тај континуитет присаједињења са Србијом, где је свим народима који нису Срби или нису Словени гарантовано свако право да сачувају своје национално биће на начин на који они то желе. То је тада пре 100 година њима било обећање, а данас, на данашњи дан се подсећамо да је то обећање њима у потпуности испуњено.

Завршићу речима војводе Стевана Шупљикца, које је изговорио на самрти, чекајући у помоћ 3.000 Срба из других крајева: „Нека види Европа, нека цео свет види како брат брату у помоћ иде“. Дакле, на тај начин и ми данас треба да се опходимо и према Србима у Црној Гори и према Србима у окупираном Косову и Метохији и свуда где их има. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Наташа Мићић.

Изволите.

НАТАША МИЋИЋ: Даме и господо народни посланици, толико су бројна питања у овој земљи која траже одговоре, да је нама народним посланицима заправо довољно да се упознамо и са утврђеним дневним редом текуће седнице и да на тај начин отворимо нека питања.

У вези са првом тачком дневног реда, постављам питање председнику Републике, које се односи на посебне услове за изградњу станова за безбедносне службе по којима би они могли да купују станове по 500 евра по квадрату – зашто би биле само безбедносне снаге повлашћене? Не мислим да би требало да буду дисквалификоване, знам да су и они у тешкој ситуацији, али зашто би само они били повлашћени, нарочито узимајући у обзир да свакодневно с правом ламентирамо како млади из ове земље одлазе. Па зар то не би била једна од подстицајних мера да се и њима омогући да могу да купе станове по тој повлашћеној цени?

Постављам ово питање председнику Републике зато што је у својству председника Владе, почетком маја 2014. године, објавио и сви дневни листови су на насловним странама пренели његово обећање како ће се градити станови од по 380 евра по квадрату и питање гласи – на основу чега, на основу којих чињеница је он дао такво обећање и како се то данас изјаловило, да се односи само на безбедносне снаге а и на већу цену?

Даље, рецимо, тачке 4. и 5. које се односе на закон о друмском саобраћају, постављам питање министарки за инфраструктуру. Наиме, у вези са изградњом деонице Обреновац – Љиг министарка је обећала да ће та деоница бити завршена у новембру прошле године и ево, сад је већ средина маја, још увек није завршена. Помиње се нека могућност да ће бити завршена до краја године, али тражим од министарке објашњење због чега се толико касни и како је могла да да тако нереално обећање.

Бројна су та нереална обећања која се на неки начин заправо свODE на ону стару изреку – обећања лудим радовања, али круна свега и овог дневног реда јесте тачка 21, према којој председница Скупштине предлаже одлуку о образовању комисије која би утврдила последице НАТО бомбардовања по здравље и животну околину, с посебним освртом на употребу пројектила са осиромашеним уранијумом. Разумем ја да су грађани забринути, да постоји страх и, наравно, слажем се са председницом да је потребно да они добију истину о тим подацима, да смо дужни да им доставимо истину. Међутим, то апсолутно није посао политичара. То је искључиво и једино посао науке и научника – нуклеарних физичара, хемичара, евентуално радиолога или епидемиолога. Зар се на овај начин не суспендује рад Института за нуклеарну науку „Винча“, који притом запошљава 311 доктора наука и 220 докторанада, значи преко 500 научника, као и Агенције за заштиту од јонизујућих зрачења и нуклеарну сигурност, за коју не знам колико има запослених, али је председница Управног одбора управо председница Скупштине?

Зато постављам питање Институту „Винча“ и Агенцији за заштиту од јонизујућег зрачења – да ли и у коликој мери је утицало на здравље НАТО бомбардовање 1999. године, јер они су дужни да нам дају тај одговор? Друго, већ 32 године ми немамо никакве податке какве су последице чернобилске катастрофе и питање је – да ли је и у којој мери на здравље наших људи утицала чернобилска катастрофа? И треће питање на које захтевам одговор од Института и Агенције јесте – да ли су биле веће последице чернобилске катастрофе, и дан-данас да ли јесу, од НАТО бомбардовања?

(Председавајући: Захваљујем, колегинице.)

Само још једна реченица.

Опасно је да се власт меша и у слободу тржишта, у медије, у правосуђе, али најопасније од свега је када власт покушава да доведе науку у питање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Мићић.

Реч има народни посланик Бранислав Михајловић.

Изволите.

БРАНИСЛАВ МИХАЈЛОВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани Србије, упућујем питање министру унутрашњих послова, господину Небојши Стефановићу. Дана 10. маја ове године ухапшена је група бивших и садашњих радника погона Златаре која послује у склопу РТБ Бор, као и садашњи и бивши радници фирме за обезбеђење са оптужбом да су у периоду од 2014. до 2017. године континуираним деловањем противправно отуђили одређену количину злата која је била у појединим технолошким фазама у процесу његове производње у анодном муљу, неафинисаном и афинисаном злату. То су чињенице које је у свом саопштењу издао МУП Србије, дана 11. маја ове године.

Још много раније постојала је сумња код радника РТБ Бор и грађана Бора да поједини запослени у погону Златаре краду злато и енормно се богате. Треба се сетити да су у околини Бора недавно откривене илегалне топионице злата, затим да је један радник погона Златаре, који је стекао одређене некретнине у кратком временском периоду, премештен на друго радно место итд. У задњем периоду кроз Бор су се шириле приче и јављала се сумња да су поједини радници погона Златаре стекли велики новац, али се од стране одговорних лица ништа није предузело као мера предострожности.

Да недостаје злато у процесу његове прераде током последње три године указивано је на састанцима органа управљања Топионице и рафинације у чијем је делу и погон Златара, односно у периоду од 2015. до 2017. године. Јасно и недвосмислено се на тим састанцима указивало да у билансу производње злата недостају одређене количине истог. Такође, медији су прошле године писали о сумњивом недостатку злата у РТБ Бор.

На сумње које су изнете на састанцима органа управљања Топионице и рафинације, као и на текстове у медијима, менаџмент РТБ Бор није реаговао. Радници који су у том периоду указивали на нелогичности у

технолошком ланцу производње злата и његовом недостатку су у кратком временском периоду премештени на друга, углавном гора и мање плаћена радна места која нису имала додирних тачака са самом производњом злата.

Поред тога што је било евидентно да у билансима злато недостаје, менаџмент РТБ Бор није предузео никакве радње да се то спречи, нити да се дође до чињенице колике су се количине злата отуђиле. Тиме је менаџмент РТБ Бор својим неделовањем нанео велику штету РТБ Бор чије интересе по закону треба да штити.

Посебно треба напоменути да се билансирање злата врши за сваку технолошку фазу прераде и да није могуће отуђивати злато у дужем временском периоду, а да се то не примети.

Такође, значајно је напоменути да се из биланса производње злата, односно односа количине злата која уђе у процес прераде и добијене количине финалног злата у полугама може уочити да недостају значајне количине истог. Јавља се сумња да те количине нису могле да се отуђе на начин на који су урадили ухапшени радници.

Поставља се питање – шта је са осталом количином злата која недостаје? Да ли ово хапшење, које је требало и раније да се деси, није само маска да се прикрије нека већа пљачка која се одиграла под покровитељством менаџмента РТБ Бор?

Тражимо да нам МУП Републике Србије достави информацију и своје мишљење о овом случају и изјасни се о сумњи да је менаџмент РТБ Бор, на челу са Благојем Спасковским, знао од раније за пљачку злата, а није реаговао и да ли је и он учествовао у томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Михајловићу.

Реч има народни посланик Муамер Бачевац.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, последњих дана грађани и јавност у Пријеполју дигли су се на ноге, о чему извештавају бројни медији, због неправде коју трпи њихов суграђанин, врхунски спортски радник, господин Адис Мицановић.

Наиме, овај одбојкашки тренер са интернационалном каријером, већ осам година штрајкује глађу, осам дана извињавам се, погођен последицама да трпи због тога што је проговорио о криминалу и корупцији одређених структура у власти града Пријепоља.

Одбојкашки клуб који овај човек води је високоуспешан и проглашаван двапут за најбољи колектив спортски у Пријеполју 2015. и 2017. године. Победник је „МОС игара“, 2015. године у Рогатици, 2017. године у Пљевљима. Клуб има формиране све селекције, старосне, групе, потпуно све је обезбедио. Клуб броји више од 100 учлањених девојака, с обзиром на то да је то женски одбојкашки клуб.

У прошлој години овом клубу је додељено нешто више од милион динара за годишњи буџет. Ове године, међутим, њему је предвиђено 50.000 динара. Због чега, господо? Због тога што је овај честити човек пријавио

крађу функционера, неких функционера владајуће коалиције у Пријеполју. Мицановић је пријавио Тужилаштву два локална политичара која су му тражила да четвртину износа овог буџета, односно 250.000 динара уплати на рачун њима блиских особа. На рачун женине тетке једног од функционера, на рачун женине тетке господина Самира Тандира, високог функционера странке Правде и помирења.

Пореска управа је, господо, поднела пријаву против теткине фирме, преко које се крао и прао буџетски новац. Даље се наводи да је крајем прошле године извршено више малверзација којима је општински буџет оштећен за више од седам милиона динара послујући са овом фирмом. Постоји и више пријава достављених локалном тужилаштву о бројним сличним проневерима.

Господо, у Пријеполју је фактурисано да новогодишњи пакетићи који коштају 800 динара, коштају 3.000 динара. Само новогодишња честитка у општини Пријеполје кошта 50.000 динара. Свака кафана, сваки ресторан има халал сертификат у тој општини, који је платила општина Пријеполје, што је нечувено итд.

Постоји основана сумња у постојање организованих криминалних радњи у овој општини па стога питам министарку правде – да ли је надлежно тужилаштво предузело радње по овим тужбама, којих има на десетине и ако није, апелујем да се што пре поступи у складу са законом и са очувањем Републике Србије и њеног интегритета у том граду.

Истовремено предлажем да се комплетно моје питање проследи председнику Републике, господину Александру Вучићу, који годинама инсистира на нултој толеранцији против корупције. Господо, СДП је апсолутно привржена безусловној борби против корупције и криминала и стаћемо увек иза оваквих појединаца који се боре против ове пошасте која разара наше друштво.

Како не подржати неког ко и после осам дана гладовања и неколико месеци притиска и голготе коју подноси и његова породица и он сам, где се прети његовој младој деци која су јако успешни студенти, како не подржати једног човека који каже – нећу да се помирим да живим у држави у којој будеш кажњен ако пријавиш криминал. Зар то није мото свих нас овде, зар сви ми не подржавамо овакав став? Зар сви ми не заговарамо овакав став? Зар се сви ми не боримо за часнију и напреднију државу Србију?

Стога желим да овог човека, с обзиром на то да сутра почиње свети Рамазан, свети месец исламски, позовем да сачува своје здравље које је по извештају лекара угрожено, да прекине пост, да овде постоји држава, да ће ова држава реаговати и да смо ми примили његову поруку.

Желим истовремено да свим грађанима исламске вероисповести честитам будући празник поста, Рамазан, уз поруку да га у берићету испосте и да очувају велике императиве ове вере, борбу за правду, доброчинство и

добросуседске односе са својим другим суграђанима који живе у овој држави. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бачевац.

Реч има народни посланик Јован Јовановић.

ЈОВАН ЈОВАНОВИЋ: Хвала.

Прво питање је за министра здравља – колике су размере лајмске болести у Београду и Србији, болести коју изазивају крпељи? Колики је проценат оних који су уједени зараженим крпељима?

Ово питам зато што сам протеклих дана сам имао такав случај у породици и присуствовао великим гужвама на ВМА, како за вађење крпеља, тако и анализу њихове заражености. Стога питање које се надовезује на претходно јесте – да ли надлежне институције имају намеру да предузму мере за спречавање ширења ове болести, односно елиминисања крпеља, јер је неприхватљиво да велики број грађана, нарочито деце, буде изложен непотребном ризику од добијања ове опасне болести, па чак и у неким од централних паркова у главном граду?

Када смо већ код лајмске болести, чини се да нарочито после тренутка када је најављена реконструкција Владе, многи њени чланови, а и Влада у целини, показују неке од симптома ове болести, нарочито општу онемоћалост. Та онемоћалост се можда најбоље огледа у чињеници да ће и поред прокламованог стратешког циља уласка у ЕУ Србија током ове године највероватније отворити још само два поглавља, што ће у збиру бити 14 од 35. Уколико се преговори са ЕУ наставе овим темпом, велико је питање да ли ће наша земља бити спремна за чланство не 2025. године, већ и 2035. године.

Стога постављам питање председници Владе – да ли се слаже са јучерашњом изјавом председника Србије за АФП да је Косово једина права препрека на путу Србије ка ЕУ? Ако се слаже, да ли то значи да сматра да ће уклањање ове препреке бити учињено науштрб уклањања бројних недостатака у тако важним областима, пре свега за побољшање квалитета живота наших грађана, као што су правосуђе, борба против корупције и слобода медија, што је јасно наведено у последњем извештају Европске комисије о напретку. У том случају, бојим се да ће приступање ЕУ бити одложено унедоглед.

Питање за председницу Владе и министра енергетике – ко је крив што је Србија изгубила пет милиона евра из донације Швајцарске који су били намењени изградњи комбиноване електране на био-масу у Падинској Скели? Зашто је Град Београд, кршећи одредбе Закона о планирању и изградњи, више од годину дана одбијао да изда локацијске услове за изградњу овог постројења? Због тога је донатор у децембру 2017. године закључио да су сви рокови пробијени и званично је обавестио надлежне градске и државне органе да одустаје од финансирања изградње ове електране.

Имајући у виду да је на челу београдске власти, која је одговорна за овај благо речено пропуст, Синиша Мали најозбиљнији кандидат за новог министра финансија, оправдано се поставља питање – у каквом стању ће бити јавне финансије, односно који ће бити буџетски приоритети Владе у којој би он био министар? Наиме, господин Мали је иза себе оставио велики број неизбрисивих ожиљака на лицу главног града, при чему је „Београд на води“ само највећи, а наравно, морају се поменути и катастрофална реконструкција Трга Славија, реконструкција Цветног трга, који Београђани сада од миља зову сабирни центар, непотребно скупа и дуготрајна новогодишња расвета, новогодишња јелка вредна 83.000 евра итд. Уместо разрешавања бројних афера које је оставио иза себе, он ће по свему судећи бити награђен још вишом и одговорнијом функцијом.

Следећа два питања упућујем на исте адресе, председници Владе и министру енергетике – зашто према Закону о енергетици енергетска дозвола није преносива, а грађевинска дозвола, која је много важнији акт према Закону о планирању и изградњи јесте? На тај начин се спречава развој тржишта енергетских услуга јер пројектантске и консултантске фирме које развијају пројекте често имају проблема да уложе довољно средстава у развој до саме грађевинске дозволе, а није им омогућено да енергетску дозволу пренесу на инвеститора и да у његово име и за његов рачун наставе да развијају пројекат.

Следеће питање – зашто се уредбе о подстицајним мерама за повлашћене произвођаче доносе на одређено време, односно на две године? Због кашњења Министарства енергетике у припреми нових прописа првих шест месеци 2016. године је постојао потпуни правни вакуум и ниједна инвестиција у енергетски сектор није могла да почне да се реализује.

На крају ове године ће се поновити иста ситуација. Доћи ће до потпуног престанка сваког финансирања јер нико, ни државни органи ни инвеститори, ни банке не знају какви ће прописи важити од 1. јануара следеће године. Дакле, зашто постојеће уредбе једноставно не важе до доношења нових?

И за крај питање о спољној политици за министра Дачића, пошто видимо да и даље имамо једну врсту шизофрене спољне политике, с једне стране у Уједињеним нацијама гласамо против отварања амбасаде САД у Јерусалиму, с друге стране шаљемо делегацију на отварање те исте амбасаде. Значи, понављам питање – када ћемо донети спољнополитичку стратегију и закон о спољним пословима Републике Србије, који чека на усвајање већ више година? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Имам питање у име Посланичке групе СРС за председника Владе, Ану Брнабић – шта је Влада Србије и шта ће Влада

Србије да учини по питању одржавања фестивала тзв. „Мердита“, у преводу „Добар дан“, који за циљ има промовисање тзв. косовске културе.

Наиме, већ четири године у Београду, што би рекли у срцу Србије, одржава се фестивал који промовише квазикултуру квазидржаве. Када ми српски радикали кажемо шта је Влада учинила, питамо Владу – на који је начин помагала ако је помагала, а са друге стране оно што је потпуно јасно зашто је Влада ћутала све време у протеклом периоду поводом одржавања овог фестивала? Можда је за јавност оправдање од стране Владе, које би дала, да је то у организацији невладиних организација, као што је неваљина организација на чијем челу је Наташа Кандић, као што су „Жене у црном“ и тако редом. Али сам локалитет, само место одржавања јасно говори да Влада није смела да ћути и да буде затворених очију када је у питању одржавање оваквог фестивала.

Прво, ми српски радикали јасно предочавамо да осим што је квазикултура квазидржаве, да нема регионалне културе, не постоји, теоретски није обрађен тај појам и феномен регионалне културе. Постоји национална култура, постоје културна стваралаштва у одређеним регионима где се преплићу националне културе. Косовска култура не може да постоји ни теоретски. Овај фестивал осим организације, подржавају и те како препознатљиве фондације белосветских хоштаплера свих оних који дуги низ година све чине, све раде како би уништили Србију, како би што пре из дела Србије издвојили територију и прогласили је званично за независну државу Косово. Међу њима предњачи већ познати фонд на чијем челу су браћа Рокфелер.

За одржавање овог фестивала као спонзор и као логистичка подршка, политичка и у сваком другом погледу, јесте швајцарска амбасада. Да ли је Влада у протеклом периоду на било који начин упозорила представнике швајцарске амбасаде да је бесмислено да се подржава оваква врста манифестације где се промовише квазидржава која се зове Косово?

Ми, српски радикали, постављамо питање – шта ће то Влада урадити у наредном периоду, не у смислу наредних година, недеља, месеци него наредних дана? Да ли ће Влада коначно да стави тачку на све ово тако што ће у складу са законом и Уставом ове државе да забрани одржавање ових и оваквих манифестација на територији Србије, или ће Влада и даље да то гледа, посматра са стране и да тумачи то као широкогрудост и као политичко разумевање од стране званичне политике која се води у Београду?

Ми, српски радикали, упозоравамо јавност да је одржавање оваквих манифестација јасан знак, јасан сигнал додатне слабости политике која се води у Србији по питању Косова и Метохије. Стварање аутохтоне културе и језика је предуслов за стварање нове нације. Народ који се зове албански има своју националну културу, њихово седиште је у Албанији, у Тирани, а не може бити култура Косова као аутохтона култура на територији државе Србије и то је добра основа представницима тзв. државе Косово да у

Уједињеним нацијама тврде, износе тезу како Косово никад није било у склопу и саставу државе Србије, јер имају посебност језика, посебност културе и сада ће имати и посебност територије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени председавајући, надам се да ћете да интервенишете са овом посланичком групом која константно прави проблеме како у Скупштини Србије, такође покушаваши да нас врати у деведесете године и молим вас да интервенишете да се не бих после јављао по Пословнику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите ви, поставите питање.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Постављам неколико питања за премијерку на привременом и врло лошем раду, Ану Брнабић на месту премијера Владе Републике Србије. Имам четири питања за премијерку.

Прво питање – шта ће премијерка и читава Влада урадити поводом протеста и штрајка у фирми „Кајзен“ у Смедереву? Чули смо да ти радници раде по 12 сати дневно, да раде суботом, да раде недељом, да раде прековремено и имају плату од 22.000 динара. Волео бих да ми премијерка одговори како неко са 22.000 динара може да преживи месец ако ради по 10 или 12 сати свакога дана, ако му се не плаћа прековремени рад, ако му се не плаћа субота и ако му се не плаћа недеља?

Мени је јасно да премијерка нема тих проблема јер откад је на месту премијера Владе Републике Србије, промет фирме њеног брата је увећан 13 пута. Не три, не пет, него 13 пута. Знам да она и њој блиски људи немају никаквих финансијских проблема, али бих волео да ми одговори како ће грађани Србије који раде за 22.000 динара преживети и саставити крај са крајем.

То није најгоре што се десило у овој фирми, па постављам питање премијерки – шта ће радити поводом седморо радника који су отпуштени у поменутој фирми „Кајзен“? Образложење које ја имам овде, које су добили од послодавца зашто су отпуштени, пазите молим вас – због тога што су штрајк и слику са штрајка поделили на друштвеној мрежи Фејсбук. Тиме су, како им је речено у фирми од директора фирме, оштетили пословну политику фирме. Заиста бих волео да ми неко објасни да ли је ово реално да се дешава у 2018. години.

Није проблем посао, посла има сваки дан, по цели дан, проблем су зараде. Неко ради за 22.000 динара 30 дана у месецу, 12 сати свакога дана, ради суботом и недељом и нема права да тражи повећање зарада, чак ко се побуни добије отказ. Држава је давала 10.000 евра по радном месту. Да ли су нам потребне стране инвестиције? Да, јесу. Да ли су ово стране инвестиције? Нису, ово је робовласништво. Тражим од премијерке да ми одговори, пошто

то ниједном до сада нисам добио, а имам право по Пословнику – шта ће Влада Републике Србије урадити поводом овога?

Друго питање постављам такође премијерки, а и министру господину Ђорђевићу. Одборница у граду Нишу, Јелена Ђорђевић, добила је отказ када је изнела да неће гласати на Скупштини града Ниша против тога да држава буде власник аеродрома у Нишу. Жена је радила три године и добила је отказ због тога што није испоштовала одлуку СНС у граду Нишу. Ја вас заиста питам – да ли је нормално да у 2018. години буде ово дозвољено да се ово ради на сваком кораку и сваког дана? Због тога имате протесте и у Пожеги и у Нишу и сутра у Краљеву, јер Краљевчани неће да дозволе да њихов градоначелник као капиталну инвестицију отвара семафор и да туче људе на улици усред бела дана.

Последње питање постављам вама, господине Милићевићу, председници Народне скупштине и свим потпредседницима – када ће Посланички клуб Демократске странке добити снимке са камера? Драго ми је да су ови стручни људи овде да виде колико камера има. Нама је одговорено да није снимљено када је једна Посланичка група, Српске радикалне странке малтретирала и претила нашој колегиници Александри Јерков. Тиме ви подстичете насиље. Без обзира на то о коме се ради, без обзира на верску, политичку и националну припадност, насиље не сме да се толерише. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милојичићу.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, прво питање за Тужилаштво. Шта ће Републичко тужилаштво предузети, и правосуђе наравно, по питању пребијања старца од 63 године у центру Смедеревске Паланке које се десило пре неколико година, где је председник општине тада, нама познати „Хајнекена“, који је малопре говорио, пребио старца од 63 године уз помоћ још неколико мушкараца које је из милоште називао Кенини тигрићи, ваљда су опасно гризли.

Друго питање се односи на Драгана Ђиласа. Шта ће надлежни органи и Влада Републике Србије предузети поводом чињенице да, док су деца била изложена ризику од осиромашеног уранијума, за који ова посланичка група и њихови савезници који су нас бомбардовали мисле да је витамин, шта ће предузети поводом чињенице да је за своју фирму приватизовао објекат који је припадао деци у Пионирском парку и у њему направио објекат за „Великог брата“, за ријалити? Дакле, он снажно осуђује све ријалитије сем оног, а први га је организовао Драган Ђилас, који је у те сврхе употребио објекат који је припадао деци у Пионирском парку. Шта ће у кривичном, али и у финансијском смислу предузети, с обзиром на то да је то отишло за мизерну цену?

Следеће питање се односи на Драгана Шутановца. Шта ће надлежни органи предузети поводом чињенице да је Драган Шутановац умањео

борбену моћ ове државе док је био министар против Војске и против одбране, шта ће надлежни органи предузети поводом распродаје у бесцење наоружања и опреме Војске Југославије, чиме сем што је умањена наша одбрамбена и борбена моћ, то има последице и за хуманитарне акције које је некада предузимала Војска. Дакле, сетимо се сви поплаве 2014. године, кад смо установили да је господин Шутановац, министар против Војске и против одбране, те алуминијумске чамце распродао за 100 евра комад, чиме је смањена могућност реакције да се може помоћи грађанима на одговарајући начин.

Такође, шта ће надлежни органи предузети, Министарство финансија, а и Министарство грађевине, порески и други органи, поводом чињенице да нам се провери да ли је Мост на Ади имао грађевинску дозволу приликом почетка његове градње, колико је ту новца потрошено, колика је евентуално била провизија и шта ће бити предузето од Министарства за културу и информисање поводом чињенице да је Драган Ђилас за време своје власти дебело опљачкао медије тиме што је преко Дајрект медија и Мултикома на одређен начин контролисао слободу штампе, а при томе зарађивао. Нико није могао да закупи рекламу у медијима, јер је то било далеко скупље него кад се то купи код Драгана Ђиласа.

С тим у вези, његови приходи су за неколико година, од 2008. до 2012, увећани за више десетина пута, а после тога су за неколико десетина пали и више је него јасно да је било трговине утицајем, то је најмање дело које је извршено, и на такав начин је он преко јавне функције себи обезбедио приватне послове, што се односи и на господина „Зграбиновца“, министра војног или министра против Војске, који је захваљујући распродаји опреме и разним другим мутним пословима себи на пашњаку саградио стамбени простор од 320 квадрата, што је веће него одбојкашко игралиште. Дакле, комотно може одбојкашку репрезентацију смесити у објекат који је направио од плате од 800 евра, а при томе му је затечена колекција скупих сатова, слика итд. и уштеђевина само на једном рачуну од 300.000 евра, а по подацима које нам је доставио Балша Божовић својевремено, да постоји још један рачун код Драгана Шутановца на коме има милион евра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Поштовани народни посланици, пре него што наставимо рад, дозволите ми да у ваше и своје лично име поздравим делегацију Свекинеског народног конгреса Народне Републике Кине, на челу са потпредседником Сталног комитета 13. Свекинеског народног конгреса Цао Ђанмингом, која тренутно прати део данашње седнице са галерије Велике сале Народне скупштине. Иначе, данас се одржава први састанак Комисије за сарадњу Народне скупштине Републике Србије и Свекинеског народног конгреса Народне Републике Кине.

(Аплауз.)

Настављамо са радом.

Реч има народни посланик Стефана Миладиновић.

Изволите.

СТЕФАНА МИЛАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштоване колеге народни посланици, поштовани гости чланови делегације Народне Републике Кине, уважена министарко и гости из Министарства, данас ћу своје питање поставити министру за рад и социјална питања. Питање се тиче Закона о волонтирању и односи се на волонтере.

Наиме, након доношења Закона о волонтирању 2010. године, када је волонтирање проглашено активностима од интереса за Републику Србију, велики број младих људи превасходно са завршеним факултетима започело је да волонтира. Највећи број волонтера добровољно ради у државним органима, јавним предузећима и различитим службама и волонтирање се веома често завршавало и пријемом у радни однос, што свакако јесте позитивно. Током волонтирања млади лекари, правници, економисти, али и други образовани млади људи показују свој однос према раду, одговорност, знања стечена током школовања, а нека волонтирања, нажалост, трају и неколико година.

Према важећем закону, волонтери не добијају никакве зараде, тако да најчешће они сами сnose трошкове волонтирања. Ту пре свега мислим на трошкове путовања, односно путне трошкове, и трошкове за топли оброк. Чланом 21. Закона о волонтирању предвиђено је да организатори волонтирања уговором о волонтирању предвиде накнаду трошкова, ту мислим управо на трошкове пута и трошкове за топли оброк. За сада је то веома ретка пракса, тако да већина младих људи који волонтирају и по више месеци, а као што сам рекла и неколико година, иако су незапослени, сnose сами управо ове трошкове. Не треба, наиме, занемарити учинак волонтера и значај послова које они током волонтирања обављају.

Како би волонтирање било и даље стимулативно за младе, који га виде пре свега као прилику за добијање посла, али и прилику за стицање нових знања и искустава, поставила бих питање министру рада, имајући у виду надлежност овог министарства у праћењу и контроли спровођења Закона о волонтирању – да ли Министарство располаже подацима о укупном броју и кадровској структури волонтера у Србији и да ли и у ком обиму установе, предузећа и државни органи који су организатори волонтирања надокнађују трошкове и да ли је потребно размотрити можда неко друго законско решење како би организатори сносили трошкове волонтерима? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Миладиновић.

Реч има народни посланик Жељко Сушец.

Изволите.

ЖЕЉКО СУШЕЦ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, даме и господо народни посланици, своје посланичко питање упућујем министарки правде, Нели Кубуровић. С обзиром на то да имам сазнања да је извршено неколико кривичних пријава

против народне посланице Маринике Тепић за ненаменско трошење финансијских средстава из буџета АП Војводине у време док је честито и поштено обављала функцију покрајинског секретара за спорт и омладину у Влади оног шарлатана Бојана Пајтића, предмет мог интересовања је шта се дешава са предметима поднесених кривичних пријава и колико је до данашњег дана поднето кривичних пријава.

Ево једног примера који је уско везан за предмет кривичних пријава за које се често интересују и често ме питају моји суграђани, Панчевци. Пријава прошле године – инспекција за спорт је утврдила да фитнес клуб који се иначе води на име страначког колеге Маринике Тепић који мења странке заједно са њом као бумбар цветове, у суштини уопште на пријављеној адреси и не постоји, али је зато кроз четири уговора добио близу милион динара у периоду од 2013. до 2016. године. Према тврдњи инспекције поменути фитнес клуб који се наводно налази на привременој адреси јесте приватна кућа која нема теретану, а камоли фитнес салу.

Када погледамо да су у периоду од 2013. до 2016. године поједини фудбалски клубови који играју у „бетон лигама“ у Војводини добијали финансијска средства од стране Секретаријата за спорт и омладину онда нам ништа више није за чуђење. Ово је само део једног примера ове честите и поштене политичарке, борца за људска права, правду и истину, доказаног антифашисте, поштовани грађани Србије, која се 2014. године противила да се Националном савету Рома доделе просторије у истој згради тадашње њене политичке странке у Панчеву. Због тог њеног хуманог геста Роми су јој посветили песму – еј, Мариника, да си хармоника, која је, како чујем, постала хит на ромским свадбама у јужном Банату.

Своје друго посланичко питање упућујем БИА, а оно гласи – да ли БИА има неких сазнања да посланица Мариника Тепић има остварене одређене посредне или непосредне контакте са лицима за који постоји основана сумња да сарађују са страним службама и агентима страних служби, који раде на нарушавању поретка и дестабилизације Републике Србије? Молим БИА да у складу са својим законским овлашћењима о овом посланичком питању обавести чланове Одбора за контролу служби безбедности на затвореној седници Одбора за контролу служби безбедности Народне скупштине Републике Србије.

Често слушамо неистине и лажи и неосноване критике на рачун СНС и њених чланова од стране посланице Маринике Тепић како смо ми у СНС криминалци, како једни друге пребијамо и шамарамо. Поштовани грађани Србије, то јој је сигурно остало као стара навика из периода Владе Бојана Пајтића, па ваљда мисли да се и ми тапкамо по тоалетима и шамарамо као што су они пре нас.

Нажалост, поштовани грађани Србије, ово је реалност деловања појединих политичара у Народној скупштини Републике Србије, деловање појединих политичара који још неко време имају прилику да лече своје личне

фрустрације јер су изгубили политички кредибилитет у народу. У следећем сазиву Народне скупштине Републике Србије многи ће од њих бити прошлост, али само прошлост не политичка историја, јер да би неко био део историје он у својој политичкој каријери мора нешто да уради у интересу своје државе и свог народа.

На крају, желео бих нешто да поручим својим Панчевцима. Поштовани грађани Панчева, када неко жели да се прикаже као борац за наш град, у интересу наших грађана града Панчева, он као прво мора да живи у Панчеву, он мора да устаје као Панчевац и да ради као Панчевац целог дана у интересу нашег града и да леже као Панчевац, а не као Мариника Тепић која тобоже води рачуна о интересима града Панчева из Новог Сада и из околине и у град Панчево долази само онда када треба да прикупи неки јефтини политички поен, јер у њеној богатој политичкој каријери која је праћена преласком из странке у странку, остали су само још јефтини поени. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да је спречена да седници присуствује народни посланик Гордана Чомић.

Настављамо рад.

Прелазимо на тачке 1–20. и тачку 22. дневног реда (заједнички начелни и јединствени претрес):

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОСЕБНИМ УСЛОВИМА ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ ПРОЈЕКТА ИЗГРАДЊЕ СТАНОВА ЗА ПРИПАДНИКЕ СНАГА БЕЗБЕДНОСТИ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛОВИДБИ И ЛУКАМА НА УНУТРАШЊИМ ВОДАМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ТЕРЕТА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПУТЕВИМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЖЕЛЕЗНИЦИ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ У ЖЕЛЕЗНИЧКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИНТЕРОПЕРАБИЛНОСТИ ЖЕЛЕЗНИЧКОГ СИСТЕМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОЈ ЕВИДЕНЦИЈИ СТВАРНИХ ВЛАСНИКА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСРЕДОВАЊУ У ПРОМЕТУ И ЗАКУПУ НЕПОКРЕТНОСТИ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОГРАНИЧАВАЊУ РАСПОЛАГАЊА ИМОВИНОМ У ЦИЉУ СПРЕЧАВАЊА ТЕРОРИЗМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О БЕЗБЕДНОСТИ САОБРАЋАЈА НА ПУТЕВИМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ИЗМЕНИ ЧЛАНА 50(А) КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ЦИВИЛНОМ ВАЗДУХОПЛОВСТВУ И ПРОТОКОЛА О ИЗМЕНИ ЧЛАНА 56. КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ЦИВИЛНОМ ВАЗДУХОПЛОВСТВУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ МЕЂУНАРОДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ О НАДЗОРУ И УПРАВЉАЊУ БРОДСКИМ БАЛАСТНИМ ВОДАМА И ТАЛОЗИМА ИЗ 2004. ГОДИНЕ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ МОЛДАВИЈЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И САВЕТА МИНИСТАРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ О МЕЂУНАРОДНОМ ДРУМСКОМ ПРЕВОЗУ ПУТНИКА И ТЕРЕТА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ КРАЉЕВИНЕ МАРОКО;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О САРАДЊИ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУСКЕ У ОБЛАСТИ УРБАНИЗМА;

ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ТУНИС;

ПРЕДЛОГ ОДЛУКЕ О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ФИНАНСИЈСКИ ПЛАН АГЕНЦИЈЕ ЗА ЕНЕРГЕТИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ЗА 2018. ГОДИНУ, КОЈИ ЈЕ ПОДНЕО ОДБОР ЗА ФИНАНСИЈЕ, РЕПУБЛИЧКИ БУЏЕТ И КОНТРОЛУ ТРОШЕЊА ЈАВНИХ СРЕДСТАВА.

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине обавештавам вас да су позвани да седници присуствују сви чланови Владе, затим сарадници Александра Дамњановић и Миодраг Поледица, државни секретари у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Данијела Вазура, државни секретар у Министарству финансија, Весна Ковач, државни секретар у Министарству трговине, туризма и телекомуникација, Милица Ћатић, секретар МУП-а, Вељко Ковачевић, Даринка Ђуран, Саша Стојановић и Зоран Илић, вршиоци дужности помоћника министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Душан Вучковић, вршилац

дужности помоћника министра привреде, Јованка Атанацковић и Ђорђе Милић, помоћници министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Борко Драшковић, директор РГЗ, Мирјана Чизмаров, директор Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије, Владимир Ребић, директор полиције, Сениша Тркуља, вршилац дужности помоћника директора Дирекције за железнице, Жељко Радовановић, вршилац дужности директора Управе за спречавање прања новца у Министарству финансија, Драган Маринковић, вршилац дужности помоћника директора Управе за спречавање прања новца у Министарству финансија, Вида Јерковић, начелник Одељења у Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Гордана Зорић, шеф Одсека у РГЗ, Драгана Стошић и Милан Поповић, шефови Одсека у Дирекцији за железнице, Зорица Радовић, виши саветник у Дирекцији за железнице, Жељко Стојановић, виши саветник у Министарству трговине, туризма и телекомуникација и Миладин Маглов, регистратор у Агенцији за привредне регистре.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 157. став 2. члану 170. и члану 192. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни и јединствени претрес о: Предлогу закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности; Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама; Предлогу закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова; Предлога закона о изменама и допунама Закона о превозу терета у друмском саобраћају; Предлогу закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају; Предлогу закона о путевима; Предлогу закона о железници; Предлогу закона о безбедности у железничком саобраћају; Предлогу закона о интероперабилности железничког система; Предлогу закона о Централној евиденцији стварних власника; Предлогу закона о изменама и допунама Закона о посредовању у промету и закупу непокретности; Предлогу закона о допунама Закона о ограничавању располагања имовином у циљу спречавања тероризма; Предлогу закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима; Предлогу закона о потврђивању Протокола о измени члана 50(а) Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству и Протокола о измени члана 56. Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству; Предлогу закона о потврђивању Међународне конвенције о надзору и управљању бродским баластним водама и талозима из 2004. године; Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Молдавије о међународном друмском саобраћају; Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о међународном друмском превозу путника и терета; Предлогу закона о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између

Владе Републике Србије и Владе Краљевине Мароко; Предлогу закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Турске у области урбанизма; Предлогу закона о потврђивању Споразума о ваздушном саобраћају између Владе Републике Србије и Владе Републике Тунис и Предлогу одлуке о давању сагласности на Финансијски план Агенције за енергетику Републике Србије за 2018. годину.

Да ли представници предлагача желе реч?

Реч има потпредседница Владе Републике Србије, др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала.

Добар дан, поштовани посланици и посланице, испред вас се данас налази двадесет што закона, што измена и допуна закона одређених протокола, конвенција и споразума. Верујем да ћемо имати једну квалитетну расправу, надам се много бољу од предложених амандмана, пошто амандмани отприлике изгледају: „брише се“, а најмање има суштинских и неких других предлога, али се надам да ћемо данас кроз расправу, уколико постоји потреба, унапредити ове предлоге закона.

Испред вас је први закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Зашто се Влада определила за тзв. посебне услове? Из два разлога, а први разлог је што сматрамо да је питање националне безбедности темељ пре свега функционисања сваке модерне државе, зато што бележимо око 30.000 припадника служби безбедности Полиције, Војске, БИА који немају решено стамбено питање и то дуго низ година, а имајући у виду и њихове услове под којима раде и значај за државу. То је био један од главних разлога зашто смо се определили да кроз овај закон успоставимо посебне критеријуме, услове и начин реализације овог великог пројекта станоградње за припаднике оних који су запослени у снагама безбедности наше земље.

Имајући у виду да смо направили анализе како ће то утицати не само на решавање, системско решавање проблема, направили смо анализе и како ће то утицати на наш привредни развој, раст друштвеног производа, али исто тако и на раст удела грађевинарства у БДП, повећање запошљавања, поспешивање рада малих и средњих предузећа. Определили смо се да данас ово ставимо као прву тачку пред вас посланике зато што мислимо да је ово од огромног значаја за целокупан привредни развој.

На исти начин ћемо, дакле под истим условима, решавати питање људи који немају решено стамбено питање а запослени су у Војсци, Полицији или БИА. У исто време, јединице локалних самоуправа ће након завршетка ових станова имати могућност, дакле, наплаћиваће порез. А такође, појачаћемо самим тим и, као што сам рекла, привредни раст и развој.

Дакле, тридесет хиљада припадника снага безбедности је незбринута у том смислу. Када су направљене анкете који број њих је заинтересован да

учествује у овом пројекту и да купи овакве станове, јавило их се 18.905. Ми ћемо у првој фази у овом пројекту градити 1.578 станова и то у шест градова и то је још један од разлога зашто сматрамо да овакав један закон треба да постоји, зато што ће у исто време почети практично изградња у неколико градова. Дакле, то су Ниш, Врање, Краљево, Крагујевац и Београд. Оно што очекујемо да прво почне са изградњом јесте, по завршетку тендерске процедуре, крајем августа у три града, а то су Ниш, Врање и Краљево.

Оно што мислим да је такође важно јесте да данас овим законом, односно овим предлогом закона вредност ових станова, односно инвестициона вредност ових 1.500 станова износи 64 милиона евра. Фаза I, коју смо ми предложили, јесте фаза која ће се спроводити у наредне две, две и по године.

Мислим да је такође важно јер смо то најавили, да ће Грађевинска дирекција Србије бити та која ће управљати овим пројектом. Инвеститор је наравно Влада Републике Србије, Министарство или евентуално, дата је могућност кроз закон да то буде привредно друштво које ће бити организовано на одређени временски период. Прве наше пројекте радио је Институт „ЦИП“.

Тakoђе, Грађевинска дирекција Србије је у завршној фази, односно можемо приказати, а сад ћу вам и показати фотографије огледног стана. Дакле, то је тај стан који ће припадници снага безбедности моћи да купе. Ставили смо овако у неколико фаза. Дакле, ово је изградња станова како то у ствари изгледа, направљено по свим стандардима енергетске ефикасности и свим другим стандардима. Све је прављено, све ће бити прављено од домаћег материјала. Усвојена је такође листа домаћих произвођача који ће моћи да учествују у овим пословима. Дакле, то би био први закон. Детаље закона ћемо, претпостављам, заједнички расправљати током ове расправе.

Даље, следећи закон на који бих желела да вам скренем пажњу јесте закон о поступку уписа у катастар непокретности. Овај закон је кренуо да се дефинише још једном крајем 2016. године. Обављене су јавне расправе за овај закон и морам да кажем да, ако посматрамо сектор грађевинарства и све оно што Влада Републике Србије у претходних неколико година у овој области урадила, а урадили смо много, ми смо данас 10. у свету по издавању грађевинских дозвола, били смо 186. године 2014. Оно што је дефинитивно остало као, нећу сад да назовем проблем, али нешто што утиче на нашу ефикасност у области грађевинарства, јесте управо поступак уписивања у катастар.

Новине у овом закону јесу пре свега електронско подношење захтева, затим правна сигурност и поузданост коју ћемо сигурно имати будући да ће и јавни бележници да раде пре свега по принципу службености. Мислим да је врло важно што ћемо имати директну комуникацију Републичког геодетског завода и Пореске управе, што више ни грађани, а ни привредници неће одлазити на неколико шалтера него практично имају јавног бележника

који за њих обавља све послове уписа и дигитализује њихов уговор. Јавне расправе за овај закон су обављене у Новом Саду, Београду, Крагујевцу и Нишу 1, 3, 8. и 10. августа.

Следећи закон који је испред вас, где су три закона врло важна која представљају наше обавезе о усклађивању Србије према усвојеним конвенцијама Уједињених нација, уводе се санкције за ширење оружја за масовно уништавање. Јасно се мења Закон о посредовању, промету и закупу непокретности. Уводе се обавезе да и оснивачи и власници и они који воде послове закупа и промета не смеју бити никако осуђивани и врло важан Закон о централној евиденцији стварних власника, дакле, уводи се централна евиденција стварних власника, правних лица, а шта је то стварни власник, овог пута се у закону јасно дефинише.

Закон о путевима и заједно са њим предлог измене, дакле, нови закон о путевима и предлог измене о допунама Закона о превозу терета у друмском саобраћају, превозу путника у друмском саобраћају су три закона која решавају проблеме, пре свега када говоримо о Закону о путевима, наслеђеног или често нерешеног имовинског стања, када спроводимо пројекте изградње, дакле, пројектовање изградње или реализација изградње путне мреже и евиденција јавних путева.

Оно што смо приметили у последњих неколико година то је да када кренемо у реализацију пројеката или оних пројеката које смо наследили који су већ у току, највећи проблем у ствари јесте нерешено имовинско питање. Или се често деси да на ономе што је државна имовина имамо изграђене неке приватне објекте, или се просто деси обрнуто, да пут мора да прође кроз одређене приватне поседе и у том смислу често постоји пуно проблема. Самим тим то даље утиче да се пројекат не може реализовати у оном плану, оном динамиком како би то заиста требало да се ради.

Даћу вам само један пример. Постоји на пример наш велики пројекат рехабилитације путева у Србији. Вредност тог пројекта је 400 милиона евра. Финансира се из кредита, 300 милиона евра из кредита, 100 милиона из буџета Републике Србије. Једна, на пример, од деоница, а таква је већина, јесте Топола – Бућин гроб, која је коштала преко милијарду динара, причамо о рехабилитацији. Ми смо имали ситуацију да је на тој деоници на пример било 754 заузећа имовине, а деоница је дугачка 27 километара. То је само један пример, али у великом броју случајева су то ствари које се дешавају. Дакле, ово је можда прва највећа новина Закона о путевима и за нас веома важна, јер на тај начин решавамо ово питање.

Друго питање врло важно у овом закону јесте питање одржавања критеријума категоризације путева. Досада је Влада Републике Србије јасно дефинисала категоризацију државних путева, а јединице локалне самоуправе су на бази својих правилника одређивале и оне вршиле категоризацију својих путева на локалу, па се често деси да рецимо булевар на пример у једном месту има једну категоризацију, а булевар у неком другом граду или мањем

месту има потпуно другачију категоризацију. Сада унифицирамо све то. Дакле, јасно одређујемо категоризацију за све путеве, за сву путну мрежу на територији Србије.

Закон о превозу, односно измене и допуне Закона о превозу терета у друмском саобраћају уводе евиденцију сопствених потреба у превозу терета. То је први пут да се уводи једна оваква евиденција, јер смо приметили да постоје одређене врсте злоупотреба које просто желимо да на овај начин регулишемо.

Друге измене и допуне Закона о превозу путника у друмском саобраћају, било је доста питања и разговараћемо о томе, претпостављам током расправе, али уводи се тзв. сертификација, јасни критеријуми на који начин се то ради. Прецизирају се услови за измену редова вожње. Прича око такси удружења на територији Републике Србије, иначе има 15.000 таксиста, шест и по хиљада на територији Београда, који су организовани углавном као предузетници кроз одређена такси удружења.

Није питање да ли ће постати „карго“, „убер“ или било која друга дигитална прича, него је питање по ком закону ће бити шта од тога регулисано, односно регистровано. Не можете да се бавите такси делатностима, да budete регистровани по Закону о туризму и на тај начин користите одређене делове тог закона, а суштински треба да budete у ствари регистровани по Закону о превозу путника у друмском саобраћају као и сва такси удружења.

Даље, уз ово иду и измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја. Пре свега, тачка коју смо најављивали претходних пола године, а то је промена максималне брзине на ауто-путевима са 120 на 130 километара на сат. Имајући у виду све казнене одредбе које су већ претходно уређене од стране МУП-а и мерење просечне брзине и резултати који су се показали у смислу мањег броја саобраћајних незгода, са друге стране бољег квалитета ауто-путева, ми смо сматрали да је ово једно од решења на које ћемо добити вашу сагласност.

Поред тога, још једна ствар се уводи овим изменама и допунама, а то је да када је у питању насилничка вожња, које нажалост и даље има, поред затвора и јавних радова, одређено је, такође, овим изменама и допунама закона да ће постојати и новчана казна.

Из области водног саобраћаја је Предлог закона о изменама и допунама Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама. Обавили смо јавне расправе и у Новом Саду и у Београду у току августа прошле године. Сматрамо да један од приоритета развоја нашег транспортног система... Највише смо причали увек о путничком саобраћају и последње две године о железничком, али нешто што никако не смемо да занемаримо и где је потребно да се додатно уведу одређени јасни критеријуми јесте питање водног саобраћаја. Није наш водни саобраћај, ако посматрамо у броју

километара пловног пута у односу на европски пловни пут, тако велики али врло је значајан имајући у виду где се налази Србија.

Ми смо у последњих неколико година доста урадили у овој области у смислу уређења законодавне легислативе, затим опремању, од наших лучких капетанија па надаље, до инспекције, затим полако отварања тржишта, али оно што је остало јесте питање тзв. сиве економије, која дефакто постоји у области водног саобраћаја. Наше процене су да због тзв. нелегалних шљункара, где имамо и шљунак и песак који се односи са нелегалних, потпуно нелегалних места, имамо отприлике штету која само од шљунка износи око 600.000 евра годишње. У целом водном транспорту сматрамо да, процена је, дакле, не можемо тачно да знамо, али негде око два милиона евра представља тзв. сива економија.

Ми смо у претходном периоду као Министарство прво идентификовали где су сва та нелегална места. Има их тачно на 143 локације, потпуно нелегалне. Затим смо направили, односно предложили управо и кроз овај закон, и зато су ове измене и допуне испред вас, системски начин како ћемо то решавати у наредном периоду, јер то дефакто мора да се реши, оне не могу да буду нелегалне. У складу са Законом о планирању и изградњи ми ћемо обезбедити могућност да постоје привремене грађевинске дозволе у прелазном периоду, док те шљункаре, пескаре итд. не буду дошле тамо где им је место, а то су луке.

Сматрамо да ћемо у наредном периоду, такође, од тога сигурно имати приход буџета који се може мерити милионима евра.

Даље, испред вас се налази такође и закон о железници, и то закон о безбедности у железници, као и закон о интероперабилности железничког система. Јавне расправе су одржане од 1. до 24. септембра прошле године, и то у Нишу, Краљеву, Београду, Новом Саду и Суботици.

Стратешки важно за Србију јесте развој железничког сектора и то је нешто што смо могли да слушамо неких претходних вероватно 20-ак година, али ако је нешто урађено у железничком сектору у претходне три године, онда могу с поносом да кажем да је у све три области у исто време, једно је доношење закона, друго је реформисање железнице и отварање тржишта, а треће инвестирање у железницу, онда је то сигурно урадила влада Александра Вучића и ова влада.

Ми данас имамо 3.735 км једноколосечних и двоколосечних пруга, од тога је 92% пре свега, једноколосечних и 2.263 је електрификовано.

Оно што представља озбиљан проблем јесте, пре свега, старост наших пруга. Просечна старост је велика, 47 година. Сваки пут када ми крећемо у реформисање железнице, односно када крећемо у реконструкције железничке мреже, а то су деонице и на северу Коридора 10 и на југу Коридора 10, и то је и брза пруга Београд–Будимпешта, коју смо покренули као пројекат, то је такође и пројекат о коме се причало 20 година, а то је обилазница око Ниша и повезивање Ниш–Димитровград. Све што радимо,

радимо пре свега по европским и светским стандардима. За то су нам, наравно, потребни исти такви закони. Зато имамо испред вас и закон о железници и закон о безбедности.

Мислим да је важно напоменути да закон о железници детаљније регулише железничке услуге, то значи станичне зграде, теретне терминале, ранжирне станице, објекте, објекте лука итд. Јача се, такође, и улога Дирекције железница. Дакле, оне су сада те које полако, како је то и нормално, преузимају одређене надлежности и у регулисању пре свега железничког транспорта.

Закон о безбедности у железничком саобраћају мислим да је веома важан. Некако увек када причамо о безбедности у саобраћају, највише се бавимо безбедности у друмском саобраћају, али једнако је важан железнички саобраћај. Ми полако рехабилитујемо наше пруге, сређујемо станичне зграде, сређујемо путне прелазе, који нису сви сређени, нисмо још увек стигли, али сваке године ми можемо да се похвалимо са већим процентом сређених путних прелаза.

Због тога је врло важно да се посветимо овој области безбедности у железничком транспорту и зато је овај закон посебан.

Наравно, сваки од закона које сам поменула до сада, а и они које ћу касније образлагати у разговору са вама, јесу закони који су потпуно усклађени са свим уредбама и директивама ЕУ и зато се неки и међају. Не зато што нешто нису били добри, него зато што је просто ово жива материја и како се појављују нове директиве и како усавршавамо и модернизујемо наш транспортни систем, у том смислу и прилагођавамо наше законе.

Што се тиче других закона, то су углавном закони који се односе на међународне конвенције, споразуме, било у друмском, било у ваздушном саобраћају. Србија је данас једна пре свега поштована држава и ја мислим да не постоји малтене ниједна земља на свету која у области транспорта, који је за нас од огромног значаја јер нас повезује са Европом и са светом, не жели одређене везе, било да су оне у ваздушном, железничком или путничком или друмском саобраћају. У том смислу су и ови споразуми испред вас.

Оно што надаље радимо јесте што покушавамо, али о томе ћемо причати, да правимо споразуме који ће нам смањити време стајања наше робе на границама.

Тако да, поштовани посланици, ми смо, тј. ја сам овде да одговорим на сва ваша питања и да, уколико је потребно, ове предлоге закона учинимо још бољим и ефикаснијим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пре него што наставимо са радом, поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ставови 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

Да ли известиоци надлежних одбора желе реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група, желе реч?

Реч има народни посланик Санда Рашковић Ивић.

Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала.

Госпођо министарка, поштовани гости из министарстава, даме и господо народни посланици, ја ћу почети мало неубичајено, а то је да бих желела да похвалим госпођу Михајловић са којом се у многим стварима овде не могу сложити, али њен начин на који је ово изложила је од понајбољих које смо чули од министара у овој скупштини. Док је већина министара читала своје, можда и од других написане текстове, госпођа Михајловић је то говорила, што ја, свакако, посебно ценим. То је њена материја, нешто од тога и није, али већина ствари јесте. Тако да, похвале за ову презентацију. Али наравно, то не значи да се ја, нити моја посланичка група слажемо са овим законима, односно са садржајем закона које овде имамо данас, о којима треба да расправљамо.

Наравно, закона је јако много и јако је много тема да би се свакој од тих тема могла обратити, односно пружити дужна пажња.

Ја ћу, вероватно као и већина народних посланика, потпасти под ту једну замку да ћу се бавити углавном овим првим Предлогом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности и на тај начин ће можда и неки други закони о којима бисмо имали шта да кажемо остати неиздискутовани, а то ће остати неиздискутовано свакако и преко амандмана, јер видимо да се наставља убичајена пракса да владајућа коалиција јако пуно амандмана даје.

Дакле, да се вратимо на овај први закон. Овај овакав предлог закона представља у ствари идеалан одраз функционисања владајућег естаблишмента у Републици Србији. Наиме, грађани Србије су сведоци константне, било званичне било незваничне изборне кампање. Тако наша посланичка група и ја и овај закон доживљавамо као један део маркетинга, односно један део изборне кампање.

Та позитивна медијска халабука која се води око овог закона, исто тако је вођена и око „Београда на води“, музичке фонтане на Славији, вишеструког спасавања „Железаре Смедерево“, спасавања националног авио-превозника итд. уместо да говоримо о реалним проблемима. То најбоље илуструје наслов, насловна страна новина „Новости“ од петка, 11. маја ове године, када је на насловној страни огромним словима било написано у централном делу: „До свога стана за 500 евра по квадрату“, где је цифра од тих 500 евра била додатно маркирана јаркоцрвеном бојом. Сасвим у левом горњем углу био је један мали наслов где је писало „Нови харач за милион евра“ и где је писало о томе да ће сви они имаоци кола, аутомобила, који су старији више од 15 година морати да иду два пута на технички преглед.

На дневном реду ове седнице је поред овог закона и Предлог закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, као 13. тачка дневног реда. Ту није укључена ова уредба за коју јутрос чујем да се разматра да буде повучена јер заиста, зли језици су одмах израчунали да би новац који се добије од додатног техничког прегледа на годишњем нивоу, пошто је 30 евра технички преглед, био отприлике 30 милиона евра, а ви планирате да за изградњу ових станова издвојите 65 милиона евра, па би то отприлике била половина. Тај харач би у ствари већ донео половину средстава која би била довољна да се барем започне ова градња.

Наравно, оно што бих ја желела да вас питам су следеће ствари. Прво, зашто претходно није одржана јавна расправа, али зашто заиста није одржана јавна расправа? Видите, овде имам одговор у образложењу који каже – јавне расправе у вези са Нацртом закона нису спроведене будући да сам Нацрт закона садржи податке у вези са подацима који су од интереса за Републику Србију, а чијим би откривањем настала потенцијална штета за националну безбедност Републике Србије, јавну безбедност, односно за безбедносне и обавештајне послове органа јавне власти.

Налазим да је ово врло интересантан одговор и након вишеструког ишчитавања овог предлога закона, мени није то било довољно да уочим постојање било каквих података у вези са подацима који су од интереса за Републику Србију, а чијим би откривањем настала потенцијална штета за националну безбедност Републике Србије.

Док сам ово читала, заиста не могу се отети утиску, онако пред очима ми је титрао лик покојног глумца Данила Бате Стојковића из „Балканског шпијуна“, тако да мислим да ово није баш много паметно образложење и оправдање зашто није овде дошло до јавне расправе.

Наравно, друго моје питање – да ли се решењем из закона да један веома узан круг људи може да очекује да купи стан под условима неупоредиво повољнијим од тржишних, нарушава Уставом загарантована једнакост свих грађана? Наиме, ми сви овде и ја уважавамо посао који раде људи у службама безбедности, било да су они у војној униформи, било да су у полицијској униформи, било да су у БИА или да су људи који учествују у спровођењу затворских санкција. По мени, дозволите ми, ја сам медицинарка по образовању, сматрам да лекари или ако хоћете, медицинске сестре раде јако тежак посао. Ми им дајемо своје здравље у руке, здравље својих најдражих у руке и они би, такође, морали да имају одређену врсту посебног третмана, а да не говоримо о учитељима и наставницима којима дајемо у руке нашу децу да од њих направе људе и да их образују, да не говоримо о рударима који тек раде под посебно тешким условима.

Заиста сматрам да се овде ради о неједнаком третману, односно о позитивној дискриминацији која може да побуди одређене врло ружне сумње да се ствара једна класа преторијанаца режима, слично ономе што је било и за време комунизма, за време Титове Југославије, па и у целом

источном блоку, када су људи који су били у Војсци и Полицији имали много веће привилегије од обичног народа, али зато су били заиста стуб очувања режима. Они наравно нису били партијска гласачка машинерија зато што је тада био једнопартијски систем. Међутим, пошто и ми клизимо лагано ка једнопартијском систему, али још увек постоје избори, мислим да се тиме они претварају и у гласачку машинерију и у неки стуб режима који ће да штити режим свим могућим средствима.

Морам да се осврнем на то да се овде говори о томе да треба посебно заштити права тих људи. Међутим, ми смо данас сведоци да ове несрећне раднице у текстилној индустрији у Смедереву нико није заштитио само зато што су стављале на свој Фејсбук профил фотографије са штрајка. Значи, отприлике као у Орвеловој „Животињској фарми“ – све су животиње једнаке, али неке су ипак једнакије.

Зашто се уопште доноси овај лекс специјалис? Овде се помиње у образложењу и „Београд на води“, с обзиром на то да је „Београд на води“ један толико контроверзан пројекат против ког апсолутно наступа и правна и стручна урбанистичка наука. Мислим да то није баш најбољи начин да се „Београд на води“ извади и са аспекта уставности да покушају да се направе одређене паралеле.

Има такође једна ствар, а то је да се предлаже да закон ступи на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику“. Толико се дуго чекало да ови људи реше своја стамбена питања и сад не може да се сачека недељу дана, како је то обичај, да ступи на снагу након осам дана. То наравно неће направити неку велику разлику, али просто говори о томе да има јако пуно маркетинга у целом овом закону, па је и ово још једна ствар.

Онда бих даље рекла да постоји једно интересно процедурално питање – зашто су за представнике Владе приликом разматрања овог предлога закона у Народној скупштини Републике Србије одређени сви чланови Владе? Па не гласамо буџет за 2019. годину. Било би логично да ту будете ви, госпођо Михајловић, да буде министар одбране, министар полиције, евентуално министарка Кубуровић због ових људи који спроводе затворске санкције. Ово некако доживљава општа публика као један део маркетинга.

Што се тиче саме цене квадрата, ви говорите о цени квадрата од 500 евра, а онда каже на једном месту да цену квадрата одређује инвеститор. Како онда одређује инвеститор ако је цена квадрата 500 евра? Остаје доста нејасно да ли је та цена квадрата са ПДВ-ом или без ПДВ-а, јер ако је са ПДВ-ом, онда она свакако надилази ову цифру од 500 евра и приближава се цифри од 600 евра.

Имамо члан 21, у коме се одступа од одредби члана 133. Закона о планирању и изградњи, и имамо такође овде, око избора локација за изградњу стамбеног комплекса, да је ту и гувернер, односно гувернерка

Народне банке Србије, и ја не знам шта ће госпођа Табаковић у комисији која одређује локације.

Такође бих питала зашто реализација овог пројекта представља општи интерес од значаја за јачање система националне безбедности Републике Србије. Да ли постоји страх да ће људи који раде у безбедносној служби отићи из земље и на тај начин, као што млади људи кажу, гласати ногама, а то значи гласати против овог друштва и против режима, тако што ће на својим ногама отићи до аеродрома или до аутобуске станице и отићи у иностранство? Зар нама и други млади људи, инжењери, лекари, медицинске сестре и сви остали не одлазе из земље и зар они, понављам, нису сами по себи важни?

Немам више много времена, али бих две-три ствари рекла, да просто претрчим. Овај закон о упису у катастар је добар и мене то јако радује, зато што перјанице режима заиста обилују нелегализованим и у катастар неуписаним објектима, па ће онда имати прилику да то лако ураде.

Што се тиче овог предлога закона о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима, ми свакако поздрављамо ову максималну брзину од 130 км на сат на ауто-путевима, али би било лепо да ти ауто-путеви буду на истом оном нивоу на коме су и ауто-путеви у земљама у окружењу, конкретно у Хрватској и Мађарској, јер сви знамо да доживимо цивилизацијски шок кад пређемо границу и да је тај ауто-пут сасвим другог квалитета.

Што се тиче мерења просечне брзине, мислим да то није баш најсрећније решено зато што може да се дивља и вози брзо, због продуцирања или неких других ствари, а онда се стане, попије кафа и просечно добије иста брзина, тако да мислим да би можда пресретачи, улагање у пресретаче, боље решили тај проблем него ово израчунавање просечне брзине.

Што се тиче закона о железницама, нама су железнице заиста ракрана, али ми стално доносимо нове законе о железницама. Донесен је 2013. године, па допуне су донесене 2015. године, па имамо сада 2018. године. Железничких пруга и вагона све мање, а железница у све јаднијем стању.

Ево, ја бих ту стала и хвала вам на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има потпредседница Владе Републике Србије, проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Захваљујем на коментарима.

Почећу од овог општег интереса који сте поменули и зашто уопште општи интерес на овом закону. Пре свега због јачања националне безбедности тих младих људи. Као што има младих лекара, младих информатичара, тако истих тих младих људи има и у снагама безбедности, у

МУП-у, Војсци, БИА и верујем да ово може да помогне да и они на тај начин реше своје стамбено питање.

Оно што се провлачи и што сам имала прилике да чујем између осталог и кроз амандмане, али ево и ви сте сада рекли, јесте зашто смо ограничили само једну групу људи, како ви кажете, и да ли то значи да смо можда повредили Устав. Одмах да вам кажем, једнако се поступа према истој категорији људи. Према томе, то је дозвољено Уставом и не бисмо такав закон ставили пред саме посланике. Али ниједног тренутка не затварамо врата. То значи да ћемо ми кренути са овим пројектом, видећемо како ће се он реализовати у наредних годину или две и у том смислу ћемо онда видети да ли ћемо тај пројекат и даље проширити. Дакле, далеко од тога да смо то сад ставили само за снаге безбедности. Ставили смо зато што јесте проблем и зато што су то људи којих има 30 хиљада и који немају и нису имали никакве могућности да реше своје стамбено питање, али смо то оставили као отворено да видимо у смислу реализације пројекта, јер ово је сада модел који може да се примени и на неке друге категорије становништва.

Када сте помињали 130 км на час па сте направили дигресију са техничким прегледом, оно што је и данас рекао министар Стефановић, сигурно је да ће доћи до измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја у том делу управо, техничких прегледа, тако да неће бити додатног намета на возаче, односно власнике возила. Ту сте, такође, помињали стандарде и квалитет наших ауто-путева. Желим да вам кажем да ових 130 км на сат заиста јесу резултат тога што су сви наши ауто-путеви који се завршавају последњих неколико година, није мали број километара који смо завршили, ауто-путеви рађени по свим европским стандардима. То нису стандарди које прави министар, то су светски стандарди који постоје и о којима води рачуна пре свега компанија која врши надзор над оним ко је извођач. Инвеститор су негде „Путеви“, негде „Коридори“, негде Влада Републике Србије и ништа не може да се пусти уколико не испуњава све услове, односно све стандарде, било европске било светске. Тако да верујем да ћемо ми у наредном периоду имати не само ауто-путеве, него и оно на чему ми и даље инсистирамо, а то је да се наставља рехабилитација и реконструкција других путева.

Пут на који сте вероватно мислили уласком из неке друге државе у Србију, рецимо, Батровци–Кузмин... Изабран је, између осталог, на тендеру извођач и ми очекујемо у наредних месец дана почетак радова на рехабилитацији. Ту је, на пример, рехабилитација каснила не зато што „Путеви“ нешто добро нису урадили, или зато што држава нешто добро није урадила, него смо на јавном позиву и тендеру бирали пројектантске куће које је требало да пројектују рехабилитацију. Тај тендер је неколико пута падао због тога што су се јављале пројектантске куће које нису имале чак ни основне услове да могу да се појаве на одређеном тендеру. И због тога смо нпр. имали кашњење од пола године у рехабилитацији ове врло важне

деонице. Просто говорим са каквим проблемима се срећемо, где су једноставно неке ствари објективне и на које не можемо да утичемо.

Да се само вратим још једном на овај закон који јесте важан и мислим да све треба најдетаљније да објаснимо због грађана Србије. Када сте помињали цену, продајна цена за станове је 500 евра по квадрату плус ПДВ. То значи да ће на територији Београда вероватно то бити око 550. Могуће да ће на територији Србије бити чак и нешто нижа цена. Дакле, продајна цена је 500. Да ли ће сам извођач можда да има нижу или другачију, то ћемо још да видимо, али она не сме да пређе 500 евра плус ПДВ.

Питали сте зашто је цела Влада именована да може да дође. Прво, данас је обједињена расправа, овде има доста закона. Друго, ово су закони у којима имамо ситуацију да се, као што сте ви поменули, неки други ресори такође тичу реализације овог закона, али инвеститор је Влада Србије, то је један разлог. Друга ствар, из домена Министарства грађевине које ја водим, дакле, највећи део посла управо треба да се уради, зато сам ја данас овде, а не други министри.

Још једна ствар – зашто посебан закон? Подсетићу вас, рецимо, да за избегле и расељене такође постоји посебан закон, за социјално угрожене категорије становништва постоји такође Закон о становању. Дакле, није неубичајено да за одређене категорије имамо посебне законе.

У овом случају, ово је закон који треба да нам обезбеди брзину и ефикасност, јер ако у једном тренутку крене да се гради на неколико позиција, рецимо у августу у ова три града, па онда за два месеца након тога на пример, Београд и Нови Сад, па онда се завршава једна фаза у ова три града, почиње друга фаза у неким другим градовима, јер ово није јединих шест градова где постоји потреба за овим становима. Ми имамо анкету која је направљена за готово све градове у Србији.

Дакле, то је разлог зашто смо желели некако да, нећу да употребим реч централизујемо, али да водимо рачуна и да исконтролишемо од првог корака до последњег да бисмо били што ефикаснији. Сада хвала, ако сам нешто прескочила ви ћете ме питати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице.

Реч има народни посланик Александар Стевановић.

Изволите, колега.

АЛЕКСАНДАР СТЕВАНОВИЋ: Поштовани потпредседнице, даме и господо, овде имамо сет закона који су, барем када је реч о саобраћају, прилично логично повезани, па то је, како да кажем, један напредак у односу на нека ранија повезивања, али да се не враћамо на то него да пробамо барем ових 20-ак минута колико имамо да кажемо максимално могуће.

Закон број један, који је изазвао једну приличну пажњу јавности и који је изазвао и пажњу струке на коју се односи, има одређене, како бих рекао, нелогичности барем када ми посматрамо са становништва политике коју ми заступамо у Посланичкој групи Слободни посланици.

Прво питање које се поставља је формалне природе и било би добро да се то не дешава у будућности, а то је да се хитност једног закона објашњава тиме што закон треба хитно донети. Знате, то није објашњење и није се десило ништа хитно, рецимо да су људи запослени у службама безбедности у неком скорашњем року остали без станова у којима живе и да сада морамо хитно то да решавамо.

Дакле, начелна примедба је да не морамо користити хитност кад јој за то једноставно и није место, а проблеми треба да се решавају и то уопште није спорно.

Заштита слободе је ваљда најбитнија функција једне државе и око тога ћемо се сагласити независно од тога којој политичкој групацији припадамо. Ја сам потпуно сигуран у то да нема ништа битније од тога да се заштити слобода, независно од тога да ли волите државу која је велика, која хоће да ради све и свашта или као рецимо, моја посланичка група, која воли малу и ефикасну државу, која неке ствари јако добро ради, а неке, односно већину ствари препушта грађанима и фирмама да раде. Сви ћемо се сагласити да је безбедност готово искључиви посао државе, да не постоји одбрана која се може организовати мимо државе или савеза држава, да не постоји полиција која се може организовати на другачији начин, тј. може, али било би неефикасно и скупо.

Питање које се овде поставља је, ми имамо неке људе који брину о нашој слободи, о сигурности наших живота, имовине, заштити од тероризма и уопште о томе да наши животи буду квалитетни. Основно је питање шта те људе мотивише да то раде на најбољи начин и које им инструменте законски оквир пружа да би они те послове обављали на најбољи начин. Изградња станова као таква је, како бих рекао, један мотивациони пакет.

Ако говоримо о становима од 500 евра по квадрату на локацијама које се налазе на периферијама градова, тих шест локација, хајде када све саберемо, рецимо да ту има 300 евра поклона по квадрату. Или ако имамо неки рок од 20 година на који би се ти станови отплаћивали, ту је реч о стимулацији од неких 90-ак евра на основну плату која иде.

И моје питање увек гласи – да ли је боље да та стимулација иде на неки други начин, рецимо путем тога да људи који желе да реше стамбено питање имају веће плате? Да ли неке друге ствари мотивишу људе који раде у систему одбране? На пример, ево ја бих се вратио на Полицију. Да ли ће полиција боље радити свој посао, на пример, ако буде имала већи буџет за теренски рад? Да ли ће њихово задовољство радом бити веће ако судство не буде обарало врло коректне полицијске истраге, јер нисмо реформисали судство, или нисмо донели законе који омогућавају да врло често јако квалитетне полицијске истраге падну у суду? Да ли су то ствари које би наше запослене у снагама безбедности више мотивисале?

Да ли је циљ наших закона да можда мотивишемо и људе који имају решено стамбено питање, а рецимо у Београду имамо проблем теренског

рада јер Београђани неће да иду у полицију да раде теренске послове, мала им је плата и онда долазе људи из неких сиромашнијих региона Србије, нажалост постоје велике разлике између центра и периферије, али они не знају добро да раде Београд, једноставно немају те везе, конекције да би могли радити добро радње које су у опису полицијског посла и много другог тога имамо у питању.

Отвара се још једно питање, које није добро да се отвара. Ми смо, рецимо, пре неких седам-осам година имали станове за научнике и професоре и онда су на њих неки други били кивни што то добијају. Питање је да ли се смањио одлив људи у тим делатностима након што су донети ти закони, да ли нам је наука због тога процветала или је мање-више то остало незапажено.

Дакле, то су питања, једноставно, да ли је ово заиста био најбољи начин како да инвестирамо у нашу слободу и безбедност или је било неких других начина. Нећу априори да тврдим да је ово лош начин, али ми је прилично сумњиво, донекле недоречено, да ли је то можда могло да се уради на други начин, рецимо да они запослени који, како бих рекао, немају стан у свом власништву из ранијих периода, јер стамбено питање решавају... Људи у приватном сектору и људи који су у пољопривреди можда и на другим местима и они не могу да га реше на овај начин, али небитно. Да ли је то могло да се уради другачије, да рецимо припадници Полиције, Војске, служби државне безбедности, свих осталих који бдију над нашом слободом, имовинским правима и животом, могу то да реше као и сви други преко комерцијалних банака, наравно уз пуно уважавање да, због природе, рецимо, њиховог стажа и тога што је њихов стаж краћи у годинама, могу да добију одређене погодности јер већина њих не може да вуче кредит на 25 година, то је исто нешто о чему треба водити рачуна.

Да ли би се тиме тржиште мање деформисало ако би они имали избор да купе било који стан и ако би постојала правила игре по којима они могу добити одређени додатак на плату? Да ли је то бољи начин алокације ресурса овом друштву или је можда боље да се граде типски станови на одређеним локацијама, који можда, неке четврти су лепе за живот, али рецимо не воле сви да живе на истом месту. Неки преферирају можда да живе ближе центру у мањем стану, неки преферирају можда да живе у неком делу града који воле.

То су нека питања која су начелне природе. Ја са своје стране не могу на основу закона да кажем ни да је добро, ни да је лоше, али могу да кажем да отвара један велики знак питања око тога шта смо ми тачно тиме желели да постигнемо. То је једно велико питање.

Мислим да та надметања, типа, да ли нам је битније здравство, да ли нам је битнија одбрана слободе, да ли нам је битнији запослени који ради у министарству исто одговорне послове, или нам је битнији неко у приватном сектору, нису добра питања у једном друштву, јер стварају једну врсту

конфликта. Најбоље је ако можемо постићи да имамо иста правила за све, а најбоља решења су увек била она решења која нам даје тржиште. Једна од добрих ствари је што у овој земљи полако пуштамо тржиште да даје одговоре на што више питања, али нисмо још увек довољно далеко у томе одмакли у многим областима. Дакле, питања су, што би се рекло, начелне природе.

Постоје неке ствари које бих ја искрено поздравио. Једна од ствари је што са неким изменама закона идемо у сусрет оним критикама које смо добили, па су код нас мало, како да кажем, лоше протумачене и од ГРЕК-а и од усвајања препорука ФАТФ-и и слично, и добро је што се оне сада усвајају.

За нашу земљу, која је у осетљивој позицији јер, стицајем околности из наше прошлости, грешака у даљој, ближој прошлости, правимо ми грешке и у садашњости, нико није свет, дошли смо у позицију да сви који су нама битни политички и економски воле да држе једну велику лупу изнад Србије. И што другде не би био велики проблем, код нас се узме лупа, па се гледа, а и ми волимо међусобно да гледамо кроз лупе и да се оптужујемо, је ли, што исто није добро. Добро је да смо те препоруке усвојили и добро је да отклонимо сваку сумњу да неко у Србији жели да пере паре, да жели да пружа уточиште за људе који се баве тероризмом, јер те сумње нису основане, то знамо сви који живимо у Србији. Али неусвајање закона наводи људе да сумњају, поготово оне недобронамерне. Било би добро да будемо бржи у усвајању тих препорука и да никада не каснимо, јер то је битно за имиџ наше земље, то је битно и за бизнис, битно је за слободе, битно је за наш углед у свету. Убудуће би било јако добро да то радимо на време.

Добра је ствар што смо отклонили један велики недостатак који се можда чак није ни могао предвидети у време када је доношен закон који се тицао организовања станица за јавни превоз. У пракси се видело да би у ствари тај закон довео до једне потпуне нелогичности и распада и те ствари треба отклањати, то је исто у реду потпуно.

Када је реч о Предлогу закона о поступку уписа у катастар непокретности и вода, ако би се усвојили амандмани који су поднети на тај закон, амандмани су врло квалитетни и интересантно је, донесени су тако што су се састали представници различитих идеологија и усагласили се око тога и различитих посланичких група и позиције и опозиције, тај закон би могао бити заиста квалитетан, ако се усвоје амандмани, наравно.

Јако ми је драго чути да се говори о усклађивању са европским директивама, али морамо истаћи да ту још има посла. И Поглавље 14 и Поглавље 21 нас чекају да се отворе. Скрининг је дао неке оцене, дао је и оно што треба да се ради. Посао је јако дугачак. Ако се тај посао буде радио брже и квалитетније, отвориће се прилика да се реше неке од болести које ми имамо у саобраћајном систему, тако што ће нам се отворити једно велико тржиште. Ту треба бити јако брз са усклађивањем и то није ништа страшно ако се закони често усклађују. То је нешто што је добро и треба ићи брже. У складу са тим и неке праксе које су непримерене поглављима 14 и 21 не треба

неговати у Србији, на пример у области ваздушног саобраћаја. Неке од тих пракси неће бити могуће. Тако да, увек се јавља питање, на једној страни идемо брзо, на једној страни идемо претерано споро.

Конечно, још око два закона имам неких додатака који сматрам да су битни. Код Закона о интероперабилности железничког саобраћаја не бих да будем циничан, али ја ћу бити јако срећан ако у скорије време видим да уживам плодове тог закона у Србији, односно да заиста могу видети како изгледа интероперабилност у Србији у односу на брзине које су дефинисане у саобраћају. Моја срећа биће изузетно велика ако будемо имали ту дилему да ли ћемо имати добру интероперабилност између оних возова који иду највећим брзинама предвиђеним у овом закону и оних возова који иду мањим брзинама. Надам се да то једино неће бити интероперабилност између возова који нам из суседних земаља долазе изузетно брзо и онда интеробилно прелазе на наше пруге да иду много нижим брзинама. И то је наравно нешто, али би било јако добро да не причамо годинама о томе како ћемо имати изузетно брзе пруге у Србији, него да полако идемо у том правцу. Обично ова има много више оптимизма него што има стварне реализације.

Конечно, иако сам већ начелно поменуо закон који је овде под редним бројем 10. и тиче се Закона о централној евиденцији стварних власника, то је један јако битан закон. Јако битан, јер повремено се заиста заклањала, и не само код нас, у целом свету се врло често заклањају стварни власници, али мислим да ћемо и даље имати одређених недоумица које ни друге земље нису баш најлакше решиле. Шта да радимо са правним лицем које је власник домаћег правног лица, а то правно лице које је домаћи власник је из пореског раја где се не објављују подаци ко су физичка лица, јер се ти подаци сакривају? Шта да радимо у том случају?

Закон познаје институт особе која је овлашћена да управља, али и даље нам остаје сумња у то ко су заиста власници тих фирми. То је једно питање које је доста старо и које представља проблем и многим другим земљама, али се поставља питање, барем са моје стране, да ли можемо имати третман за таква правна лица која би имала идентичан третман не као стране компаније, него као домаће компаније и која још решења можемо постићи да се у Србији ничије власништво над правним лицима не би могло сакрити.

Толико у првом јављању од стране Посланичке групе Слободни посланици. Биће вероватно још једно јављање пред крај расправе које ће се тичати ових осталих закона. Свим колегама и колегиницама хвала на пажњи и желим вам пуно среће у даљем раду данас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама, колега Стевановићу.

Следећи је народни посланик Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Имамо поново једно заказивање седнице по хитном поступку зато што је потреба хитна да се донесу неки закони. Ја се увек уплашим кад чујем

најаву да је нешто по хитном поступку, шта ли се сад десило да морамо да добијемо материјале у петак, да бисмо у понедељак већ морали да одлучујемо о томе, али на срећу, то је још један мали бесмислени, бизарни трик ове власти која би тиме да спречи посланике опозиције да дубље уђу у материју о којој треба да одлучују на седницама Скупштине. Ниједан од ових закона, од ове 22 тачке дневног реда одлука и закона није хитна да је морала да буде обрађивана, да добијемо материјале у петак, а да морамо на њих да реагујемо већ јуче, али шта да вам кажем, то је део атмосфере у којој се спроводи власт СНС и осталих странака које чине ту коалицију.

Имамо предлоге закона који су у процедури које је Влада усвојила 10. маја, значи у прошли четвртак, то је јако хитна ствар јер то мора одмах да се спроведе, иначе ко зна шта ће да буде, 16. април, 16. април, 25. април, 23. април, 10. мај, 10. мај, 4. мај итд. То је један лош обичај. Без обзира на врло злу намеру која је изражена таквим једним поступком, то неће да дестимулише људе који желе да се баве озбиљно политиком у овој земљи да се озбиљно баве и овом законодавном делатношћу.

Има неколико закона који су посебно интересантни – Предлог закона о железници, о безбедности у железничком саобраћају, о интероперабилности железничког система итд. То су јако интересантни закони, али пошто су усвојени пре мање од месец дана, а отприлике има једно хиљаду страница текста, мислим да је неозбиљно да се било ко бави тиме. И тако је то, како сам чуо од људи који су у тој струци, списак лепих жеља, тако да не постоји никаква опасност да тај закон буде усвојен на овом заседању и да направи већу штету у железничком саобраћају од оне која већ постоји у тој области деценијама и за коју није крива само ова власт, наравно. То је једна рак-рана Србије већ јако дуго.

Но, хајде да се вратимо на оно за шта има услова да се коментарише и то је Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, усвојеном 10. маја ове године, значи у четвртак. Шта је то тако хитно да нешто што се усвоји у четвртак мора да буде потврђено доношењем закона за мање од седам дана? Шта је то? Да ли ти људи, тих 18.900 људи који су се јавили да би можда ушли у ту процедуру куповине стана под повлашћеним условима, да ли се са њима нешто десило у среду прошле недеље или у понедељак прошле недеље, па онда Влада мора да на то реагује хитно и Парламент такође јако хитно? Не, наравно да није. Ти људи немају станове или никад или су их некад имали па су их изгубили, али у сваком случају то није стање које може да се назове хитним.

Да ли је то лоше стање? Наравно да јесте. Наравно да је лоше ако у целом систему безбедности, да се не играм ја државним тајнама, али нема више од 50.000 људи који нешто раде озбиљно. Ту не мислим на кафе-куварице, администраторе и ове друге, ботове који су добили посао у задњих пет-шест година, него мислим на људе који стварно раде озбиљан посао у

БИА, Полицији и Војсци. Њих нема 50.000 сигурно, поуздано знам. Јако је лоше да, по вашој процени, 30.000 њих нема решено стамбено питање, а по њиховим јављањима на овај конкурс или пријаву њих је 18.900. Да ли је ово прави начин да се реши њихово питање стамбеног збрињавања? Мислим да није. Отвара многе дилеме. Наравно да треба створити услове да људи који раде у овом озбиљном сектору, као и људи који раде у здравству или просвети, добију услове да ако не сутра-прекосутра, онда бар до краја свог радног века дођу до тога да реше своје стамбено питање, да имају ту визију и могућност да она буде решена. То се не постиже на овакав начин.

Имали смо разне акције тог типа за младе брачне парове, па немамо добре резултате са наталитетом. За професоре, за научне раднике немамо, нити је ко задржан овде тим мотивом, нити су резултати научни или образовни у нашој држави такви да можемо да будемо задовољни.

Како се решава тај проблем? Тако што се створе услови у једној држави да људи који раде у државном сектору примају плате од којих могу да организују свој живот на начин који је примерен том друштву у одређеном историјском тренутку. То значи да плате у јавном сектору морају бити значајно веће, не само у области безбедности, него и у области просвете и здравства, и мислим и културе, да бисмо имали нормалну државу која не само географски, него и по неким својим другим обележјима треба да буде део Европе. То се не дешава, јер то је став ове власти, да држи у шаџи, да уцењује, да се игра нечијим стањем по систему – ако си одан, ако ме слушаш, даћу ти прилику да нешто добијеш. Ако си јако одан, можеш да купиш као министар од две-три плате кућу у... Како се зове, на улазу у Београд? Министар полиције има тамо кућу коју је купио пре годину-две дана. Или може да организује држава да неком тетку из Канаде пошаље паре па да реши своје стамбено питање.

Има јако везе са расправом, зато што је то питање, то су људи који раде у безбедносном сектору. Или рецимо да имамо супер сналажљиве људе који, рецимо, сад воде БИА па и цркве граде о свом трошку а камоли стан, кућу и шта већ треба. То није решење.

Мислим да је овде повод страх режима од тога како ће се понашати људи из безбедносног сектора наредних година, наредних месеци, како ће реаговати или неће реаговати на искушења која су пред нама, како ће реаговати на издају која се дешава, како ће реаговати на разне ствари које су непримерене њиховом духу. Мислим да је то основни разлог за брзо, хитно доношење оваквог закона.

Наравно, ни овим законом није предвиђено да проблеми тих људи буду решени нити брзо, нити адекватно. Овде се предвиђа да се у наредне две године изгради 1.578 станова, а потреба је за најмање 19.000. Лаком рачуницом можемо да дођемо до тога да треба једно 14x2, значи једно 28 година да се реше сви ти проблеми. Колико се ја сећам у тим службама је чест бенефицирани радни стаж, тако да то значи да већина оних који јуче

почну да раде неће моћи да реше своје стамбено питање до пензије, по посебним условима које као нуди овакав закон.

Друго питање – зашто посебни услови? Па министарка се хвалила целе прошле године да је апсолутно решено питање, сва питања везана за грађевинске дозволе. Чему онда убрзавање ако се сад добија грађевинска дозвола „на одмах“, интернетом, сутра, чим помислиш? Зашто су онда неопходни посебни услови за ове станове? Нисам успео да видим ону скицу стана који је приказан. Стварно не знам да ли је ико жив у задњих 50 година или 100 година купио стан тако што је гледао скицу стана, а камоли да то буде главна реклама у квалитету тих станова. Но, нема везе, нећемо да се бавимо тиме. То је и тако бесмислено.

Дали сте једну рачуницу овде, министарка, и рекли сте да је вредност 1.580 станова који почињу да се граде сутра-прекосутра и који треба да буду завршени до краја 2020. године, ако сам добро видео 64 милиона евра. Кад поделите 64 милиона са 1.578 добијете да је то 40.558 евра. Значи, то је просечна цена једног стана од ових 1.578. Ако то поделите са 500, јер толика ће бити цена метра квадратног, онда дођете до тога да је просечан стан који се гради од ових, да је просечна величина стана који се гради 81 квадратни метар. То је лаж или је грешка. Значи, немогуће. Ако је 81 метар квадратни просечна величина стана, то значи да ту има станова и од 150 квадрата, а у закону пише да је 92 квадрата максимум за четворособан или не знам који беше стан.

Према томе, хајде да погледате ту рачуницу мало боље. Или су вас преварили или је и овде жеља да се направи лаж. Опет с друге стране не може 500 евра да кошта стан и у Лебану и у Београду, без обзира на то у ком делу Београда да се гради или у ком делу Лебана. То је исто једна нелогичност овог закона. Потпуно је бесмислено да утврђујете јединствену цену за станове за целу територију Србије.

Ево још неке дилеме. Шта је са људима који раде у Полицији, Војсци или БИА и имају стан? Шта је њихова кривица, кривица њихових родитеља? Њихова животна ситуација је таква да можда имају стан, можда имају кућу, можда имају вилу, можда имају викендицу, три стана. Зашто су они криви па они не могу да имају неке бенефиције зато што раде у тим службама? То су све дилеме на које морамо да добијемо одговоре.

Питање исто за просветаре и лекаре. Медицински радници масовно одлазе из земље. Људи из безбедносног сектора не одлазе зато што на просто није логично да могу да оду из земље и да се запосле на бољи начин негде напољу у односу на оно шта раде. Нису они криви због тога и не треба их кажњавати због тога, али решење за њихов проблем није у томе да им се даје лажна нада да ће моћи да купе стан у наредне две године који кошта 500 евра и да је у просеку 80 метара квадратних, него да им се дају плате и кредитни услови где они могу да уђу у тај посао сами. Можда неко не жели да има

стан, можда има неку другу идеју са добром платом. Значи, то су ствари које су потпуно бесмислене.

Молим вас да још једном погледате суштину и начин решавања овог проблема. Ако се нека опасност надвила над Владом од тога како ће реаговати службе, ја могу да вам потврдим да је велико незадовољство и у Полицији, и у Војсци и у делу БИА не само малим платама, него пре свега тиме што су то људи које терају да раде оно што није њихов посао, што их терају да буду део политичке машинерије актуелног режима. Што им дају, на највише позиције постављају, не мислим ту на министре, министри су иначе лаици, то је свуда у свету. Нигде у свету генерал није ни министар Војске, ни министар Полиције. Али онај други део, оперативни део који мора да буде из струке, ту се стављају људи који су политички подобни или се дубоко клањају некоме ко може да их подигне на такав положај. Терају људе да се баве истрагама на начин који је бесмислен. У јавним набавкама купују тамо где нико нормалан не би купио то што они купују зато што је неко рекао, зато што неко има неке везе са неким. Зато што полиција, пре свега као служба која је најчешће у отвореном контакту са грађанима, види које се злоупотребе врше над њом и многи људи из полиције су врло незадовољни. Незадовољни на оправдан начин и то незадовољство неће бити спречено лошим покушајем да се реши њихово стамбено питање.

Наравно да га треба решити. Наравно да је ситуација лоша, али ово није решење. Решење је да се створе услови, да плате државних службеника у овој држави буду адекватне ономе што они дају грађанима ове државе и да од тих плата могу да живе на нормалан и цивилизован начин. Са ВМА вам одлазе анестезиолози и хирурзи у иностранство. То је некада била част, да се лечиш на ВМА а камоли да будеш лекар на ВМА, а сада...

Имамо још овај закон о безбедности у саобраћају који се тиче повећавања дозвољене брзине за кретање на путевима. Морам да похвалим то. Ја сам увек за то да треба створити услове да се мало брже стиже тамо где сте пошли, наравно и безбедно.

У пуно европских држава је ограничење на 130 одавно у примени и ја немам ништа против, гласаћу за овај закон јер мислим да је то добро решење. Не морају сви да возе 130 на сат максимално, само они који знају то да раде и који могу да то ураде безбедно и за себе и за оне који су у њиховим колима и за друге учеснике у саобраћају. То сигурно, то дизање са 120 на 130 максималне брзине није последица тога што је стање на путевима боље, госпођо министарка.

Када идете на неко градилиште, погледајте мало. Чујем да идете сада хеликоптером, што је јако лепо, али идите некада и аутом. Ја експлоатишем ауто-пут Београд – Ниш јако дуго, јако често. Могу да вам кажем да на оној траци десно у оба смера имате близу 4.000 рупа које су веће од ширине гуме просечног возила. Рупе које су димензија пола метра са 35-36 сантиметара.

Имате колотраге, имате оне, практично када падне киша, ако пада пар дана, ту можете да запатите рибе и долазите да их храните само. Под таквим условима и 70 км максималне брзине је много, а камоли 130. Није само проблем што падају новоизграђени наслони, како се зове оно на ауто-путевима низ Грделичку клисуру, Сићевачку клисуру, деси се то, не баш сваки дан као вама, деси се то и на Славији овде да се распадне ово што је скоро прављено, него је проблем у томе што се овде не ради ништа, што имате деонице ауто-пута Београд–Ниш, а сигуран сам да је то случај и са правцем према Батровцима и према Суботици, имате делове ауто-пута који нису пипнути. Значи, рупе нису закрпљене годинама.

Верујте ми, могу да вас поведем један дан па да вам покажем једно 250 примера које да сликам не могу, не могу да стајем на ауто-путу, то је иначе забрањено, требало би да знате бар нешто из те области. Али имате ви довољно сарадника па из ових служби што ће наводно да добију јефтине станове, нека вам кажу шта се тамо дешава. То је катастрофално стање.

Према томе, ја вас позивам, под а), мада имате за то разлога, да се не плашите реакције људи из безбедносних служби. Без обзира на то што су врло незадовољни оним што ви радите, неће учинити ништа што би било ван закона, тако да тај ваш оправдани страх неће бити кажњен на начин како ви мислите да може да вам се деси. Нађите адекватнији начин, а то су адекватније плате за људе који раде у службама безбедности, али и у просвети и у здравству.

Пођите један дан, можете и за викенд, могу ја да вам кажем једно 250 примера, да вас одвезем, како год хоћете, идете често за Ниш због неког аеродрома који желите да отмете Нишлијама, па можемо и заједно да одемо да попричамо и о том проблему и да вам покажем колико има, то су као нагазне мине. То може да произведе опасност као да је, не дај боже, нека нагазна мина. Преко 4.000 рупа у оба смера, у десној траци, у левој траци којом чешће возим нема их толико али и ту сигурно има бар 1.000 њих. Према томе, ваш проблем треба да буду не станови за 500 евра, него 5.000 рупа Београд – Ниш.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Добро, овако.

Мислим да је лако Живковићу... Извињавам се, сада сам вас ословила именом, готово, сада ћете да ми одговарате... Посланику да говори о становима онда када је посланик дотични решио своје стамбено питање, претпостављам много боље него 80% грађана Србије. Онда је једноставно да прича о подстанарима и људима у службама безбедности, који буквално деценијама нису решили, нису могли да реше ово питање.

На крају крајева, и поменути посланик је био у Влади па је имао могућности да се позабави овим питањем и да можда помогне људима,

можда неки млади људи са тог ВМА не би отишли да је он тада решавао све то. Но, пошто то нису радили неки други и неке претходне владе, ова влада се одлучила да због значаја, због тога што су то људи који, пре свега, брину о нама, о нашој држави, о безбедности, припреми један овакав закон и омогући им да реше, али на прави и ваљан начин, своје стамбено питање.

Пошто сте помињали неколико пута разне бројеве, математика није баш, рекла бих, вама јача страна па ћу ја сада те бројеве мало детаљније да образложим и кажем, пре свега због грађана Србије а и како бисте ви имали праве информације. Можда сам ја била недоречена, можда је и то разлог.

Прво, желим да вам кажем да, када сте говорили о броју станова који ће се градити, тако је у првој тој фази која почиње већ у августу. Ми крећемо са изградњом 1.578 станова, то је први део прве фазе. Сукцесивно, на по неколико месеци, како уређујемо локације и сређујемо документацију, тако ће се укупно у првој фази радити 5.203 стана у ових шест градова. У исто време, за ове две године, ми анкетирамо и радимо даље по другим градовима и припремамо документацију за изградњу станова на другим локацијама у другим градовима.

Када говорите о вредности станова, за вашу информацију, вредност тих 1.578 станова, коју сам ја данас рекла, око 64 милиона евра, у томе се налазе и трошкови пројектовања који су укупно 1.100.000 евра. Постоје, могу да вам доставим табеле и онда за сваки град саме зграде, трошкови на парцели. Дакле, све то оно што се зове опремање инфраструктуре.

Тамо где имамо потребу да најмање уложимо у саму локацију јесте Врање. У свим осталим градовима ће бити потребе да се уреди комунална, односно да се уреди уопште инфраструктура, дакле, на самој парцели, а и на самим ободима и то све заједно јесте вредности 64 милиона евра.

Онда сте се такође веома чудили како то сада хитно. Мислим, када нису имали и 30 година станове, шта ће им сада то тако брзо итд. и наравно са разним инсинуацијама да је то зато што су незадовољни. Прво, морам да вам кажем да је идеја о овом пројекту потекла управо од запослених у Полицији, Војсци и БИА. Они су ти који су предложили Влади да заједнички, системски решавамо ово питање, имајући у виду да ми сада заиста можемо да говоримо о једном потпуно другачијем буџету, једном стабилном буџету, финансијски стабилном буџету који може да ради велике пројекте, да гарантује велике инвестиције, што се на крају крајева види из свега онога што смо и урадили.

Дакле, та прича о страху, како нас ви називате, ја мислим да је то чиста патологија и на то не могу да одговарам, али оно што јесте важно, оног тренутка зашто смо желели да закон буде што пре пред посланицима и што пре да га усвојимо, зато што нам је он услов да бисмо донели одређене друге закључке, да бисмо могли да почнемо да реализујемо овај пројекат. Прво, дакле, да донесемо, између осталог закључак, након надам се, усвајања овог закона, да прогласимо овај пројекат од значаја за Републику Србију, да се

пренесу инвеститорска права, да Министарство финансија издвоји новац у буџету. Дакле, то су све ствари, кораци који нас чекају након усвајања овог закона и то је разлог зашто смо желели што пре да буде.

Да будем потпуно искрена, ја чак и не разумем то питање зашто је проблем било коме хитност, када је ваљда жеља свих нас да што брже реализујемо све оно што је добро за нашу државу и за наше грађане. Нисам стекла утисак да један једини припадник служби безбедности сматра да је то лоше и да је лоше да стварамо услове да могу да реше своје стамбено питање.

Још једном понављам, ниједног тренутка не затварамо врата овом пројекту. Дакле, ово је модел како ствари могу да се решавају. Дакле, то се односи и на можда неке друге категорије, о чему ћемо размишљати како се овај пројекат буде даље у динамици реализовао.

Затим, поменули сте, и на то ћу увек одреаговати, питање грађевинских дозвола, односно катастра, зато што мислим да сви треба да будемо поносни, да ли сте из ове или оне политичке партије потпуно је неважно, али ми живимо у овој земљи. Србија је међународно, у целом свету, на 10. месту по издавању грађевинских дозвола. Србија је била две године раније на 186. месту. Док сте ви били у владама, у Србији се грађевинска дозвола добијала за седам, осам, девет..., некада се никад није ни добијала грађевинска дозвола.

Према томе, ако желимо уређене услове и критеријуме, онда морамо да се позабавимо сваким делом нашег грађевинског сектора. Дакле, радили смо корак по корак и данас смо дошли да уредимо и питање катастра зато што те архиве у катастру које су скупљене 20-30 година, где један предмет практично угрожава још четири, пет, шест, или више парцела је заиста проблем. Потпуно чак могу и да разумем, нисте разумели кад смо доносили закон, па што бисте сад разумели.

Питање градилишта и путева, то је друга ствар на коју ћу увек одреаговати, а то је што су ове владе, дакле, претходних неколико влада, у претходне четири године завршиле, пустиле у саобраћај близу две стотине километара ауто-путева. Ти ауто-путеви су по свим стандардима. Као што сам рекла, управо ове владе, такође, раде на рехабилитацији, реконструкцији свега онога што се некада није ни одржавало, него су пребациване паре којекуда, па се тај новац нигде није, односно бар није био тамо где је требало да буде, а то су путеви.

За вашу информацију, не идем хеликоптером, него аутомобилом. Идемо стално до Ниша, управо због тога што у Нишу радимо оно што претпостављам да је жал ваша, то је што смо уредили један од највећих уговора ове године, а то је уговор око модернизације, електрификације и обилазне пруге у Нишу вредан 260 милиона евра. То су Нишлије слушале и од вас кад сте водили Ниш, како ћете то урадити. Оно што сте успели да урадите у Нишу је било једино да људе натерате да не плаћају струју, па данас имају тај проблем, али ту пругу нисте решили.

Значи, ја идем пре свега због тога у Ниш. Драго ми је, такође, да је нишки аеродром достигао одређени број путника који је невероватан поготово у односу на време када сте се ви бавили причом око Ниша.

Те рупе, како сте рекли, 2.000, 4.000, 5.000, дакле, ево, ја вам сада кажем, погледаће то инспекција као што увек погледа, али вам могу рећи да је то сигурно неистина, али можемо и заједно да их бројимо, пошто сам схватила да ме три пута већ позивате на пут до Ниша. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице.

Право на реплику, Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Неколико ствари. Прво, око мог стамбеног питања – да, наравно, решио сам своје стамбено питање, али сам. Јер само човек без морала и без образа може да решава своје стамбено питање о трошку државе на 15 дана пред почетак бомбардовања. Ја сам сам решио своје стамбено питање одавно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Какве везе, колега Живковићу, има ово што говорите са говором и са одговором министарке Михајловић? Будите у теми.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: То је рекла министарка. Она ме је прозвала за то.

Друга ствар јесте – владе у којима сам ја учествовао, драга министарко, у владама у којима сам ја учествовао ви сте били нижи сарадник неких министара. Према томе, били смо у истим владама, и то... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нећу вам дозволити да вређате министарку.

Александар Марковић има реч, право на реплику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Могу ли, господине председавајући?

Осим гомиле неистина и замене теза, тужно је то што је претходни говорник тобоже лио крокодилске сузе и тобоже ламентирао над ситуацијом и стањем припадника снага безбедности. И то баш он. Он је био министар унутрашњих послова на савезном нивоу и није решавао њихове проблеме. Тада га то није интересовало. Онда је несрећним случајем, стицајем врло несрећних околности у нашој историји, постао премијер Србије. Ни тада није решавао та питања. Ни тада га то није интересовало. То га тада није занимало. Тада су га занимале субвенције, виногради, непостојећи виногради, а од свих тих субвенција и винограда остао је само стан на Врачару, велик стан на Врачару.

Мени је драго да је малопре признао да је сопственим средствима дошао до тог стана. Знамо врло добро како је дошао до тог стана, тако што је оштетио државу за 525.000 евра.

Ту је разлика између нас и њих. Ми коначно овим законом системски решавамо проблем који траје деценијама, неколико деценија. Ми градимо, док је он отимао док је био у прилици. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Зоран Живковић: Реплика.)

Нико вас није поменуо, колега Живковићу.

Идемо даље.

Реч има Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Посланичка група Доста је било жели да поздрави идеју да се омогући јефтина куповина стана за војнике и полицајце који немају тетку у Канади. Идеја је, међутим, једино што овом приликом поздрављамо, зато што начин на који је Влада замислила да у дело спроведе ову идеју јесте нешто што, по нама, заслужује само и искључиво критике.

Три су основне примедбе на предлог овог закона. Прва, да недовољно јасно дефинише критеријуме по којима ће се уопште додељивати право за куповину ових јефтиних станова. Под два, да недовољно јасно дефинише процедуре за пријављивање за куповину ових јефтиних станова и под три, да практично суспендује два тренутно важећа закона, пре свега Закон о јавним набавкама, и под два, Закон о планирању и изградњи.

Што се тиче критеријума овај закон дефинише да право на куповину ових јефтиних станова имају сви они који су на неодређено време запослени у пет државних органа и институција, значи, сви запослени на неодређено време у Министарству одбране, у МУП-у, у Министарству правде у оквиру Управе за извршење кривичних санкција, затим, запослени на неодређено време у БИА и у Војсци Републике Србије. Такође, право имају и сви они који су пензионисани унутар ових пет државних органа.

Даље се каже да за куповину ових станова могу да се пријаве и да конкуришу и они који имају већ неки стан у својини, али који није одговарајући за њихове потребе што се тиче структуре и површине.

Када погледате начин на који је прописан овај критеријум, видите да се ту ради о изузетно великом броју људи који могу да конкуришу за ове станове. Значи, ту се сигурно ради о десетинама хиљада људи, ако не и већем броју.

С друге стране, данас је министарка Михајловић у свом уводном излагању, а и ево малопре, одговарајући посланику на нека питања која је он имао, изнела неке податке да у овој првој фази ми градимо око 1.500 станова, да ће наставак те прве или пак нека друга фаза за коју су већ обезбеђена средства свеукупно на крају износити око пет хиљада, 5.200, чини ми се, станова, као и да се досад за ове станове пријавило преко 18.000 људи.

Као што већ тај број од 18.000 људи говори, ми не можемо ни приближно, ма колико држава то жели и ма колико држава то и треба да уради, да помогнемо свима да задовоље трајно своју стамбену потребу, него треба да се постарамо, наше је мишљење, да са овим ограниченим бројем станова од неких пет хиљада или 1.500 у првој фази, па нека их буде чак и

пет хиљада у наредних пет година, то је опет само 10.000, да се задовоље потребе оних којима су ти станови најпотребнији.

У том смислу сматрамо да су ови критеријуми прешироко прописани, да те критеријуме треба драстично сузити да би се смањио број оних који у самом старту уопште могу да конкуришу да добију право да купе ове јефтине станове.

У том смислу смо написали и предложили неке амандмане. Мислимо да се сужавањем ових критеријума, прво, неће давати лажна нада неким људима који свакако не би требало да су приоритет у овом тренутку и да би се тим критеријумима, када би се сужено прописали, морало водити рачуна да предност и приоритет имају они који су најоданији и највернији унутар ових снага безбедности, значи они који су већ дужи низ година, ако не и деценија, остварили дужи радни стаж на свом радном месту.

Прописан је један врло проблематичан критеријум. Не знам да ли намерно или нехотично. Склона сам да помислим да је нехотично, да то није била намера, него да је једноставно накардно испала дефиниција тог критеријума. То је у члану 3. под тачком 5, када се дефинише лице које нема трајно решену стамбену потребу, каже се да је то припадник снага безбедности или члан његовог породичног домаћинства који у својини нема стан.

Знате, претпостављам да је намера била да се каже да уколико припадник снага безбедности, његова супруга или дете немају стан у својини, онда се сматра да они немају трајно решену стамбену потребу, тј. да ако супруга има стан у својини, да се онда то не сматра лицем које нема трајно решену стамбену потребу. Међутим, овако како је написано може у пракси да се протумачи, ако неко буде имао злу намеру, да припадник снага безбедности има стан у својини, његова супруга нема и самим тим она има право да конкурише. У том смислу скрећем пажњу на ово. Ми смо поднели амандман да се ово исправи. Уколико ово стварно није била намера, а не верујем да је била намера, да се ово дефинитивно исправи.

Такође, сматрамо да је и још један од разлога да се сузе ови критеријуми, да се детаљније пропишу, чињеница да се на овај начин остављају једна широко отворена врата за неке могуће злоупотребе. Не кажем да постоји намера за злоупотребе, желим да верујем да такве намере нема, али истовремено кажем да не треба уопште да отварамо врата за такву могућност, нема потребе, све може много јасније да се пропише.

Рецимо, овако како је прописано, ја могу да замислим ситуацију у пракси у којој неко ко је читав радни век провео нпр. у приватном сектору и остало му је још два-три месеца до пензије сада преко неке везе, везице, партијске линије успе да се запосли унутар неког од ових пет државних органа, на било ком радном месту, некој администрацији, и последња три месеца пред пензију проведе на тим местима и одатле се пензионише, овако како је овај закон прописан он након тога може да конкурише за ове станове.

Сматрам да то није у реду, и то је још један од разлога зашто треба да се постарамо да критеријуми буду тако прописани да дођу до војника и полицајаца који су већ минимум деценију свог радног века посветили раду унутар ових снага безбедности, да се они на неки начин награде за тај свој рад и да се мотивишу да и остатак свог радног века до пензије проведу унутар тог државног органа.

Друга велика примедба била је везана за недовољно јасно прописане процедуре за пријављивање за ове станове. Значи, унутар овог закона, док сам читала предлог закона, мени првој није било јасно коме заинтересовани треба да се пријаве, када треба да се пријаве, кад почињу да теку рокови за пријављивање, ко ће објединити спискове који ће се вероватно правити појединачно по ових пет различитих државних органа, ко ће онда те обједињене спискове да распореди на ове локације, сходно томе где пријављени живе. Једноставно, то уопште није прописано.

У уводном излагању чујем од министарке да су се људи већ пријавили. Значи, већ има 18.000 и нешто пријављених. Моје питање је – на основу чега? Закон још нисмо донели, а људи су се већ пријавили да користе право из тог закона. То је недопустиво.

Чаршија прича да постоји неки правилник који се крије и до кога војни синдикат, иако је покушао, није успео да дође, који прописује некакве критеријуме. Замолила бих министарку да или потврди или оповргне да тај правилник уопште постоји. Моје питање гласи – како је могуће да се људи пријављују за нешто што још није ни донето у Народној скупштини?

Такође сматрам да ће се, након што донесемо овај закон, након што то сад медији испрате, након што шира јавност сазна да се уопште планира изградња ових јефтиних станова, број ових заинтересованих и оних који желе да се јаве на овај конкурс драстично повећати и да више нећемо имати само 20.000 него још више десетина хиљада људи који сматрају да имају право на куповину ових јефтиних станова по повољнијим условима.

Трећа важна примедба јесте заобилажење већ постојећих закона. Значи, овај закон јесте својеврстан лекс специјалис и могу да разумем ту идеју у смислу ако желимо да сазидамо што јефтиније станове, потребан нам је неки лекс специјалис да максимално смањимо трошкове изградње тих станова. Овај закон прописује да се намети и таксе на све поднеске и обрасце везане за изградњу ових станова неће наплаћивати. Мени је то сасвим у реду да смањимо цену станова на тај начин, јер то су свеједно буџетска средства која се преливају из једног буџета у други буџет.

Оно што ми није у реду, првенствено, јесте суспензија Закона о јавним набавкама. У земљи која пати од корупције ово је недопустиво. Не кажем да постоји намера, али кажем да постоји могућност, мада не би требало да постоји, да неко ово злоупотреби. Могу да замислим сценарио у пракси у ком се без јавне набавке посао изградње ових станова додељује партијски блиској фирми, да се трошкови напумпавају, да се на тај начин из буџета извучи

новац у партијски блиску грађевинску фирму, а онда даље из ње, вишак тог новца прелива у партијске џепове од чега се после купују паштете које се на штандовима деле у предизборном процесу гладном народу. Кажем и понављам, не кажем да постоји ова намера, не тврдим то, ја то не могу знати, али кажем да овако написан закон оставља ту могућност. Апелујем да то не радимо. Апелујем да не суспендујемо Закон о јавним набавкама.

Друга ствар коју овај закон суспендује јесу поједине одредбе Закона о планирању и изградњи. Милим да је то потпуно неоправдано. Верујем да ће министарка, ако уопште буде одговарала на ово, рећи да је разлог за то да се убрзају неке процедуре – давање грађевинске дозволе, ово-оно, мој одговор унапред, пошто не верујем да ћу добити реплику, гласи – ако су те процедуре преспоре, онда су преспоре за комплетан грађевински сектор. Ако су неке одредбе овог закона о планирању и изградњи проблематичне и отежавају грађење ових станова, онда су проблематичне и отежавају грађење станова свих грађевинских фирми у Србији, онда треба да мењамо те одредбе, да олакшамо те процедуре, а не да само за ову потребу суспендујемо одређене одредбе.

Последња моја велика, огромна замерка, која грађанима Србије вероватно није толико занимљива колико је занимљива мени као народном посланику, јесте чињеница да се ово све доноси по хитној процедури. У материјалима које смо добили, који су оскудни, у којима, и то такође замерам, нисмо добили ни планове ових станова које је министарка поносито показивала у директном преносу РТС-а, нити смо добили податке да није реч само о 1.578, већ да је укупно 5.200 и нешто станова, нисмо добили податке да се већ пријавило 18.000 и не знам колико људи, значи ништа од тога нисмо добили, те нисмо могли информисано ни да се припремимо за ову расправу, него сад наврат-нанос, успут нешто сазнајемо.

Оно што у тим материјалима видимо јесте да је ова идеја и овај пројекат предвиђен још 2011. године, а да се први састанак тим поводом одржао крајем 2017. године. Сада је хитно у четири дана то да донесемо. Постављам питање министарки као Владином представнику овде – ако од 2011. до 2017. године није било хитно, зашто је сад хитно? Шта сте радили? Хајде да не кажем од 2011. године, јер тада нисте били на власти, али од 2012. године сте на власти. Имали сте пет-шест година да ово покренете полако и натенане, а не да сад по хитном поступку у четири дана морамо то да збрзамо и да многе ствари остану недоречене и недовољно јасно прописане.

Када већ причамо о овим материјалима, морам да издвојим и један апсолутни хит, а то је део у коме Министарство објашњава зашто овај предлог никада није прошао јавну расправу, пошто процедура предвиђа да сви закони прођу јавну расправу пре него што дођу у Скупштину. Предлагач закона је навео да нацрт закона садржи осетљиве податке који могу угрозити националну безбедност Србије и зато није могао на јавну расправу. Тај текст нацрта закона је исти овај текст Предлога закона о коме ми овде данас

причамо. Па вас ја сада питам – да ли ми сада овде, расправљајући о том истом тексту, у ствари угрожавамо националну безбедност Србије? И како сте уопште замислили да икад ико, игде у једној држави доноси законе који имају тајне клаузуле?

Значи, мислим да нам предлагач овог закона дугује извињење, нама народним посланицима, због оваквог једног несувислог објашњења зашто јавне расправе није било, а с обзиром на то да нама дугујете извињење, последично га дугујете и грађанима Србије које ми овде представљамо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Стаменковић.

Реч има др Зорана Михајловић.

Изволите, потпредседнице.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Због грађана Србије које представља и Влада Републике Србије и странка којој ја припадам, неколико ствари које су биле неистине, а у ствари су истине.

Прво, Закон о јавним набавкама није суспендован. Дакле, молила бих вас када такве ствари говорите, да лепо прочитате. Можда се неке ствари неком привиђају, али ништа није суспендовано, лепо пише у члану 9. – примењује се отворени поступак јавне набавке прописан законом којим се уређују јавне набавке. Све што се налази у овом закону, врло важном закону, усклађено је не само са свим министарствима, него и са Управом за јавне набавке, прегледало је републичко законодавство, као што је своје позитивно мишљење дало и Јавно правобранилаштво и Републичка дирекција за имовину итд.

Друга ствар где грешите и не желим да се погрешно разуме јесте пријављивање. Не пријављивање, него исказана заинтересованост на основу анкете коју се спровела Канцеларија Савета за националну безбедност, која је основана 2011. године. Тада је основан и Савет, а наша радна група за овај велики, врло значајан пројекат формирана је у другој половини децембра 2017. године. Према томе, врло смо вредно, брзо и ефикасно радили, па самим тим и јесте тако хитно и брзо испред вас у Парламенту.

Рекли сте између осталог – нејасни критеријуми и нејасне процедуре. Дакле, једни се залажу за то да сви могу по овом закону да купују станове. Ви опет хоћете да се ти критеријуми сузе. Суштина је у следећем. Имамо 30.000 припадника снага безбедности који деценијама нису решили своје стамбено питање. Овај закон омогућава да тај проблем решимо. По неким првим анкетама постоји заинтересованост неких 18.000 људи. Гради се 5.000 станова у наредних пар година, али исто тако, како креће реализација овог пројекта идемо и на већи број од тих 5.000.

Даље, оно што сте такође рекли, нико никоме овде не даје станове. Нико никоме ништа не поклања, ови станови се купују. У том смислу нема никаквих листа, па сада оно, знате када је било неко бодовање, па ко ће да

добије стан, ко неће да добије стан. Дакле, овде се станови купују, држава не поклања станове и новац од тога се враћа у буџет.

Не бих даље, мислим да је ово било најважније и потпуно је погрешна интерпретација образложења које сте читали. Верујем да није била намерна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има народни посланик Бранка Стаменковић.

Изволите.

БРАНКА СТАМЕНКОВИЋ: Хвала.

Врло добро и јасно сам прочитала Предлог закона. Не слажем се са тим и шта више, сматрам да ми дугује извињење министарка Михајловић алудирајући да нисам разумела закон. Она је тенденциозно прочитала само један став закона у коме се спомиње Закон о јавним набавкама. Постоје и други делови закона у коме се тај закон спомиње и где се то свакако суспендује.

Друга ствар, наравно да се никоме не додељује стан, наравно да се станови купују, али оно што се овде додељује, и јасно стоји прописано у закону да одлуку о томе доноси министар, додељује се право за куповину јефтиног стана. Не може свако ко се пријави да дође до тог права да купи стан који је тако јефтин. Мораће се правити неке ранг-листе. Има више заинтересованих, потребе су веће од броја станова који ће се изградити и ма колико станова да изградимо, ма колико јефтиних станова да продамо, број од 30.000 минимум, а мислим да је тај број и већи, они који имају потребу да трајно реше своје стамбено питање изнова ће остајати исти, зато што ће се запошљавати нови људи који такође немају решену стамбену потребу.

Значи, само ако повећамо број станова који се граде, ако на сваке две године будемо градили 10.000 станова, ми ћемо успети тај број да смањимо. У супротном, стално ћемо оперисати са истим бројем.

Такође нисам добила никакав коментар везано за то зашто није одржана јавна расправа о овом закону и зашто је овако скандалозно образложење које смо добили у образложењу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Око јавне расправе, дакле, на документима на предлог Канцеларије Савета за националну безбедност стајала је ознака „поверљиво“ све до 17. децембра. Међутим, и након тога су постојали одређени делови, дакле, око заинтересованости припадника, било БИА или неких других организација, делови који нису били за објављивање. Ми говоримо о националној безбедности. Ја сам вас слушала претходно када сте говорили о томе да ниједан закон не сме да има ознаку поверљивости, али извините, када говоримо о националној безбедности, и те како неке ствари морају да имају ознаку поверљивости, не само у нашој држави него и у свим земљама на свету. Али разумем, ви се залажете за нешто друго.

Још једном бих се вратила на јавну набавку. Ја вас најлепше молим да не говорите ствари које нису истина, због грађана Србије. Оно што краси ову владу јесте прегледност и транспарентност. Постоје јавне набавке и постоје тендери. Дакле, након усвајања овог закона доносе се јавно одређени закључци Владе, а након тога ће се кренути у објављивање поступака, јавних, отворених поступака за изградњу ових станова. Ваше тенденциозне приче око тога да ли ће неко запослен тамо или овамо да добије стан, нема... Још једном понављам, ранг-листа. Дакле, сви који испуњавају основне критеријуме, који управо јесу тако широки, а запослени су у Полицији, БИА, Војсци, могу да дођу до стана. Да ли ће станова бити више? Па биће их више, али морамо да почнемо са овим пројектом.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Бранимир Јовановић.

Изволите.

БРАНИМИР ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, потпредседнице Владе, представници министарстава, колегинице и колеге, један од најзначајнијих предлога који се налази на дневном реду јесте Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, што досадашња расправа и показује.

Овај предлог закона могу да посматрам у једном ширем контексту. Он не само да ће обезбедити кров над главом припадницима снага безбедности који немају решено стамбено питање, већ је од велике важности за јачање целокупног система националне безбедности.

Процењено је да око 20.000 запослених у Полицији и БИА, као и око 14.000 припадника Војске нема решено стамбено питање. Они ће имати право да конкуришу за куповину ових станова и добро је што се приступило решавању овог проблема на један озбиљан начин. Израдом посебног закона лакше ће се превазићи евентуални проблеми који се могу јавити током реализације пројекта, а циљ је да овај посао буде успешно завршен и то на што ефикаснији начин.

С обзиром на то да је планирана изградња стамбених комплекса на неколико различитих локација у различитим деловима Србије, која би почела отприлике у исто време, ми ћемо доношењем овог закона омогућити системско решавање свих питања. То значи да ћемо без обзира на локацију добити унифициране услове и поступке под којима ће почети градња. Такође, биће убрзана процедура издавања грађевинске дозволе, као и поступци јавних набавки и експропријације земљишта тамо где за то има потребе.

Један од градова где ће се градити ови станови јесте и град из кога ја долазим, а то је Краљево. Морам да истакнем да у Краљеву живи велики број припадника Војске Србије, да је седиште Полицијске управе у Краљеву, која покрива град Краљево и општине Врњачка Бања и Рашка, да се ту налази

седиште Окружног затвора, седиште БИА и да је овај закон од великог значаја за грађане Краљева који су запослени у овим службама безбедности. Прве процене су биле да је за Краљево неопходно око 900 оваквих стамбених јединица, али након каснијих анализа утврђено је да је тај број негде око 640.

Локална самоуправа је понудила добру локацију, могу рећи одличну, површине 5,5 хектара у насељу Рибница. Ту ће се градити ови станови. Значајно је што у овом делу града саобраћајна инфраструктура није преоптерећена. С обзиром на то да је Краљево после ратова на простору бивше Југославије примило преко 30.000 избеглих и расељених лица, сматрам да је одабир ове локације од изузетног значаја баш због тога што ће се тежиште померити из градског језгра и што ће овај стамбени комплекс да се уради на једној потпуно новој локацији, која ће постати сигурно атрактивна стамбена зона и за убудуће. Самим тим растеретиће се центар града.

Овај закон прописује да је локална самоуправа дужна да обезбеди плански документ, односно техничко-урбанистички документ на основу кога је могуће издати локацијске услове и решење о грађевинској дозволи. На испуњавању ових услова градска власт у Краљеву је већ почела да ради. Комисија за урбанизам, грађевинарство и стамбено-комуналне делатности је усвојила план генералне регулације и дала га на јавни увид, тако да очекујем да ће након истека тог рока да заседа Скупштина града Краљева која ће и усвојити те измене и да већ до краја јуна можемо добити званичне локацијске услове за изградњу станова на предвиђеној површини.

Предлог закона предвиђа и да локална самоуправа обезбеди и финансира изградњу инфраструктуре до саме локације на којој ће бити изграђен стамбени комплекс. Опет ћу навести један добар пример града Краљева, где је град Краљево већ то узео у разматрање и планирано је да издвоје око 190 милиона динара, тако да ће од тог новца бити изграђена саобраћајна инфраструктура са кишном канализацијом, водоводна мрежа као и недостајући прикључци.

Изузетна је погодност што ће средства за израду техничке документације, као и других пратећих елабората и анализа обезбедити држава, као и средства за комуналну и другу инфраструктуру у оквиру самог стамбеног комплекса.

Сматрам да су приоритети и услови за куповину станова који су утврђени овим законом резултат добре процене. Ту пре свега мислим да предност треба да имају они припадници снага безбедности који нису решили своје стамбено питање, па тек онда они који већ имају у свом власништву стан или кућу, а који сматрају да њихови станови или куће нису задовољавајућег квалитета за живот.

Поред тога сматрам да су прописани услови и ограничења праведни, а то је да припадник службе безбедности не може конкурисати за куповину ових јефтиних станова уколико је продао стан, односно непокретност, или

ако је то учинио неко од чланова његовог домаћинства, од ступања на снагу овог закона. Добро је и ограничење што се стан не може отуђити баш у року од 10 година, као и да је тај исти рок да неко мора радити у овом државном органу, дакле 10 година.

Мора се узети у обзир да је пре почетка конкретне градње потребно завршити и одређене припремне радове. Негде је сигурно потребно модификовати саобраћајну инфраструктуру, рашчистити терен, одрадити земљишне радове, негде је потребно обезбедити земљиште за допремање и за складиштење грађевинског материјала, негде поставити привремене објекте и инсталације, негде ће бити потребно обезбедити сигурност суседних објеката, као и низ других послова.

Зато је закон предвидео једну добру опцију, а то је да се може издати решење о посебној грађевинској дозволи за извођење припремних радова пре самог издавања решења о грађевинској дозволи за објекте високоградње. То ће позитивно утицати на ефикасну реализацију овог пројекта.

Изградња ових стамбених комплекса не само што ће решити питање становања запослених у службама безбедности, већ мислим да ће и дати одређене позитивне ефекте на целокупну привреду.

Сигуран сам да ће ова инвестиција, распоређена у неколико градова Србије, бити значајан замајак грађевинарству, привредној грани, која је доживела знатан ударац већ пре можда две и по деценије, како због санкција тако и због последица транзиције економског система. На овај начин биће упуслена домаћа грађевинска оператива, јер закон јасно предвиђа обавезно учешће домаћих предузећа.

Такође, биће повећана запосленост, а поред тога корист ће имати и наши произвођачи грађевинског материјала јер је законом предвиђено да од укупног грађевинског материјала који је предвиђен спецификацијом, 80% морају да чине грађевински материјал, опрема и инсталације од домаћих произвођача. Такође, корист ће имати и локалне самоуправе јер ће на њиховим територијама бити изграђени ови стамбени комплекси тако да ће они у будућности моћи да рачунају на убирање прихода од пореза на имовину.

Истовремено, један од позитивних ефеката овог закона је повећање кредитне активности у оквиру банкарског сектора. Претпостављам, а и процене су такве, да ће велики број припадника службе безбедности решити стамбено питање, односно извршити куповину ових станова путем банкарских кредита. Мислим да ова опција свима одговара, јер је свакоме боље да живи у свом стану и да плаћа месечну рату отплаћујући свој стан, него да сваког месеца издваја одређену суму новца плаћајући у закуп туђу непокретност.

Очекујем да прва градилишта у складу са најавама већ у августу буду отворена у Краљеву, Нишу и у Врању. Наравно, очекујем у будућности да се ова идеја реализује, дакле сада се односи на запослене у службама

безбедности, али треба размислити да овакву идеју у будућности реализујемо и према младим брачним паровима и према научницима.

Расправљаћемо овде и о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају и очекујем да ће предложене измене пре свега унапредити услове за превоз путника.

Привредна комора Србије је одрадила једно истраживање и на основу тог истраживања видимо да је иницирала решавање неких од проблема. Прво, то је један проблем који се односи на неусклађеност реда возње са даљинаром за међумесни саобраћај. Истраживање које је одрадила Привредна комора Србије показује да готово у две трећине случајева није усклађен ред возње са даљинаром. Тренутно закон прописује да ред возње мора бити у складу са даљинаром, али у овом табеларном приказу који смо добили видимо да има извесних одступања, међутим, та одступања су незнатна. Тако да, променама у члану 63. где се брише став 2. који каже да ред возње мора бити у складу са даљинаром, ми стварамо услове да се инсистирање на примени неких одредби не одрази негативно на пословање превозника и интереса путника.

Предложене измене ће позитивно утицати на превознике који обављају међумесни превоз, јер ће одржати постојећи обим посла, а и задржаће се квалитет услуге према корисницима. Нарочито је то важно за оне свакодневне кориснике међумесног саобраћаја, пре свега за људе који свакодневно одлазе на посао, за ученике и студенте.

Важно је, такође морам да истакнем, да у наредном периоду уредимо тржиште међумесног превоза на такав начин да би се, у случајевима где то има, сузбио рад у сивој зони, нарочито има тога у неким случајевима на линијама које су престале да се одржавају и имам утисак да ови нелегални превозници у појединим случајевима, осим што не плаћају порез, велику штету као нелојална конкуренција могу да направе градским превозницима и таксистима. Потребно је поштрити контроле и сузбити ову појаву, тако да би се ови превозници из сиве зоне превели у једну легалну зону, у легалне токове, наравно, уз испуњавање свих прописаних услова.

Овај предлог закона у једном делу односи се и на инспекцијски надзор и на тај начин постиже се да мере које ће се предузети према страном превознику имају исти ефекат као и мере које се предузимају према домаћим превозницима, уколико се превоз не обавља у складу са прописима, тако да дефинитивно неће бити повлашћених страних превозника у односу на домаће.

Ми смо били сведоци прошлонедељног протеста таксиста и сматрам да је Министарство саобраћаја одлично поступило у тој ситуацији, показало добру вољу, вољу да води један квалитетан дијалог, да разговара са таксистима и само тако и можемо решавати те проблеме. Циљ заправо и није наметати неке правне норме, већ успостављати одређене стандарде и долазити до решења која су квалитетна. Потребно је, кажем још једном,

успоставити стандард који морају да испуне сви превозници, а који би био у функцији задовољења потреба крајњих корисника, односно грађана, односно да се нађе решење којим би се очувао квалитет услуга, а са друге стране да и такси превозници буду задовољни условима рада и тржишним правилима. Дакле, јасно правило за све и здрава тржишна конкуренција.

Добро је што је Министарство препознало потребу да такси удружења имају своје представнике у координационом телу за праћење примене прописа и имплементацију закона, а морам да истакнем да се овим законом решава још једно питање, а то је питање издавања лиценци за пружање станичних услуга. Почетком године имали смо једну ситуацију да скоро 90% аутобуских станица није могло да испуни услов за добијање ове лиценце и то је био проблем који се тичао услова власништва за добијање лиценце и то су биле оне аутобуске станице које су пре свега биле у јавној својини.

Навешћу пример баш из Краљева, из мог града, где је јако комплексна ситуација. Рецимо, у Краљеву је земљиште на коме се налази аутобуска станица у државној својини, конверзија није спроведена, иако је поднет захтев, сама зграда се налази под хипотеком, а предузеће које је газдовало овом аутобуском станицом „Ауто-транспорт“ Краљево је у стечају. На основу овог једног комплексног примера видимо колико су битне ове измене закона и да ће оне решити проблем, јер проблем би настао заправо уколико аутобуске станице не би могле да добију лиценцу. На тај начин оне не би могле да наплаћују станичне услуге ни путницима, ни превозницима и постале би обична стајалишта, а овај предлог закона заправо не прописује услов да привредно друштво, правно лице или предузетник, мора у власништву да има аутобуску станицу и самим тим је олакшан пут за добијање лиценце и ми ћемо спречити гашење великог броја аутобуских станица.

Када говоримо о Предлогу закона о превозу терета у друмском саобраћају, ту пре свега морам да истакнем чињеницу да се 50% робе превезе друмом и то је једна важна информација да бисмо знали да ову област морамо стално да побољшавамо исправком, односно допуном правних норми које је регулишу. Ми ћемо на овај начин креирати један уређен тржишни амбијент и прецизна правила понашања за све.

Недавно смо овде расправљали и о Закону о безбедности саобраћаја. Тада сам рекао и сада ћу поновити да је ово једна веома динамична и жива област и стално је потребно да је усклађујемо са постојећим питањима. Зато подржавам предлог да се максимална брзина вожње на ауто-путевима повећа са 120 на 130 километара на час. Данас се у Србији активно ради на изградњи саобраћајне инфраструктуре и квалитет путева је неупоредиво бољи сада него што је то био случај некада. Ми смо сведоци да данас свакодневно имамо радове на Коридору 10, на Коридору 11. Такође морам да истакнем да је наш државни врх приликом недавне посете Турској уговорио реконструкцију регионалних путева Нови Пазар – Тутин, Нови Пазар –

Сјеница, као и изградњу брзог пута Сјеница–Тутин. За нас који смо у унутрашњости веома је битно и знамо колико нам значе квалитетни регионални путеви. Морам још једном да се осврнем на то и надам се да ће се у скоријем периоду почети са изградњом, односно спајањем ауто-путева Појате–Прељина, што је нарочито значајно за грађане Краљева, Трстеника, односно на целом овом потезу између Прељине и Крушевца.

Вратићу се на измене Закона о безбедности саобраћаја. Повећањем максималне брзине на ауто-путевима за 10 километара на час ми ћемо ускладити наше законодавство са законодавством одређених земаља чланица Европске уније, са Словенијом, Мађарском, Италијом, Француском. Морам да поновим да ми данас не можемо да поредимо овај садашњи квалитет пута, као и перформансе аутомобила које возимо, са онима од пре неколико деценија.

Што се тиче предложених измена Закона о поштравању казни за насилничку вожњу, подржавам ове предлоге измена и сматрам да сви учесници у саобраћају једноставно морају да имају навику да поштују прописе и уколико поштују прописе неће ни доћи у ситуацију да плаћају казне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јовановићу.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштована госпођо министарка, представници Владе, гледајући овај дневни ред данашње седнице почео сам да преиспитујем себе да ли ја једне те исте законе из седнице у седницу видим на дневном реду и све ово почиње да ми личи на дан мрмота. Дакле, ми на дневном реду имамо данас закон који смо имали пре два месеца. Дакле, ради се о Закону о безбедности саобраћаја на путевима, да не говорим и о другим законима, као што је Закон о пловидби и лукама на унутрашњим водама и неким другим законима. Дакле, наставља се рад који не даје никакве резултате, наставља се усвајање закона на кило, не знам како бих то другачије могао да кажем, без адекватне припреме, без јавне расправе, у обједињеној расправи.

Са друге стране, морам да изразим сумњу и да у министарствима ови људи које запошљавате вероватно више представљају политичке функционере него оне људе који су стручни и компетентни, па онда имамо ситуацију да ми из године у годину једне те исте законе усвајамо овде у Скупштини, а долазе управо од Владе Републике Србије, па и овај закон који сам поменуо, о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја, међан је 2013, 2014, 2015, 2016. и, ево, 2018. године већ други пут у овој години. Пре два месеца смо га имали овде у расправи. Толико о озбиљности рада и Владе Републике Србије, а богами и Парламента, где је изгледа идеја да се што мање говори о законским предлозима, да се не чује ни глас опозиције, да слушамо некакве амандмане које предлаже власт на сопствене законе и

чланове закона које предлажу. Али ето, то је и на крају резултат стања у држави и последицу тих закона и таквог начина рада, без система и без плана, највише осећају грађани Републике Србије.

Што се тиче закона који су на данашњем дневном реду, такође морам рећи да на почетку постоје одређене контрадикторности и то врло велике. У једном делу предлози закона се у тачкама 10, 11. и 12. односе на замерке које је Република Србија добила од Међународне организације за спречавање прања новца и финансирања међународног тероризма, односно ФАТФ-а. Србија је стављена на црну листу због начина на који функционише, односно због тога што није применила све оне препоруке које су пре шест година, дакле 2012. године усвојене од стране 35 најмоћнијих земаља света. Једна од примедби је управо и ово о чему сам говорио, а то је усвајање закона по хитном поступку без адекватних процедура, јавних расправа и лекс специјалис.

Прва тачка данашњег дневног реда је поново шта? Лекс специјалис. Закон по угледу на закон који сте усвојили везано за „Београд на води“ и још неке сличне које је установила ова власт и све Владе од 2012. године и заиста се поставља питање чему ту. Зар није било нормално да у једној нормалној законској процедури, о једној овако важној теми као што је изградња станова за припаднике снага безбедности, али можда и за неке друге, урадимо онако како треба јер не видим чему журба. Па председник Републике је још пре три године, ако се не варам, обећао станове по цени квадрата од 380 евра. Ево, прошло је три године, четврта година од тог обећања и сад наврат-нанос ми улазимо у процедуру усвајања закона који је означен као лекс специјалис и поставља се оправдано питање зашто. Ја нисам схватио читајући закон зашто ми то морамо да урадимо данас.

Наравно, чуо сам обећање у предизборној кампањи током београдских избора да ће у марту кренути изградња станова и поставио сам посланичко питање вама, госпођо министарка, и захваљујем се на одговору, ви сте један од ретких министара који у роковима и на време одговара на питање посланика, зашто изградња није кренула кад сте у кампањи пред београдске изборе најавили изградњу јефтиних станова, а да немамо још увек ни закон. И, ево, улази сада закон по хитној процедури и наравно на основу искуства које смо до сада видели, све што је ушло по хитној процедури, није имало баш неки сјајан завршетак.

На самом почетку хоћу да кажем да нити ја нити Народна странка нисмо против изградње ових субвенционисаних станова за припаднике снага безбедности, нити је наша посланичка група СДС, НС против тога, али и те како јесмо против начина на који ви ово желите да урадите. Наставља се нетранспарентност реализације планова које ви представљате грађанима Србије и ово је један у наставку тога.

Дакле, ви сте најавили изградњу тих станова, навели сте локације, пре тога сте са ознаком „врло хитно“ упутили анкету представницима, односно

људима који имају право да остваре ове субвенционисане станове, па ево, на пример и МУП-у, где сте навели и микро локације којих нема у закону. Навели сте градове у којима ће се то градити: Београд, Нови Сад, Ниш, Крагујевац, Врање, Краљево, али нема микро локација. Па ево, ја ћу зарад јавности прочитати да се у Београду ради о Овча Бањи, Општина Палилула, затим Чукарица, Макишко поље, Нови Сад, Југовићево, Ниш, пословни блок „Тесла“, Краљево, насеље Рибница, Крагујевац, Денино брдо, Врање, насеље Асамбаир код Пете школе. У том анкетном листу постоје и рокови када би то требало да се заврши од 2019. до 2022. године у зависности од локација.

Цена која је наведена варира од 450 до 550 евра у анкетном листићу плус ПДВ, наравно, на који треба да рачунају припадници служби безбедности који желе да конкуришу за ове станове. Апсолутно је да треба пружити њима подршку, али их ја упозоравам да мало размисле пре него што конкуришу и сами одлуче шта је можда за њих боље решење, ево зашто. Пре извесног времена, тачније у јулу прошле године, видели смо саопштење градоначелника Синише Малог и градског архитекте Милутина Фолића, ако говоримо о локацији Београд, односно Макишком пољу, да је изабрано ново архитектонско урбанистичко решење за Макишко поље.

Саопштење БК групе, односно Богољуба Карића, који се тиме похвалио на Твитеру је било да је са градоначелником Београда договорена изградња 800.000 метара квадратних у Макишком пољу тзв. „Теслаград“ и да се у другим општинама по Србији, такође на локацијама које одреде локална руководства у градовима и општинама у Србији, граде такви комплекси. Цена пословних простора, односно квадрата стамбених јединица коју су они тада навели у „Теслаграду“ је, гле чуда, 500 евра. Па сад испада да Богољуб Карић може по истој цени да гради станове исто као и држава Србија која ће субвенционисати изградњу ових станова за припаднике служби безбедности. Потпуно сада са страхом постављам питање да се не ради о истом пројекту. Ја то не знам. Молим вас да ми одговорите, али је превише велика коинциденција да на истој локацији и држава гради станове и БК група такође гради станове. Нарочито ако у овом вашем лекс специјалису имате једно врло проблематично питање, а то је да инвеститор не мора бити Република Србија, него може бити привредно друштво.

Даље, у наставку се не наводи колики су удели тог привредног друштва, да ли је то привредно друштво оно кога оснива Република Србија или ће бити, ја то не знам, по принципу „Београда на води“, па ће Србија имати 30% власништва у предузећу, а Арапи или неки други 70% и то је врло важно питање. У закону га нисте дефинисали. Све што прецизније дефинишете одредбе закона, то ће он бити примењивији.

Што се тиче јавних набавки и свега онога што произилази у овом пројекту, наравно да је то највише дискутабилно, јер се са оправдањем може сумњати ко ће добити те послове, на који начин ће добити те послове, да ли ће овај пројекат заиста бити у циљу да обезбедимо стамбене јединице

људима који их заслужују, који раде за ову земљу, или је крајњи циљ пројекта да се неко обогати и да искористи државне паре под плаштом помоћи припадницима служби безбедности у Републици Србији.

Имамо још неких контрадикторности у предлозима закона данашње седнице, па тако и овде имамо следећи закон о коме желим да говорим, а то је закон о поступку уписа у катастар непокретности. Имао сам прилику као члан НАЛЕД-а и члан Економског кокуса да се детаљно упознам са предлозима закона и потписао сам одређени број амандмана са колегама из Економског кокуса које ћете, надам се, прихватити и подржавам то да катастар треба да ради ефикасније, али исто тако смо слушали, причали и о канцеларијама за брзе одговоре као што данас слушамо о томе да се уводи појам е-шалтера, бележника за грађане где ће грађани све на једном месту завршавати. То смо слушали и пре шест година о канцеларији за брзе одговоре и нисмо осетили никакве бенефите те канцеларије која успут и не постоји, а ево прошло је већ шест година.

Што се тиче катастра, такође, занимљиво је да упоредимо тај закон и са Законом о ограничавању располагањем имовином у циљу спречавања тероризма, као и са Законом о централној евиденцији стварних власника, нарочито тим законима. То вас питам зато што данас усвајамо законе који треба Србију да коначно, надам се у јуну скину са црне листе ФАТФ-а где смо као држава осумњичени за прање новца и финансирање међународног тероризма. Ви сте заправо, занимљиво, у овим законским предлозима ту листу назвали сива листа, блек листа је постала греј листа у вашем тумачењу. Тридесет и пет моћних земаља су нас на ту листу ставили заједно са Северном Корејом, са Ираном, Тринидадом, Тунисом, Јеменом и другим земљама. Једину земљу из Европе коју су ставили, ставили су Србију и један од закона који би требало да отклони те аномалије ја закон о централној евиденцији стварних власника.

Са друге стране ви, госпођо Михајловић, и Влада Републике Србије, ево, нисте у стању већ годину дана да утврдите ко је власник и ко бесправно гради на Копаонику, на Панчићевом врху, објекат од 1.000 квадрата, без грађевинске дозволе. Не зна се ко је инвеститор. Помиње се жена за коју се не зна да ли се зове Снежана Митковић или Снежана Матковић. На адреси која се налази пријављена у личној карти она не живи, нити је ко зна на тој адреси. У Брусу, који је територијално задужена локална самоуправа, кажу да нико за ту фирму није ни чуо, а фирма се зове „Панчић Коп“ 2017. година.

Нелегални објекат је изграђен и ви заправо јесте одговорили исправно на питања која су вам новинари постављали везано за ту изградњу, али не могу да схватим да на једној таквој локацији, неко ко је добио дозволу за изградњу 150 квадрата монтажног дрвеног објекта може да гради објекат тврде градње са арматуром и бетоном и да притом држава Србија на то не реагује. Не да не реагује, него ви издате решење за рушење тог бесправно подигнутог објекта, али се ништа не догоди.

Уђемо у управни поступак, зашто? Зато што су се ти неки инвеститори фантомски снашли па су са службама Катастра, о коме данас разговарамо, поделили парцелу на два дела, па више објекат није на једној него на другој, и притом је Катастар уписао тај такав објекат нелегално саграђен на Копеонику у званичне евиденције службе за Катастар непокретности. Притом није ставио ни напомену да се ради о објекту који је саграђен без грађевинске дозволе, односно који је саграђен по принципу дивље градње.

Дакле, озбиљна ситуација је да одговорите на то питање, ако већ треба да причамо о закону о евиденцији стварних власника. Хајдете прво држава нека утврди ко је власник тог бесправно подигнутог објекта на Копеонику. Да ли је то та Снежана Митковић или Матковић за коју нико не зна? Да ли је Општина Брус са чувеним председником Општине помогла и дала одређена решења да се са том изградњом крене? Да ли су власници ови за које медији спекулишу, Звонко Веселиновић Зеља, Зоран Милојевић и остали функционери и борци СНС? Просто, реците то јавности да знамо да ли сви закони важе подједнако за све у овој држави, или они који су блиски властима и који имају одређени интерес за представнике власти могу да раде шта год хоће у овој држави.

Веома је занимљиво и то што смо добили обавештење на питање мог колеге Марка Ђуришића министру полиције да каже да немају информацију да је поднета било каква кривична пријава за нелегалну градњу, односно грађење без грађевинске дозволе у овом предмету. Па зар треба да неко поднесе кривичну пријаву? Шта ради полиција? Шта раде инспекцијске службе? Ваше инспекције су, госпођо Михајловић, утврдиле да се ради о нелегалној градњи. И шта је урадила полиција по том питању? Рекла – па нема кривичне пријаве, не можемо да поступамо по томе.

Дакле, полиција треба да ради оно што је по опису њихових послова и без тога да се неко од грађана Србије на то пожали, зато што сте ви дужни да се бринете о интересу грађана Републике Србије.

Даље, такође једна занимљива ствар у Предлогу закона у овој седници је овај закон кога сваке године мењате по једном, Закон о безбедности саобраћаја. Малочас министарка Михајловић рече како ми овде подносимо амандмане „брише се“ и да имамо сада на овој седници 2.500 амандмана „брише се“, да опструишемо рад седнице, на исти начин на који то раде и представници власти са бесмисленим амандманима и хвалоспевима ове власти.

Али ја ћу вам рећи да смо ми и пре два месеца на седници на којој смо такође имали исти закон на дневном реду као Посланичка група Социјалдемократске странке и Народне странке поднели амандман да се ограничи максимална дозвољена брзина на ауто-путевима у Србији на 130 км на час. Тада сте ви, госпођо Михајловић као предлагач закона одговорили на следећи начин – у процесу доношења важећег закона није прихваћен предлог да највећа брзина кретања возила на ауто-путу буде 130 километара

на час, што је образложено управо одредбама Закона о основама безбедности саобраћаја на путевима. Сматрамо да би, с обзиром на осетљивост питања брзине као утицајног фактора настајања саобраћајних незгода, предложена измена требало да буде предмет јавне расправе. У том смислу би било целисходније овакав предлог размотрити у процесу доношења новог закона о безбедности саобраћаја на путевима, чија израда је планирана у наредном периоду.

Дакле, нити је било јавне расправе, нити новог закона о безбедности саобраћаја на путевима. Прошло је свега два месеца и наш амандман да се са 120 на 130 километара подигне ограничење брзине одбили сте на претходној седници, и данас предлагете измене закона са истом тачком. Дакле, немојте, барем признајте уколико ништа друго, на који начин функционише рад овде у овом парламенту и на који начин се ви односите према амандманима опозиције.

Поред тих „брише се“ има и оних амандмана који и те како могу да поправе законске предлоге, уколико бисте ви желели њих да послушате и да уважите. Онда вероватно не бисмо имали ту ситуацију да из седнице у седницу, попут дана мрмота, ми једне те исте законе усвајамо. Ево, за ово кратко време колико сам ја у овом дому, две и по године, не знам колико пута сам причао о истим законима који се изнова и изнова мењају због лоших процедура, лошег амбијента и начина на који се ти закони усвајају.

На крају, тиме завршавам, пошто такође на дневном реду данашње седнице имамо и одређене споразуме, па имамо и Споразум о међународном цивилном ваздухопловству, пошто сте поменули малочас нишки аеродром, како сте задовољни тиме колики број путника данас пролази кроз тај аеродром, ја бих вас питао пошто од 2012. године слушамо најаву да ће Аеродром „Морава“ у Краљеву, односно Лађевцима, као и Аеродром „Поникве“, бити стављени и у функцију коначно и кренути да служе за цивилно ваздухопловство, да ли и када ће се то догодити јер ево прошла је шеста, седма година ваше владавине или су они у пакету заједно за нишким аеродромом, за кога је председник Вучић рекао да сте га пустили да се развија на уштрб београдског аеродрома, кога сте дали Французима, јер они вероватно боље знају да управљају аеродромом Београд него наша држава?

Зато држава сигурно боље зна да управља аеродромом у Нишу, него што су то до сада знали грађани Ниша. Вероватно и ова два аеродрома који су такође локалне природе у односу на београдски аеродром, не би требало да се развијају, као ни ови крајеви Србије где се налазе ови центри по томе на који начин ви тумачите да треба да се развија Србија и сви њени делови. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Алексићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Прво, на самом почетку, мало да будемо прецизнији. Извињавам се, можда ви то сматрате прецизношћу, али ја мислим да се врло непрецизно изјашњавате.

Прво, рекли сте за Аеродром „Никола Тесла“ – дали Французима. Ништа ми нисмо дали Французима, можда се у ваше време то све лепо давало, сада се ништа не даје. Постоје уговори, у питању је концесија, пре свега због потребног инвестирања у овај аеродром. Нити је аеродром приватизован, нити је неком дат. То је прва ствар, да би знали грађани Србије. Да не говоримо о вредностима које сте помињали као опозиција, неће бити нико заинтересован за концесију, неће бити ни 10 милиона евра. Ево, милијарду и по, то су резултати.

Онда, друга непрецизност. Кажете данас усвајамо закон. Ја колико знам, ми расправљамо данас о предлозима ових закона, и то, надам се, имамо конструктивну расправу. Према томе, ми данас још увек, тј. ви, Влада је усвојила, још увек не усвајате закон.

Сада да кренемо мало око свега овога што сте ви сада поменули. Када говорите за нелегалну градњу, могу да разумем да посланици владајуће наше странке, наших коалиционих партнера, причају о томе зато што они нису одговорни ни за један једини нелегално изграђени објекат, за разлику од посланика опозиције за чије време се изградило све што је нелегално на територији Републике Србије. Према томе, када причате о нелегално изграђеним објектима, од она два милиона, осамдесет посто је за време ваше владавине.

Даље, када помињете Панчићев врх, ви можете да поднесете кривичну пријаву одмах. Сваки грађанин у овој земљи може да поднесе кривичну пријаву, сваки, за сваки нелегално изграђени објекат. Тако пише у закону. Дакле, ако вам је тако стало до тога, изволите, поднесите кривичну пријаву. Колико сам информисана, поднета је кривична пријава, као што такође за тај објекат није издато решење о озакоњењу. Тачније, одбијен је захтев за озакоњење које се јавило. Тек да будемо ту потпуно јасни. Влада Србије, држава Србија кроз своје институције ради све.

Зашто се то даље не завршава? Зато што се налази у управном спору. По законима које сте ви доносили, да ми сада кренемо да мењамо те законе, онда бисте рекли – намерно то радите, нема слободе. Дакле, по законима које сте ви донели за наше правосуђе, обавља се управни спор и морамо да сачекамо да се он заврши. То је везано за Панчићев врх.

Друго, кажете да су ови закони које смо предложили контрадикторни. Контрадикторно је само онда када не читате све пажљиво, као што се ми трудимо да пред посланицима заиста представимо и дамо законе које смо пажљиво правили. На законима који су пред вама, већини њих, радило се читаве 2017. Њих најмање пише министар. Њих пишу сви они који су партнери у изради закона, у смислу да дају најбољи квалитет у тој изради закона. Погледајте радне групе, погледајте јавне расправе које су вршене по

свим овим законима. На крају крајева, један сте и поменули – закон о упису у катастар, који се прави сигурно једно годину и по дана. Знам, и радујем се што ће неколико амандмана које је Економски кокус предложио бити такође усвојени.

Затим, говорите о закону, о посебном закону. Желим да вас информишем везано за локације, можда нисте знали, да поновим још једном, али то јасно пише и у образложењу, локација за Београд није никакво Макишко поље. Локација за Београд је бања Овча. То је локација за Београд. Врло јасно пише да је то главна локација на којој почиње да се ради. Анкетирање, или заинтересованост свих оних који су запослени у службама безбедности који су исказивали своје потребе, и нормално је да пред њих ставимо припремљене локације да видимо ко је колико заинтересован за коју од локација. Дакле, то није тачно.

Затим, даље, искрено, ја сам стварно мислила да ћете ви да похвалите Владу зато што има оволико закона. Ви се буните што има толико закона. Сада не знам да ли је проблем што треба да се читају закони, или је проблем неке друге врсте. И некако, из 15 минута ваше расправе, ја стварно мислим да би морало да буде неких суштинских примедби на ове законе. Ја нисам чула ниједну суштинску примедбу на законе који су испред вас, зато што се оно што сте ви рекли просто коси са оним што пише у самом закону. Толико.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Александар Марковић: Реплика.)

Александар Марковић се јавио. По ком основу се јављате?

(Александар Марковић: Реплика, помињање странке.)

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Када нема аргумената, када нема суштинске критике, онда имамо овде галаму и разне бесмислице које смо имали прилике да слушамо.

Претходни говорник је поставио питање одређивања инвеститора као појма предвиђеног овим законом. Да је прочитао закон, као што није, што се могло видети из његове дискусије, у члану 3. је врло назначено ко је инвеститор – инвеститор изградње стамбене зграде за колективно становање унутар стамбеног комплекса је Република Србија или привредно друштво које оснива Република Србија, које има права и обавезе инвеститора у складу са одредбама овог закона.

Даље, следећи став – инвеститор изградње комуналне и остале инфраструктуре унутар стамбеног комплекса је Република Србија. Дакле, нема овде простора нимало ни за какве мистификације или нагађања. Врло је јасно одређено овим законом.

Даље, поставило се питање амандмана. Опет, по ко зна који пут смо чули овде замерку како је СНС поднела не знам колико амандмана. Јесте, истина је, на свих 20 законских предлога СНС је поднела 405 амандмана, а посланичка група претходног говорника, која броји само пет посланика,

поднела је на исте ове законске предлоге 1.358 амандмана. И знате како гласе? Гласе – брише се. То су ти генијални амандмани. Толико о томе.

Поставило се само још једно питање, питање стварних власника. Да, и нас занима, дуго нас то занима и никако да добијемо одговор ко су стварни власници Јеремићевих милиона у кампањи које је имао за београдске изборе. Ко су прави власници? То је питање на које треба да нам дате одговор. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Што се тиче овога да се ја буним због великог броја закона, што је министарка рекла, не стоји, већ у 15 минута или 20 минута, поштована министарко, није могуће разговарати о шест, седам или осам законских предлога, као што и сами знате, нити се детаљно њима посветити. То је могуће радити само у расправи у појединостима, где смо ми из опозиције онемогућени зато што слушамо амандмане власти док се не потроши време. Тако да, не стоји вам та примедба да неког мрзи да чита закон.

Што се тиче закона које кажете да сте ви... Ко то ви? Ја никада нисам донео ниједан закон до пре две године. Ви сте ту на власти. Сви закони који су лоши, па требало је ваљда да их промените. Има шест година како владате уназад, па ви сте ваљда обећали грађанима да ће бити боље када ви дођете на власт.

Што се тиче Копаоника, кажете да је поднета кривична пријава. Ја вам читам одговор, односно објашњење министра Стефановића који каже да није поднета никаква кривична пријава. Ви кажете да мислите да јесте.

Што се тиче локација, ово је упитник који су добили представници и радници запослени у служби безбедности, где каже – заокружите редни број испред једне од понуђених тренутно расположивих локација на којој сте заинтересовани да купите стан у оквиру програма изградње станова припадника снага безбедности Републике Србије, локалитет град Београд, Палилула, Овча бања, локалитет град Београд, Чукарица, Макишко поље. Ја читам оно што ваша Влада даје, не измишљам ништа.

На крају, што се тиче те концесије, тек ћете одговорати о томе какви су интереси Србије или остварени или нису остварени. Да ваша актуелна власт није одговорна ни за један нелегално саграђени објекат, то говори овај објекат на Панчићевом врху који је за време ваше власти саграђен. А што се тиче припадника безбедности, они ће морати да плате, и нека је 500 евра тај стан који ће купити и платити држави Србији, за разлику од Александра Вучића, који га је 1999. године добио царе и није платио ни један једини динар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Ја разумем да је овај посланик покупио све најбоље од свог шефа. Много каже, а мало чињеница. Али хајде још једанпут.

Прво, свака локација која и буде била и на којој се буду градили станови, ни на једној неће почети изградња док не будемо имали јавни позив и тендер. Ја мислим да нема отвореније процедуре од те. Дакле, не затворен, него отворен поступак јавне набавке, што мислим да је веома важно.

Друго, када помињете, и увек ћу вам одговорити на причу о концесији, ја мислим да је то један од најбољих пројеката које је Србија у последње време завршила. Дакле, почела и завршила. Опет ме не чуди зашто коментаришете на такав начин концесију. Подсетићу јавност да је ваш шеф Вук Јеремић, између осталог, и против изградње ауто-пута, па ми је тако потпуно јасно зашто сте ви на неки начин и против улагања у наш Аеродром „Никола Тесла“. Седамсто милиона евра само за инвестиције у наредних пет година, највећи део тих инвестиција ће бити направљен на аеродрому, говори у прилог томе да ми јесмо заиста центар југоисточне Европе.

Што се тиче Канцеларије за брзе одговоре, коју сте такође поменули, да вас подсетим – ми смо тај проблем решили, успоставили обједињеном процедуром. Закон о планирању и изградњи донет је 2014. године, а затим и електронско издавање грађевинских дозвола. Тапшали сте, такође, на многим конференцијама када смо то радили. Према томе, нема разлога да сада говорите другачије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику на помињање председника партије, Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Очекивао сам да ћемо добити одговор на питање ко су стварни власници Јеремићевих милиона. Све је рекао, само то није рекао и никако да каже ко су стварни власници Јеремићевих милиона из предизборне кампање за београдске изборе, а и за председничке. А Јеремић је сам рекао, признао, да су из иностранства. Нас још само занима чије су тачно. Надам се да ћемо добити одговор на то питање.

Нема потребе, колико сам схватио претходног говорника, за бригом када је реч о становима од 500 евра, који су предмет овог закона, наравно, зато што Јеремићев стан кошта милион евра, па вероватно одатле не проистиче уопште интересовање за овај предлог закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Право на реплику, Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Прво бих министарку питао, пошто је остала недоречена у том делу – шта је са структуром привредног друштва које може по закону лекс специјалис бити инвеститор уместо Републике Србије? Врло је важно зарад грађана и зарад јавности.

Што се тиче тога да је господин Вук Јеремић био против некаквог ауто-пута, никада није, нити ће бити, али је и те како против, а и ја, приоритета, јер вама, госпођо Михајловић, и вашој власти је важније да се гради ауто-пут према Тирани, него да се гради ауто-пут Моравски коридор од Појата до Прељине. И то је суштинска разлика између нас и вас, јер данас, на нашу жалост, ви располагете са парама грађана Србије и ви одлучујете о приоритетима. Ми те приоритете никада нећемо ставити као што сте их ви ставили, већ ћемо, пре свега, ставити интерес грађана који живе у централној Србији.

Што се тиче ових пара за финансирање кампања итд., прозивки, ми смо наш финансијски извештај уредно доставили. Ту све пише. И, за разлику од вас, нисмо трошили паре грађана Србије које сте извукли кроз различите коруптивне ствари. Нико нам није уплаћивао, као вама, осам хиљада уплата по фамозних 40.000 динара са објашњењем вашег председника државе да су се то вероватно двојица срели у кафани па је овај рекао ја бих да уплатим 800 евра, а овај рекао не можеш по закону, хајде вас двојица по 40 хиљада. То је објашњење председника државе и начин на који ви видите како треба да се поштују законске процедуре.

Ви као СНС кршите законе ове земље, као највећа странка која треба да пошаље поруку грађанима Србије и прозивате нас из опозиције да смо ми нешто прекршили. Ако јесмо, па где су те ваше службе? Зашто не раде? Седму годину сте на власти, па ухапсите оног ко је прекршио закон. Дајте урадите нешто. Немојте само да кукате. Седам година владате, имате све време ових седам година да исправите све што је наше и сваког ко је крив да ухапсите и осудите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Милена Турк, повреда Пословника.

Изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Рекламирам повреду Пословника члан 107. Повређено је достојанство Народне скупштине, јер претходни говорник поново, јер му је то манир, заменом теза покушава да обмане јавност и да просто грађане доведе у заблуду. Очигледно зна како путеви треба да изгледају, али док је био на власти није много хајао за то, нити се много трудио, па смо тако имали ситуацију да се само у предизборним кампањама задужи лепо општина 2012. године за 60 милиона, 2016. године за 100 милиона, па се лепо уради само предизборни асфалт, наврат-нанос, који не траје баш нарочито дуго али послужи за изборе. Постоји прича да је у једном селу толико пута насипан један исти пут да би требало да је висок седам метара, што наравно није случај.

Када причамо о приоритетима, не верујем да је приоритет било ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Вратите се на повреду Пословника, немојте реплицирати.

МИЛЕНА ТУРК: Управо о томе говорим како је говорио лицемерно, крајње, а можда није био на власти на републичком нивоу, али је био на власти на локалном нивоу, где се такође доносе неке одлуке.

Када је у питању Моравски коридор, ми ћемо сада радити све оно што претходна власт није имала ни снаге, ни политичке воље, ни знања, ни умећа, нити обезбедила новац за тај исти Моравски коридор, јер да јесу, урадили би експропријацију бар једног метра пута за то време уместо што су куповали воћњаке и њиве на траси будућег коридора.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Посланиче, немојте да вас чује сад Вук Јеремић да мислите како наши грађани на Косову не треба да имају приступ ауто-путу. Знате како, он је најзаслужнији био у оној Тадићевој влади за одлуку Међународног суда о Косову, најзаслужнији. Ипак мислим да треба да водите рачуна како то говорите.

Друга ствар, подсетићу вас на једну важну чињеницу, пошто сте рекли нешто везано за новац и за финансирање странака. Можда су код нас хиљаде динара, тако је, ал' код вас су милиони евра, и то је оно што грађани такође треба да знају одакле.

Када говорите о привредном друштву из овог закона, за грађане да знају, привредно друштво је стављено као могућност, оснивач је Република Србија, власник Република Србија 100%. Дакле, нема никакве приче о томе да то може да буде неко други и понављам још једном, све што се буде градило гради се на основу отворених, јавних позива, односно тендера. Ништа скривено, можда је то некада било, зато нисмо имали ни ауто-путеве до пре четири године завршене, ни друге регионалне путеве, зато смо имали негативан БДП за време Тадића, зато смо били 186. на листи. Сад више ништа није тако. Дакле, ствари се и те како мењају, пошто сте поменули године владавине нас из СНС. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице.

Мирослав Алексић се јавио.

Овако можемо унедоглед. Хвала вам на разумевању. Министарка је одговорила на сва ваша питања, помно сам то слушао. Идемо даље.

Реч има народни посланик Петар Петровић.

Изволите.

ПЕТАР ПЕТРОВИЋ: Господине потпредседнице, госпођо министарка, сарадници министарства, ја ћу одмах на почетку рећи да ће Посланичка група ЈС у дану за гласање подржати све предложене законе, као и међународне споразуме који су данас на дневном реду.

Моје излагање ћу задржати на свега два, односно три закона. Првенствено ћу се у својој дискусији осврнути, у најкраћем могућем

времену, на Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

У потпуности Посланичка група ЈС подржава Предлог овог закона и сматрамо да ће после дужег временског периода, односно неколико година дискусије хоћемо ли, нећемо ли донети овај закон, односно Предлог закона, бити усвојен од стране посланика у Народној скупштини Републике Србије и тиме ћемо пружити могућност запосленима у Министарству одбране, у Војсци, у МУП-у, у Министарству правде (Одељењу за извршење кривичних санкција), у БИА, да на један посебан начин, под повољним финансијским, односно економским условима дођу и реше своје стамбено питање.

Оно што мене у име Посланичке групе ЈС, госпођо министарка, интересује, с обзиром на то да сте и ви рекли, а у јавности је изашло да ће у првом налету бити изграђени станови у Београду, Нишу, Крагујевцу, Краљеву, Врању, да ли ће у наредном временском периоду, ја вам то и сугеришем и предлажем, бити грађени овакви станови и у мањим местима, мањим градовима на територији Републике Србије, где такође живе и раде а немају обезбеђено и решено стамбено питање припадници ових ресора које сам поменуо. То је врло битно и за грађане Смедерева, Пожаревца, Јагодине, Параћина, Крушевца и да не набрајам остале градове, још мање или исте по броју становника.

Оно што јесте, по мени, помало дискутабилно, односно можда није дискутабилно али желим да чујем одговор, јесте ранг-листа заинтересованих за куповину ових станова. Да ли ће, на пример, онај који живи и ради у Пожаревцу а заинтересован је за куповину одговарајућег стана у Београду бити третиран равноправно са оним заинтересованим из Београда? Мислим да морамо на овај начин да нађемо неке критеријуме на основу којих ћемо одредити ко има право, право приоритета да купује овакве станове и решава своје стамбено питање.

Друго питање, друга сугестија од стране посланика ЈС јесте да они људи који имају на неки начин решен стамбени проблем али не решен тако да адекватно одговара броју чланова породице – примера ради, неки припадник ових служби који има право на куповину овог стана има стан од, рецимо, 35 или 40 квадрата а по критеријумима му припада стан од 65 или 70 квадрата – да ли би био у могућности да он тај свој стан да држави а да плати разлику између стана који даје и оног стана за који је заинтересован да купи. Примера ради, то је 30-ак квадрата, а овај стан који би био процењен и био би, да кажем, продат неком од заинтересованих коме тај стан у тој квадратури одговара. Размислите, ако већ нисте размишљали, о том предлогу и да евентуално уђе у процедуру.

Још једно питање. Тамо у закону стоји једна одредба да локалне самоуправе које понуде локације за изградњу оваквих станова, а нису у потпуности опремљене, односно имају локације а нису у потпуности опремљене, оне морају да сnose трошкове опремања тих локација. Има

локалних самоуправа које имају локације, али немају паре да опреме те локације. Ту би требало држава на неки начин да помогне тим локалним самоуправама где су слободне локације за изградњу, а то се нарочито односи на мања места, мање градове, и да им омогући да комунално опреме такве локације и да омогући да се на тим локацијама граде станове. То је нарочито интересно зато што је сада у Србији, ван Београда и ових великих центара, Ниша, Новог Сада и Крагујевца, реална цена станова у тржишној продаји 500-600 евра по квадрату. Значи, могли би ти станове у тим мањим местима за припаднике ових ресора о којима сам говорио и о којима пише у закону да добију станове не за 500 евра, него можда и за 400 евра. Разумете врло добро о чему причам, јер има градова, тврдим, у којима је тржишна цена стана од стране инвеститора који је изградио тај стан 500 евра, 550, евентуално можда и 450 итд.

Већ сам говорио о томе и још једном да напоменем, поставља се питање ко има право да купи већи стан, да ли онај коме по броју чланова породице припада стан, примера ради, од 54 квадрата, то је мањи двособан или једноипособан, зависи како се категорише, а хоће да купи стан од 72 квадрата или 92, како пише овде, да ли он има право да купи такав стан ипак у Београду за релативно пристојну цену. Ви знате врло добро, и боље од мене, колико су цене квадрата на појединим локацијама у Београду.

Да ли тај који је заинтересован, понављам питање, има право да се пријави да купи стан од 92 квадрата, а припада му јер има једно дете, примера ради, 55 или 60 квадрата?

Тиме бих завршио своју дискусију у вези са првим законом. Ово су чисто моје сугестије биле у име Посланичке групе ЈС, добронамерне, да се размисли о томе иначе, као што сам рекао, подржаћемо овај закон и мислимо да је овај закон врло добар да се реше стамбена питања ових припадника, ових служби које нису биле у могућности да на одређен начин реше стамбена питања својих запослених.

Када је у питању закон о безбедности саобраћаја, поздрављамо одлуку да се брзина на ауто-путу подигне на 130 километара. Претпостављам да је, госпођо министарка, она казна ко има 131 до 140 остала. Уместо 120 сада ће бити између 130 до 140, видим да то у закону није дирано, и то поздрављам. Ко хоће да вози брзо, нека плати, осим ако не вози много брзо, па да остане и без дозволе и да заради затвор. На овај начин ми се изједначавамо са земљама у нашем окружењу, које такође имају ограничење брзине на ауто-путевима од 130 километара, а немају ништа квалитетније ауто-путеве него што у овом тренутку има Србија.

Знам да није тема овог закона, али с обзиром на то да је у јавности у последње време а и данас сам читао да је министар унутрашњих послова дао изјаву да ванредног техничког прегледа неће бити, па вас молим да у једној врло брзој процедури и ту измену закона дате у Скупштину, да би се једноставно и то задовољило. Мислим да је и то мало исхитрено. Разумем

потребу да се заштити безбедност на путевима, али имамо и ситуацију да огроман број грађана Србије вози аутомобиле старије производње, не зато што желе да возе те аутомобиле, него зато што нису у финансијској могућности да купе нови аутомобил.

Такође бих само једну реченицу рекао о закону о евиденцији стварних власника. Мислим да је добро што је држава препознала проблем који постоји у Републици Србији, и да морамо коначно наше законодавство да уподобимо законодавствима европских земаља којима тежимо и да знамо ко је стварни власник одређених правних лица и да то уђе у централни регистар да би контрола била боља, да би превара било много мање него досад, јер једноставно на овај начин улазимо у Централни регистар европских земаља и лако ће бити утврдити ко је власник, да ли је пренео власнички удео на неког другог итд.

Према томе, и да закључим своју дискусију тиме, још једном кажем да ће у дану за гласање посланици ЈС подржати све предложене законе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Петровићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала вам што ћете подржати ове предлоге закона.

Само кратко, везано за локације, опремање локација, дакле, држава је та која ће свакако комунално опремити оно што је на самој парцели, на самим ободима ће то радити јединице локалне самоуправе. Мислимо да је у односу на трошкове то сасвим могуће извести.

Када сте говорили да ли могу да конкуришу за много веће станове од оних који им припадају, по неким правилницима припадници снага безбедности су раније имали који стан им припада. Напротив, овде је управо тако направљен закон да могу да конкуришу за стан које год величине желе, без обзира на то како је то некад по неким другим правилницима било.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. став 1. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу до 15.30 часова. Дакле, тада настављамо са радом. Хвала.

(После паузе – 15.30 часова)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом. Реч има народна посланица Стефана Миладиновић.

Изволите.

СТЕФАНА МИЛАДИНОВИЋ: Хвала вам, председавајући.

Поштована министарка, поштовани гости из Министарства, уважене колеге народни посланици, пред нама је велики број закона, не само из

области грађевинарства, већ и велики број закона који се тичу свих видова саобраћаја у Републици Србији.

Први закон који је на дневном реду а који је изазвао велику пажњу у нашој јавности је закон о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Станови за припаднике безбедносних структура који се предвиђају овим законом треба да на убрзан и приступачан начин омогуће да се стамбено реше и припадници Министарства унутрашњих послова, припадници Војске, односно Министарства одбране, као и службеници БИА и Управе за извршење кривичних санкција. Посебно треба истаћи да смо предвидели, односно да је предлагач закона предвидео и да се реше питања пензионисаних припадника безбедносних структура који досада нису имали решење стамбеног питања.

Постоје различите мере Владе, односно надлежних државних институција, у погледу решавања стамбених питања за своје службенике и неки од тих програма и данас постоје и Влада их кроз различите програме субвенција подржава. Припадници снага безбедности као једни од фактора очувања националне безбедности свакако заслужују бригу државе и овај својеврсни лекс специјалист нуди једно хумано и једно одговорно решење и државе и ствара стимулативне услове за припаднике система безбедности пружајући могућност да под једнаким условима реше трајно своју стамбену потребу.

Такође, стимулативне услове имаће и сви други учесници у реализацији овог пројекта и свакако интензивирање станоградње увек покреће привреду и све оне привредне делатности блиске грађевинарству, а самим тим се подиже и БДП.

О овом закону и Предлогу закона о поступку уписа у катастар непокретности говориће нешто касније моје колеге, а ја ћу своју дискусију усмерити на предлоге закона из области саобраћаја.

Можда најчешћи правни акт који Влада упућује у Народну скупштину и увек се поставља питање зашто поново пловидба јесте закон о пловидби и лукама на унутрашњим водама.

Европска унија на годишњем нивоу врши измене и допуне две директиве, директиве које регулишу пловидбу на унутрашњим водама и директиве које регулишу техничка правила за пловила унутрашње пловидбе. У складу са међународним изменама и допунама ова два документа и ми усклађујемо наше законе. Стога треба похвалити Министарство у смислу ажурности и прилагођавања наших прописа стандардима ЕУ.

Такође, наша посланичка група, Посланичка група СПС подржаће и Међународну конвенцију коју је Влада упутила на ратификацију, као и билатералне споразуме из ваздушног саобраћаја, а који се односе на успостављање линија са државама Магреба.

Република Србија је значајно чвориште Европе и наш геостратешки положај треба да буде основ за много интензивнији развој железничког саобраћаја. Железнички саобраћај је и најјефтинији, еколошки најприхватљивији још увек као вид транспорта и свакако да железница јесте нешто што ће умногоме допринети развоју наше привреде.

Усвајањем новог закона о железници 2013. године најављен је нови концепт железничког система у Србији. Усвајањем овог закона формално су започети процеси трансформације железничког система у циљу ефикасне, рентабилне и безбедне железнице.

Изменама и допунама које смо извршили 2015. године раскинули смо са традиционалним моделом организационе структуре железнице у Србији, која је нажалост била и неефикасна и нерентабилна, и увели формалне услове за управљање и развој железничког система у складу са системом ЕУ, односно концептом трансевропских транспортних мрежа, ускладивши наш закон са директивом ЕУ из 2012. године, којом се успоставља јединствено европско железничко тржиште.

Новом организационом структуром железнице тада смо извршили раздвајање делатности на превоз путника, превоз робе и свакако одржавање инфраструктуре и формирана су три нова предузећа која свако, у складу са својим надлежностима, контролишу и заправо спроводе делатности.

Истим изменама и допунама дирекција за железнице је тада означена као регулаторно тело и као институција која има функцију националног тела за безбедност. Овим пакетом нових закона, јер пред нама су нови закони, врши се даље усклађивање националне регулативе са регулативом ЕУ и шири делокруг рада саме Дирекције за железнице, раздвајају се интероперабилност и безбедност железнице, односно транспонују у два различита закона.

Раздвајање овог закона, важећег Закона о безбедности, интероперабилности железнице, било је важно како би се јасно спровеле директиве о интероперабилности и директива о безбедности на железници, а из аспекта улоге саме дирекције за железнице, која има различите улоге у безбедности железнице и интероперабилности. За саму дирекцију схватамо да је ово решење било важно, јер ће свакако утицати на њену ефикасност у спровођењу прописа.

Ми ћемо сва три закона наравно да подржимо као посланичка група, јер верујемо да ће ова три закона допринети и унапређењу железничке инфраструктуре али и даљем развоју железничког саобраћаја.

После низа промена важећег Закона о јавним путевима, који је 2005. године усвојен, указала се потреба за новим законом који ће прецизније да одреди правни положај путева, да пропише услове и начин управљања путном инфраструктуром, начин заштите одржавања саме инфраструктуре. Важећи закон није у довољној мери регулисао надлежности државних путева

и путева у својини АП и локалних самоуправа, нити је на било који други начин предвиђао одржавање некатегорисаних путева.

Овај предлог закона детаљније прописује услове изградње и реконструкције путева, даје нова решења, јер је усклађен и са Законом о планирању и изградњи.

Новине у овом закону, и о томе бих посебно говорила, јесу у Глави XI Предлога закона, која прописује посебне услове које јавни пут мора да испуни са аспекта безбедности у саобраћају.

У систему безбедности саобраћаја превенција има кључну улогу. Она подразумева акцију свих субјеката и у склопу техничких дисциплина на пољу превентиве. Значајне задатке треба да решавају и стручњаци из области путева и путне инфраструктуре, јер је утицај пута на безбедност саобраћаја незаобилазан.

Одговорност путара, односно управљача пута, до сада је делимично била регулисана чланом 156. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. У складу са директивом ЕУ из 2008. године, овим законом уводе се одредбе о управљању саобраћајне инфраструктуре чиме се фактор пут, као један од четири фактора безбедности саобраћаја, формално и покрива.

Добро је да се новим законом уводи процена утицаја пута на безбедност саобраћаја и обавезе управљача пута да приликом реконструкције постојеће и изградње нове путне инфраструктуре обезбеди процену утицаја тог пута на безбедност саобраћајне мреже јавних путева у Србији.

Поред процене, управљач пута имаће обавезу да обезбеди ревизију пројекта државног пута првог реда и то са аспекта безбедносних карактеристика пута за све пројекте изградње новог или за пројекте ревитализације, односно реконструкције постојећих у свим фазама пројектовања путева.

Поред ревизије мораће да се обезбеди провера безбедности саобраћаја на путу периодично, једном у пет година или циљано за деонице јавних путева на основу мапирања ризика. Мапирање ризика, којим се утврђују деонице највећег ризика и независна оцена утицаја пута на саобраћајне незгоде уз решења, која се односе на безбедносне захтеве за тунеле и предвиђено управљање тунелима дужим од 500 метара, сигурно ће допринети целокупном стању безбедности саобраћаја на нашим путевима.

Измене и допуне Закона о превозу терета и измене и допуне Закона о превозу путника, произашле су из трогодишње примене ова два закона и потребе да се нека од решења промене, као што је институт превоза за сопствене потребе или пак решења која се односе на лиценцирање аутобуских станица.

На самом крају поменула бих закон који сам заправо већ и поменула, то је Закон о безбедности саобраћаја и Предлог измена и допуна закона. Ми

смо иначе у овом пролећном заседању свеобухватне измене и допуне овог закона усвојили.

Пред нама су измене неколико чланова и већина њих се односи на казнене одредбе, али постоји одредба којој се, можемо слободно рећи, радују и путници и возачи у Србији, а то је измена прописа која се дуго чекала, повећање ограничења брзине са 120 на 130 км на сат на ауто-путевима. На ово решење, као што сам рекла, чекало се дуго. Може се рећи да су се стекли услови, пре свега инфраструктурни, јер подсетићу, наши путеви, односно наши ауто-путеви до сада нису били пројектовани за велике брзине и ово решење потврђује да поједине деонице на мрежи ауто-путева у Републици Србији прате услове за повећање ограничења на 130 км на сат.

Као што сам у свом излагању рекла, ми ћемо подржати све предлоге овог закона, а о осталим законима говориће касније моје колеге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има Александар Шешељ.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, Република Србија већ 18 година покушава да постане члан Европске уније и у том циљу постоји тзв. процес хармонизације нашег унутрашњег права, тј. усклађивање права Републике Србије са правом ЕУ. Због тога ми већ 18 година у нашој законодавној пракси стављамо интересе ЕУ испред интереса Републике Србије, бар предлагачи закона.

Оно што је контрадикторно јесте да је тело Савета Европе које се бави корупцијом, а које се зове ГРЕКО, упутило препоруке Републици Србији у којима се, између осталог, каже оно што треба да буде правило – да је доношење закона по хитном поступку изузетак а не правило, а у српском Парламенту је управо другачије.

Оно што је чудно јесте што имамо јединствену расправу о 20 тачака дневног реда. Имамо ситуацију у последње време да у Скупштини имамо рат амандманима, где је борба да се дође до времена како би неко нешто могао да каже, у којој предњачи владајућа већина, што је исто контрадикторно. Ми управо због јединствене расправе нисмо у ситуацији да имамо добре и смислене амандмане и довољно времена за анализу било ког закона. Тако је и у данашњој расправи.

Што се тиче Предлога закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, не може се рећи ништа против те идеје. Потребно је, наравно, припадницима снага безбедности решити стамбено питање. Али поставља се питање – шта тренутно овај закон решава ако смо чули да има више од 35.000 људи, где је у анкети рекло нешто више од 18, дакле половина, да би прихватило да у томе учествује, а колико ми имамо станова који се сада граде и који ће бити у следеће четири године? Дакле, 5% само можемо да решимо. Ту је локација најмање битна будући да је та цена, али, шта се тиме добија и шта се решава?

Исто тако смо слушали и у претходном периоду да се најављивала изградња јефтиних станова и за 380 евра по метру квадратном, за младе брачне парове итд. Шта се са тим десило?

Када ћемо ми решити проблем изградње станова за свих тих 18 и нешто хиљада људи који би прихватили да у томе учествују? Овим темпом то ћемо урадити можда за 20 или 30 година.

Припадници снага безбедности имају другачије услове за одлазак у пензију него људи који се баве неким другим делатностима, често врло млади, поготово у односу на неки радни век који је у Србији, одлазе у пензију и помињу се у првим члановима овог закона, али се у структури не помињу, у члану који се бави структуром станова. Дакле, не могу да схватим који се конкретно проблем решава овим законом, иако СРС није против изградње јефтиних станова за припаднике снага безбедности.

Исто тако, у овој разнородној расправи имамо и закон о пловидби и лукама на унутрашњим водама. Имали смо тај закон на дневном реду у почетку овог сазива, 2016. године и Српска радикална странка је поднела велики број амандмана и врло озбиљно се посветила анализи овог закона. Наравно, то је све одбијено. Сада имамо ситуацију да је на дневном реду измена закона која отприлике све те наше амандмане инкорпорира у закон, формулишући их другачије. То је нека назнака да би требало да се обрати мало више пажња на то шта се доноси, шта се пише и да се мало више поведе рачуна о интересима грађана Србије, а не о потреби да се закон као такав донесе.

Код пловних путева постоји једна интересантна ствар, тј. у Србији потенцијални проблем, ако није већ тренутно горући проблем. Ми смо у преговорима са Европском унијом о приступању оптерећени последњих година проблемом Косова и Метохије и то је питање свих питања. Али да би нека држава постала члан Европске уније, мора да има консензус свих чланова и не сме да има нерешене проблеме ни са једном државом која је члан. Шта се дешава са границом са Хрватском на Дунаву? Међународно право је јасно по том питању. Када су границе између две државе на реци, граница иде средином матице, тј. такозваном линијом талвега, а не границом реке. Шта ћемо ми урадити када се од нас буде тражило да ми изменимо наше границе и изгубимо отприлике више од 10.000 хектара те територије? Мислим да би требало да се позабавимо тим питањем пре него што нас оно сачека.

Наравно, оно што сам већ рекао то је да је у циљу хармонизације нама најважније да је у последњим странама ових образложења да се то слаже са директивом том и том, са прописом тим и тим Европске уније, а не занима нас толико колико је то применљиво и колико је у нашем интересу да се такав закон донесе. То смо видели на два примера која су сада актуелна.

Прва ствар, имали смо штрајк таксиста у Београду пре неки дан, Београд је био блокиран. Дакле, потребно је да се град блокира и да се

направи таква атмосфера да би људи схватили, тј. да би наша власт схватила шта су проблеми. Проблеме можемо да решимо на неколико начина. Пре свега, што се тиче таксиста у Београду, они оправдано протестују. Зашто бисмо ми имали неко предузеће које није пријављено у Србији, које порез не плаћа овде, које профит износи из Србије, а бави се делатношћу којом се баве таксисти? Од таксиста се тражи да имају и естетски преглед и другачије прописе морају да поштују него остали возачи и учесници у саобраћају, а шта морају да примењују и да поштују припадници тог тзв. карго предузећа? Дакле, да бисмо ми кренули да се бавимо решавањем проблема, морамо прво да имамо штрајкове на улици.

Исто тако, што се тиче цене такси превоза у Београду, град прописује цену која је, наравно, може се причати о томе да ли је неправедно или праведно, већа него у осталим градовима у Србији. Оно што је специфично и разлика у односу на било коју другу делатност – не дозвољава се таксистима да дају попуст на возњу. Принципи слободног тржишта су такви да функционишу понудом и тражњом, а ми не дозвољавамо конкуренцију на овом такси тржишту, а после се жалимо како је то скупо, како има много таксиста, како су ти неки штрајкови као неоправдани итд. Не знам шта је ту проблем да се тако нешто уведе. Ако постоји нека друга делатност, нпр. пекара, па може пекара са неком другом пекарном да се такмичи у цени кифле или хлеба итд. и тако нађе своје место на тржишту, зашто ми не бисмо то дозволили таксистима?

Јутрос смо слушали министра унутрашњих послова, Небојшу Стефановића, који је рекао да овај пропис о два техничка прегледа неће бити ипак уведен у Србију. Исто тако, дакле, прво је требало да сачекамо одијум јавности против тог намета да бисмо се ми онда опаметили и видели у ствари да то није баш у нашем интересу. А како сад не бринемо о безбедности, пошто је то било оправдање за увођење два техничка прегледа за возила која су старија од 15 година? Ако је заиста проблем безбедности да имамо толико возила која су старија од 15 година и да она морају да иду на два техничка прегледа, који ће сада бити детаљнији итд., онда би требало да то субвенционише држава и да на тај начин покаже држава да брине о својим грађанима и о безбедности у саобраћају, а не да видимо само шта се неком свиђа, шта се не свиђа, па на основу тога правимо наше прописе.

Цела ова расправа нам показује само ову ствар коју видимо овде већ 18 година, да нам нису битни наши закони и наш правни систем, нама је битна само хармонизација, отварање поглавља итд.

Ми морамо да видимо некад и неке поруке, да саслушамо, које долазе из те ЕУ. Ако каже комесар за буџет ЕУ да у оквиру за буџет ЕУ 2021. до 2027. године: „Ни један једини евро није предвиђен за проширење“, кога ми замајавамо онда овим законима и овим прописима? Шта ми желимо тиме да постигнемо? Кома да се допаднемо? Ако француски председник Макрон каже да се ЕУ неће ширити, шта нама значи што тамо неки бирократа у

Бриселу каже како смо ми постигли некакав напредак, потапше некога из Владе овде по рамену, каже само тако наставите и ући ћете у ЕУ? Тог бирократу нико није изабрао.

Питање ко ће од ових људи који сада овде дефилију, као што су Жан Клод Јункер, Јоханес Хан, Федерика Могерини итд., да остане у тој ЕУ, у структурама ЕУ у време када би Србија требало да постане члан. Ко ће њих да изабере? И где су остали људи који су исто тако имали овде поруке, оцене, напредовање Србије итд., као што је Ван Рон Пен, на пример? Шта они сада раде? Шта нама значе њихове речи када они више са ЕУ немају ништа? Ми треба да се опаметимо, да водимо рачуна о интересу Републике Србије и грађана Републике Србије, а не о интересу ЕУ, јер нећемо никада постати члан ЕУ.

Сва та поглавља да ми отворимо, па да све затворимо, да све прописе променимо, питање свих питања је Косово и Метохија и статус Косова и Метохије, и баш некога брига да ли је овај или онај закон сагласан са прописима ЕУ, са директивама, ако ми имамо питање Косова испред нас.

Требало би већ једном да кажемо шта је то што је политика ове Владе. Да ли ћемо ми дати независност Косова и Метохије у замену за чланство у ЕУ? А до тада, и већ ако ми то можда не знамо, не знам ако неко не зна, да се то пита у тим разговорима. Да ли ми треба да потпишемо независност Косова да разменимо амбасадоре са Косовом итд., да бисмо ми постали члан ЕУ и да се то јасно каже? А не ми напредујемо, ми доносимо законе. А где смо напредовали, шта смо урадили? Дакле, већ шест година је на власти тренутна гарнитура, ја не видим заиста шта се по том питању разликује од власти која је била до 2012. године. Та матрица је потпуно иста.

Дакле, требало би мало да поведемо рачуна о нашим интересима, о томе шта су потребе нашег правног система, а не оно што је од Србије захтевано. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, господине Шешељ.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Драго ми је да видим одушевљење међу колегама из СНС.

Даме и господо народни посланици, уважени сарадници, поштовани грађани Србије...

Молим вас, колега председавајући, да умирите колеге. Не знам зашто су нервозни када нисам ни кренуо са својим излагањем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ово је уобичајена атмосфера у Парламенту. Само изволите, наставите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Да, уобичајена када говори неко из ДС, наравно.

Волео бих да ми министарка после одговори због чега су овако празне клупе из редова СНС – никада празније нису биле – да ли је то због најављене

реконструкције Владе, да ли је то због неког прикривеног бојкота чланова СНС, као што га има и у Влади Републике Србије.

Но, нас не занима шта ви радите међу собом, али нас занима какве последице грађани Србије трпе због тога. Какве грађани Србије трпе последице због тога што је премијеркин најтужнији дан од када се бави овим послом дан када се сукобила са Ненадом Поповићем, а не дан када је угашен ФАП, а не дан када је угашена „Гоша“, а не дан када 50.000 деце свакога дана иде гладно у школу јер родитељи не могу да им обезбеде бесплатну ужину. Но, добро.

Имамо испред себе дневни ред. Имамо испред себе 21 тачку дневног реда и да не буде да ДС стално критикује, за разлику од претходних сазива ови закони су складни, имају везе једни са другим, тако да како ви знате да предложите 50 закона, један из пољопривреде, други из сектора безбедности, трећи из сектора медицине и здравства, ово и није лоше, чему смо се надали и нашта смо ми из опозиције и грађани Србије навикли.

Прва тачка дневног реда је Предлог закона за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности и министарка је малопре рекла да о томе може да говори посланик Живковић зато што је он себи обезбедио стан. Па да ли то значи да ми остали посланици који не живимо и нисмо себи обезбедили станове ни у Београду ни нигде другде не можемо да говоримо? Морам да подсетим да смо ми овде сви представници грађана који су гласали за нас или за наше странке, тако да је ово политичка тема пар екселанс, без обзира на то ко шта има или ко шта нема.

Да ли припадници снага безбедности, без обзира на то да ли се налазе у Министарству унутрашњих послова, да ли се налазе у Министарству одбране, БИА, треба да нађу и треба да обезбеде себи станове? Да, треба. И Демократска странка нема проблем никада да каже шта је оно што је добро, као што смо рекли на претходној седници да је добро што сте наставили са тим да наша војска учествује у мултинационалним операцијама и мировним мисијама. То је политика за коју смо се ми залагали од 90. године.

И да, добро је да припадници Војске Србије, Министарства унутрашњих послова обезбеде и добију кров над главом, јер незадовољан војник, онај војник и полицајац који обезбеђује нашу државу, који размишља да ли има новца за кирију, да ли има новца да пошаље дете на екскурзију, да ли има новца за електричну енергију, просто природно је, не може на савестан начин да обавља свој посао, као што нико од нас не може ако има такве проблеме код куће.

Тридесет хиљада припадника служби безбедности нема решено стамбено питање. То је проблем читаве државе у целини. То је проблем и СНС, али наравно то је проблем и свих нас који смо у неком периоду били на власти од 2000. године па до 2016. године. Ово није дневнополитичка тема и не желим овде да пребацујем кривицу на било кога. Да, највећу кривицу има СНС, јер је шест и по година, ево скоро седам година већ на власти, али

наравно и власти пре ње, што свако није решио бар по 500 станова за припаднике служби безбедности.

Ако знамо да има отприлике око 50.000 припадника служби безбедности, катастрофалан је број да њих 30.000 нема решено стамбено питање, а да је њих 18.900, ако нисам погрешно а ви ме исправите, конкурисало или се пријавило да жели да реши своје стамбено питање.

Драго ми је да се ради мало и на децентрализацији и да ће се градити у прве две године 1.500 станова у Нишу, Врању и Краљеву. Наравно да је потребно да се цела Србија децентрализује, да се цела Србија равномерно развија без обзира на то да ли живите у Сурдулици, Сврљигу, Суботици или Београду, треба и морате да имате исте услове за живот, исте услове живљења.

Кажете да је 64 милиона укупна вредност радова и да је цена квадрата 500 евра. Ја постављам једно логично питање – ко, како и од чега, ако је припадник МУП-а или Министарства одбране или припадник БИА треба да издвоји 500 евра по квадрату? Ако узмемо да је неки просек минималан 80 квадрата, то значи да војник треба да издвоји 40.000 евра по, како ви кажете, овим субвенционисаним ценама.

Ја бих волео да знам, ја сам био председник општине и потпредседник општине, народни посланик, ја бих волео да знам, једва чекам да се усвоји тај закон о пореклу имовине, ко сада има 40.000 евра да издвоји и да плати стан. Занима ме да ли ће то бити можда на 20 година, да ли постоји неки рок на основу којег ће ићи та отплата или то мора да се исплати одједном.

Сигуран сам да ниједан припадник МУП-а или снага безбедности у целини нема не 40.000, нема 4.000 евра у свом новчанику, да нема чак довољно новца у новчанику и горива у резервоару, а камоли да издвоји оволики новац за стан.

Морамо да видимо, да бисмо дошли до суштине и како живе припадници тих министарстава и снага безбедности. Знамо да 72% цивила који раде у Војсци имају просечну зараду 22.000 динара. Двадесет две хиљаде динара. Осамдесет посто припадника Војске Србије има просечну зараду нижу од просечне зараде у Републици Србији. Како они могу постати кредитно ликвидни ако желите да на тај начин они обезбеде себи станове? Осамдесет два посто оних људи који су напустили Војску о којој ми сада говоримо, као и о Полицији, урадило је то на лични захтев, зато што не могу да саставе крај са крајем.

Војницима и полицајцима су смањене дневнице, војницима и полицајцима су смањене плате, а пошто овде говоримо и о бившим припадницима, њима су смањене и пензије. Па мене само занима како је компатибилност између овог закона, између оног што се стварно дешава у новчаницима, фрижидерима и резервоарима припадника служби безбедности у целини.

Наравно да цена стана није иста у читавој Србији, наравно да није иста цена стана у Сурдулици, на Врачару и у Суботици. Наравно да су свим припадницима МУП-а и БИА и Министарства одбране потребни пре свега бољи услови рада, потребна су им већа примања, веће плате, веће дневнице, како би они могли сами да одлуче где, на којој локацији и који по величини стан желе да приуште себи и својој породици.

Није проблем посао. Ти људи раде најодговорније, најозбиљније послове као и лекари, као и многе друге професије. Није проблем посао, проблем су зараде. Не можете терати људе да раде за 22.000 динара целог месеца, поготово у Министарству одбране или МУП-у. Ти људи, ризикујући свој живот, обезбеђују безбедност нас, наше државе и наше границе и мислим да је ту суштинска разлика.

Припадницима Сектора безбедности треба да се повећају примања, треба да им се повећају плате, треба да им се повећају дневнице, а онда они да одлуче у ком делу града, у ком граду желе себи да обезбеде стан.

Ја знам да то вероватно у овом тренутку није могуће пошто је СНС задужила државу 10 милијарди евра и то је признао министар Вујовић. Немате потребе тако да негодујете. Министар Вујовић нам је, усвајајући буџет 2017. године за 2018. годину, признао да је девет милијарди евра нарастао дуг Србије. Сада је 25,5 милијарди.

Драги грађани, и да све ово буде овако како сте ви рекли, што није компатибилно са стањем у новчаницима припадника Министарства унутрашњих послова, како ти припадници да верују вама из СНС? Објасните ми, како да вам верују када сте им обећали пре две године, тј. пре три године, изградњу стана од само 380 евра и од тога није било ништа. Држава Србија је требало да гради станове од 380 евра по квадрату, и то је обећао тадашњи премијер и председник СНС, и од тога, драги моји, ево, до сада нема ништа. Како да вам верују да ћете сада и за 500 евра изградити ове станове? Просто, немате конзистентност у ономе што кажете и у ономе што извршите. Ту не мислим на вас лично, ту мислим пре свега на СНС у целини.

Ви сте, уважена министарко, обећали да ћемо од Београда до Новог Сада, ево ја баш сада за неколико часова крећем пут Новог Сада, стизати за пола сата. За пола сата. Можете ли да ми одговорите шта се десило са тим? То сте обећали 2014. године да ће се пругом, железницом од Београда до Новог Сада стизати за пола сата и волео бих, не због мене, него због грађана Србије да знамо шта се десило са тим вашим обећањем.

Подржавам, наравно, промену максималне брзине са 120 на 130 и нема ту никаквих проблема. У већини земаља у ЕУ је то ограничење 130, у неким државама не постоји ограничење, мада мислим да код нас треба да постоји, да је у реду 130 на сат.

Волео бих да ми одговорите шта сте постигли, какав ефекат сте постигли мерењем ако човек крене од Београда до Ниша. Ја сам синоћ био и у Прокупљу, Меровини. Данас идем за Нови Сад. Путујем сваког дана по

нашој прелепој држави и не знам да ли сте ви видели да колоне аутомобила стоје испред наплатне рампе и чекају време. Они возе 150, 160 ако их не ухвати радар, дођу на наплатну рампу, виде да су пожурили 10 минута. Ако има бензинске пумпе попију кафу, ако нема они седе у аутомобилима.

Лично сам сликао, имам и у телефону колоне људи код Велике Плане, који чекају испред наплатне рампе како би дошли на време и како не би прекорачили, тако да вас молим да ми кажете шта смо постигли, тј. шта сте постигли тим мерењем.

Колега Маринковићу, ја вас заиста молим да колеге из СНС утишате како бисмо могли да радимо на један квалитетан и ваљан начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само ви наставите, не брините ништа.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Не смета мени, наравно да не могу они да ме деконцентришу, немојте молим вас.

Волео бих, када говоримо о спречавању тероризма, ако ви можете да ми одговорите, пошто смо овде имали прошле недеље министра Вулина који није знао одговор, тј. није хтео да каже одговор, постоји човек који се презива Милорадовић и који је помоћник министра одбране. Тај господин, који се презива Милорадовић има своју фирму „Мена 500“, која у оквиру „Југоимпорта“ врши продају наоружања и војне опреме директно из наших фабрика Н.Н. лицима. Ко су та лица? Ко то проверава? Да ли су прошли безбедносну проверу?

Зашто на то питање не могу да добијем одговор? Питао сам кроз посланичка питања министра Вулина три пута. Нисмо добили одговор, а знате да је у складу са Пословником да се одговор да. Када је министар био овде бранећи законе о БИА, Војсци и одбрани, питао сам га. Господин Милорадовић и он нису нашли за сходно да ми дају одговоре. Мислим да Србија и у том домену треба да буде транспарентна држава, ако помоћник министра ради нешто нетранспарентно, треба да буде смењен.

Ја мислим да су припадници Министарства одбране пре свега одушевљени начином на који је министар Вулин стекао стан. Ја сам сигуран да сви припадници Министарства одбране желе да имају тетку у Канади и то, пазите, не своју тетку, већ женину тетку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, то стварно нема никакве везе са темом.

(Радослав Милојичић: Како нема везе?)

Нема смисла. Не могу, рекао сам на почетку, нећу то апсолутно да дозволим, тај начин комуникације.

(Радослав Милојичић: Вратите ми време.)

Вратите се на тему, дискутујте као што сте то радили досада, ту је министарка Михајловић да вам одговори на свако питање. Хвала вам на разумевању, изволите. Пријавите се поново.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Маринковићу, овде се ради о обезбеђивању станова припадницима Министарства одбране. То је и

министар Вулин. Ја говорим на који начин је он дошао до стана и да ли можда може да да рецепт припадницима Министарства одбране да и они на тај начин, преко женине тетке, обезбеде станове. Не знам где ви видите некомпатибилност између те две ствари, али добро.

Рекли сте, уважена министарко, да је Србија десета у свету по издавању грађевинских дозвола и наравно да ми као државотворна странка, припадници и посланици Демократске странке желимо да Србија има најбоље резултате, јер ми јесмо опозиција СНС, али никада нисмо, нити ћемо бити опозиција држави Србији.

Радујем се да је Србија на десетом месту по издавању грађевинских дозвола, али морам да вам кажем да ми далеко заостајемо за архитектором Града Београда, Фолићем, који је вероватно први у свету по издавању грађевинских дозвола, а мислим да и ви знате на који начин и под којим условима, и молим вас да говоримо данас и о томе.

Колико ће коштати упис код јавног бележника? То ме занима. Да ли је ова некомпатибилност иста као некомпатибилност када смо усвојили Закон о електронским уџбеницима, који је Демократска странка заговарала још 2008. године, само смо били свесни финансијског стања родитеља? Наравно да родитељ који има три детета, или два детета, нема за свако дете новца да обезбеди таблет или рачунар како би дете користило електронске уџбенике. То је потпуно одсуство реалности и то може да предложи само неко ко не иде по Србији, ту пре свега мислим и на нашу премијерку која је у дану када је изабрана рекла да је дигитализација најбитнија и највећи приоритет у Србији у тренутку када 60% централне Србије, а 50% Београда нема ни канализацију. Да ли је то добро? Да, јесте, и дигитализација и електронски уџбеници. Да ли је то реално у овој ситуацији? Па наравно да није.

Што се тиче грађевинских дозвола, одговорили сте и мом колеги из друге посланичке групе, али бих волео да одговорите и мени, шта ће се десити са хотелом који бесправно и без икакве дозволе гради Братислав Гашић на Копаонику, на месту које за то није предвиђено, које је заштићено законом? Ако имате сазнања о томе, да ми одговорите, ако немате, ја ћу то поставити и као посланичко питање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Поставили сте, по мени, једно кључно питање у свему што сте изнели, а то је – како ће то грађани Србије да верују Влади Републике Србије да ће реализовати овај пројекат? Са радошћу ћу да вам одговорим. Исто онако као што су грађани Србије веровали СНС у Паланци и гласали и имају седам пута више гласова него ви, исто тако. То је једно.

Друго, када сте говорили о овом закону, некако сте претпоставили, што је за мене невероватно, можда је то проблем из прошлости, ја не знам,

то да 18.000 запослених у Војсци, Полицији, БИА, у ствари неће моћи да купи те станове, па онда то даље значи, једнако је, да су они криминалци, јер ће их онда купити... Појавили су се као врло заинтересовани и потписали да су заинтересовани, па ако то не могу да ураде на тај легалан начин, како ви кажете, онда, значи, они раде нелегално. Претпостављам да је то било ваше размишљање.

Кажем, можда је то из прошлости, могуће, зато што у тој истој прошлости код вас се заиста свашта дешавало и мени је јако драго што ова Влада Србије свакако не иде тим стопама, односно већ од 2012. не иде стопама којима сте ви ишли.

Даље, за грађане Србије, како ће набавити, како ће купити стан они који су припадници снага безбедности? Оно што ће се десити након усвајања овог закона, надам се да ћемо га усвојити, поред одређених одлука које ће Влада донети, као што сам рекла, о преносу инвеститорских права, одлука Министарства финансија, проглашавања општег интереса, исто тако ће Министарство финансија утврдити критеријуме за кредитну способност. Суштина је да ће свакако ти кредити да буду много повољнији него комерцијални кредити.

Везали сте се за то да би боље било да припадници добију више плате, па ће онда након тога да се опредељују за станове. Да, у тој ситуацији би онда ти кредити били комерцијални и да су то могли да ураде свих претходних 30-40 година, верујем и сигурна сам да би то урадили. Чињеница је да нису и ово је начин и пут да обезбедимо и системски трајно решимо такво питање. Тим пре што, као што сам већ рекла, овде неће бити никаквих ранг-листа. Дакле, сви припадници који желе да купе стан, а који су се до сада већ негде пријавили да су заинтересовани, имаће прилику да купе много веће станове уколико постоји интересовање с њихове стране.

Затим, помињали сте брзину 130 километара на сат, везали сте то са милион других ствари и рекли сте – каква је сврха сад од тога и шта смо урадили са мерењем просечне брзине? Рећи ћу вам да у периоду од када је почело просечно мерење брзине на ауто-путу, број саобраћајних несрећа је смањен за 25%. Ја мислим да је то озбиљан резултат када говоримо о безбедности саобраћаја, а брзина 130 километара на сат је пре свега ту због квалитета пута и нема ниједног разлога да она не буде.

Такође сте помињали грађевинске дозволе. Ја сам мислила да ви бар толико знате, да свакако градски архитекта није тај који издаје грађевинске дозволе. Тачно се знају институције које се тиме баве.

Још нешто да вам кажем, а ја се исто надам, ваљда сте то чули до сада, ми смо десети у свету због тога што се код нас грађевинске дозволе издају електронски. Дакле, нема уплива физичких лица као што је то некада било, па се дешавало за ваше време, као што сам рекла, седам, осам, десет, више година нема грађевинске дозволе јер вам неко не одговара, јер вам се неко не допада, јер постоје неки други лични и приватни интереси, због чега многи

нису могли да добију грађевинске дозволе и због чега је Србија била 186. на Дуинг бизнис листи. Иза нас су биле само земље које су биле у грађанском рату.

Према томе, када говорите о томе, бар се држите чињеница и када је нешто добро, добро је. И за вас је добро да се грађевинске дозволе издају електронски. Мислим да бих ту за сада завршила. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем.

Даме и господа народни посланици, рекламирам члан 103. у вези са чланом 107.

Господине председавајући, требало је одмах да ми дате реплику. То је једно.

Број два, грубо је нарушено достојанство Народне скупштине. Ви сте дозволили да господин „Хајнекена“ грубо вређа ову скупштину и народне посланике. Он је овде говорио врло ружно о Војсци. Војску, која уместо да буде неутрална, они су је готово неутралисали. Он је овде говорио о ниским платама, ужинама, човек који је за једно вече попио тенк, 470.000 динара. Његов министар Шутановац је у то време продавао за пет хиљада долара тенк Т-55. Не говорим напамет. Попио је човек тенк и врло грубо је вређао Скупштину, владајућу већину, говорећи да смо ми криви за недаће војника.

Његов министар, повреда достојанства, јесте за време свог мандата, не као посланик, ако говоримо о Вулину, него као министар купио и изградио 520 квадрата. То је у центру Београда. То је једно 60-70 војничких станова који ће се градити. Његов министар је сваког дана на руци имао различит сат који је коштао, сваки је коштао колико један војнички стан. Он је потрошио у Смедеревској Паланци за четири године свог мандата четири милијарде више новца, а то је једнако 100.000 војничких плата или 520 и нешто станова за Војску. Зато мислим да сте повредили Пословник, али не тражим да се гласа о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Право на реплику, Александар Марковић, па онда Ђорђе Комленски.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Тако то изгледа када се захуктају избори у ономе што је остало од ДС. Знате, нити мање странке, нити више кланова, подела и сукоба.

Малопре је претходни говорник, говорник пре господина Ристичевића, покушао да буде духовит и да каже како нас нема у сали, како нисмо ту, а притом је заборавио да се осврне око себе и да види да их је само двоје цео дан. Не знам где су остали. Вероватно га бојкотују или припадају неком другом клану или струји у оквиру ДС.

Што се тиче кривице за положај припадника безбедносних снага, ја мислим да је претходни говорник мислио на себе и господина Шутановца док је био министар одбране.

Ево чиме су се они бавили. Дакле, општина Смедеревска Паланка у којој је на власти био претходни говорник, купи од Министарства одбране, када је министар био Драган Шутановац, Дом војске у Смедеревској Паланци. Купи га за 33.165.000 динара. Онда плате још нешто више од 2 милиона динара старим власницима на име откупа земљишта, онда на то дају још пет милиона динара на рушење тог објекта, а онда све то генијално продају „Делезу“ за скоро дупло мање пара, за 26,5 милиона динара. И разлика је 13.695.000 динара. Дакле, где је отишао тај новац? Можда је од тог новца финансиран онај стан Шутановца на Врачару, који је помињао господин Ристичевић. Добро је што је претходни говорник најавио да ће да путује ускоро. Боље му је на ауто-путу него у Скупштини Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, право на реплику.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Каже наш народ да се на глупа питања не може дати паметан одговор. Дужан сам овде да дам истинит одговор, јер је дотични господин прошле недеље оптужио помоћника министра, Ненада Милорадовића, да је власник неке приватне фирме итд. у оквиру СДПР. Није истина. Једноставно, истина је да то за шта он пита јесте само организациона јединица СДПР. Ако не зна шта то значи, онда нека затражи подuku од неког ко има воље да му то објашњава.

Оно што је важно, морам да кажем да Ненад Милорадовић и Александар Вулин нису исто што и Драган Шутановац и Илија Пилиповић који је био његов помоћник министра. Знате, Илија Пилиповић, који је био помоћник, а уједно и кум Драгана Шутановца, када је напустио министарство, основао је приватну фирму „Авангард поинт“. Што не питате ко је власник „Авангард поинта“, како је настала и да ли је злоупотреба од стране Илије Пилиповића то што се сада бави продајом наоружања и заступањем страних фирми, и то „Кастелу“, „Икс блу“ и другим фирмама, а истовремено је радио у Институту „Михајло Пупин“.

Ви сте издали у то време 39 дозвола за приватне фирме за производњу наоружања и војне опреме. Колико је ваших фирми у свему томе? Колики је ваш проценат и удео у свему томе? Што о томе не говорите? Знате, колико је афера било у то време које је проузроковао директно господин Пилиповић? Није цабе војна полиција поднела кривичну пријаву против њега због злоупотребе службеног положаја, јер је омогућио закључивање штетног уговора са предузећем „Мега линк“ ДОО из Београда ради набавке телекомуникационе опреме. Штета која је направљена буџету и Министарству одбране је 150 милиона динара, и то на само једној кривичној

махинацији коју су направили. Што то не питате? Ту можете увек добити паметан одговор.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Комленски.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Поштовани грађани Србије, ево, данас 2012. године вам се обраћамо, СНС још није дошла на власт, када они буду дошли на власт потећи ће мед и млеко. Међутим, данас је 2018. година, месец мај, 15. Скоро седам година је СНС на власти.

Први се залажем за то – похапсите све који нису радили у складу са законом. Немојте народу да пуните уши лажима, бесмислицама и неистинитим наводима. Мени је драго да грађани Србије могу да виде да на питање ко је власник фирме „Мена 500“, која ради то и то у оквиру тога и тога, ја добијем одговор који нема везе са тим, да на основу тога што сам рекао да припадници Министарства унутрашњих послова и Министарства одбране изузетно тешко живе, да је 82% њих који су напустили Војску то урадило на лични захтев, да су им смањене плате, да су им смањене пензије, да нико од грађана Србије нема довољно новца у новчанику, довољно горива у резервоару и довољно хране у фрижидеру, одговор на то буде – јао, па ти немаш косе. Да, немам косу, али од тога неће бити боље припадницима МУП-а или припадницима Министарства одбране. То је суштина.

Значи, на личне увреде, личне клевете и лажи не одговарам, јер је све то неистина и све то знају грађани Србије ко је шта радио, који министар, без обзира на то у којој странци је био, па ухапсите га, а за све те неистине и Драган Шутановац, и Бојан Пајтић, и Драган Ђилас имају ослобађајуће пресуде, а какве ће пресуде бити када ви одете са власти, не знам, а ја вам само саветујем једно – изградите једну зграду у Забели, требаће вам у Забели ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски, повреда Пословника.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Уважени председавајући, повређен је члан 107, достојанство Народне скупштине.

Оваквим обраћањем, у којем се каже народним посланицима да они некога хапсе, у најмање се вређају част и достојанство овог дома. Зна се ко то у уређеној држави ради. Поднете су кривичне пријаве, воде се кривични поступци, полиције, тужилаштва, судови раде свој посао. Неће се на овај начин од стране некога ућуткавати право посланика да говори истину. Ово није 2003. година, знате, када се у „Сабљи“ хапсило зато што је неко био припадник друге странке без одлуке суда, без икаквог решења, без ичега. То је оно што је њихова перцепција самих себе, али без обзира, своју перцепцију, своју слику немају право да пресликавају на остале људе који седе у овом дому. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Реч има народни посланик Радослав Милојичић, повреда Пословника.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Уважени председавајући, рекламирам члан 108, да се на седници о реду стара председавајући, а у овом случају ви. Тачно је да је претходни говорник рекао да се у уређеној држави зна ко хапси. У нашој држави се зна да се изађе на телевизију и каже се – ево га Космајац, највећи нарко-дилер, он буде ухапшен ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ајде, молим вас, поново. Пријавите се поново и реците како сам ја то као председавајући повредио Пословник, као што је то урадио колега Комленски.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Ево исто као што је претходни говорник рекао, исто ћу ја тако рећи. Рекао сам, ако нисте чули, да сте повредили члан 108. да се о реду на седници стара председавајући, а у овој ситуацији ви.

Не знам зашто сте ме прекинули. Баш ћу, као што сте рекли, говорити као претходни говорник који је говорио пре мене – да смо ми уређена држава и да се у уређеној држави зна ко хапси, то је рекао претходни говорник. Ја се на основу тога јављам и рекламирам члан 108.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ви реплицирате, колега, у томе је проблем.

(Радослав Милојичић: Ја објашњавам.)

Немојте ништа да ми објашњавате, већ само објасните како сам повредио Пословник. Немојте да реплицирате, јер ћу бити принуђен да вам одузmem време од времена посланичке групе.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Одузмите слободно, није спорно.

Рекао сам и говорим овде, објашњавам где је претходни говорник погрешно када је рекламирао повреду Пословника и рекламирам члан 108. и слажем се да, да смо ми уређена држава, не би могао дезертер да буде министар одбране.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Одузимам вам два минута од времена посланичке групе.

Реч има народни посланик Александар Марковић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем.

Тај сат у који је погледао претходни говорник како би установио у ком смо месецу ми данас је вероватно сат који потиче из скупе Шутановчеве колекције, и то не тврдим ја, господине председавајући, то тврди Амир Бислими. Ако вас занима ко је Амир Бислими, у питању је некадашњи директор ДС. Он каже – Драган Шутановац мора хитно да објасни одакле му новац за скупопцене сатове, фирмирана одела и ципеле, као и луксузни стан на Врачару.

Придружујем се апелу Амира Бислимија да установимо одакле новац за скупе сатове председнику претходног говорника. Вероватно новац потиче из те пљачке о којој смо мало пре причали. Ви сте опљачкали станове

припадника снага безбедности преко Србе Сисавца. Да ли је тако, господине Ристичевићу? То је суд утврдио, нисмо ми, дакле, Срба Симоновић Сисавац у Смедеревској Паланци преко Центра за развој спорта из Паланке тако што сте исисавали новац из општине Смедеревска Паланка. Тако сте директно уништили стамбени фонд за припаднике снага безбедности.

Морам да кажем, господине председавајући, не могу да разумем ту фасцинацију теткама. Једино објашњење је да ни рођена тетка претходног говорника није гласала за њега у Смедеревској Паланци. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Радослав Милојичић, право на реплику.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Мислим да ће се претходни говорник провести као Бабић што се провео. И ево ја га позивам сада, пошто је мене оптужио да имам скупоцен сат, ово је сат марке „Фестина“, који кошта 8.000 динара. То шта други имају, мене не занима. Ако није тачно, ја ћу поднети оставку на место посланика; ако је тачно, да поднесете ви. Тако да ви...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Обраћајте се мени, немојте директно колеги.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Реплика, господине Маринковићу.

Ви пренесите претходном говорнику...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да, да.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: ... Који је, сем што је украо и отео одборника Демократске странке на Врачару, на коме су изгубили изборе...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нећу толерисати такве речи. Хвала вам пуно.

(Радослав Милојичић: А онакве речи ћете толерисати?)

Бојан Торбица, изволите.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштовани председавајући, цењена потпредседнице са сарадницима, колеге народни посланици, пред нама се данас налази сет изузетно важних предлога закона, које ће Посланичка група Покрет социјалиста, Народна сељачка странка, Уједињена сељачка странка у дану за гласање подржати.

У свом обраћању говорићу преваходно о Предлогу закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова, док ће у даљој расправи моје колеге из посланичке групе дискутовати о осталим предлозима закона.

Предлог закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова је још један од доказа да су Влада Републике Србије и Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре у потпуности посвећени решавању свих актуелних проблема у овој области.

Кључни проблеми које ће овај закон требати да реши су релативно дуго чекање на упис својинских права, што има негативне ефекте на правну сигурност, као и на атрактивност Републике Србије као инвестиционе дестинације, велика учесталост и дуго трајање административних и судских поступака у вези са имовинско-правним односима, ограниченост

административних капацитета службе за катастар непокретности да благовремено решава захтеве за вршење одговарајућих уписа.

Обавезе Републичког геодетског завода проистекле из прописа који су донети у протеклом периоду, као што су конверзија права коришћења и право својине на грађевинском земљишту, упис јавне својине и упис права својине на објектима изграђеним без грађевинске дозволе, довеле су до повећања броја предмета у раду са 20.000 у 2014. години и 25.000 у 2015. години, на чак 115.000 у 2016. години.

У циљу повећања ажурности службе Републичког геодетског завода, као и смањења броја предмета у раду, неопходно је убрзати и поједноставити процедуру уписа у катастар непокретности, што ће у значајној мери учинити усвајање предложеног закона о поступку уписа у катастар непокретности и вода.

Тренутно свако онај који купује непокретност мора прво да овери уговор код јавног бележника тј. да сачини јавнобележнички запис. Да би то урадио, купац мора прво да прибави извод из катастра и однесе га јавном бележнику. Након овере код јавног бележника, купац тај уговор поново носи у катастар ради уписа, након тога у Републичку пореску управу ради утврђивања пореза на пренос апсолутних права и потом пријављује порез на имовину локалној пореској администрацији. Дакле, током овог поступка свака странка обиђе минимум пет шалтера и као што сам рекао, обиђе катастар непокретности, потом јавног бележника, поново катастар, Републичку пореску управу и на крају локалну пореску управу.

Оно што се Предлогом овог закона жели постићи јесте да јавни бележник уместо купаца непокретности изврши увид у катастар непокретности, потом овери уговор о купопродаји, а онда тај уговор дигитализује, овери електронским потписом и пошаље катастру електронским путем по службеној дужности. Потом катастар, када прими уговор од јавног бележника, после уписа, исти прослеђује по службеној дужности Пореској управи и локалној пореској администрацији. Дакле, тиме се од пет шетања по шалтерима грађанима то шетање своди на један шалтер јавног бележника, без повећања икаквих трошкова за грађане.

Оно што је више него извесно јесте да ће овај предлог закона у значајној мери допринети успостављању ажурног катастра, јер се као основни принцип уписа у катастар уводи принцип официјелности, што значи да ће се по његовом усвајању упис обављати по службеној дужности. Јавни бележници имаће обавезу да до 1. јула ове године сваки уговор о промету непокретности који овере, а који је основ за упис у катастар, доставе служби за катастар непокретности и то преко електронског шалтера. Остали имаоци јавних овлашћења и државни органи биће у обавези да своје одлуке које су по основу за упис, достављају електронски служби за катастар од 1. новембра 2018. године, а судови од 1. јануара 2020. године.

Значај овог предлога закона није само у томе да ће се његовим усвајањем поједноставити и убрзати процедура уписа у катастар непокретности, већ је то пре свега чињеница да се пред нама први пут налази суштински комплетан предлог једног процесног закона који ће, уколико се усвоји, на јединствен начин регулисати поступак уписа у катастар непокретности.

Потреба за јединственом регулацијом поступка који се води пред катастром датира још из времена када су почела гашења земљишних књига и преузимање података о непокретностима и стварним правима над њима из земљишно-књижних уложака. У том периоду поступак који је водио земљишно-књижни судија у смислу уписа стварних права над непокретностима и поступак који је водио катастар, а који се тицао осталих података о непокретностима је сједињен и замењен јединственим уписом који се води у службама за катастар непокретности.

Након формирања такве јединствене базе катастра непокретности настављало се са уписима који су вршени на основу Закона о државном премеру и катастру као специјалног закона о односу на рад служби за катастар непокретности.

Овај закон, првенствено материјални, током свих ових година је допуњаван и мењан, махом у делу који се односи на поступак уписа у катастар непокретности. Наиме, поменути закон је регулисао поред материјалног и процесни део, док је за питања која нису била регулисана у смислу поступка уписа примењиван Закон о општем управном поступку.

То је, наравно, било за такве услове једино решење, али је произвело низ неуједначених пракси. Позивањем на Закон о општем управном поступку РГЗ није могао да пренебрегне својеврсне специфичности које се тичу искључиво катастра, те је стога доношење искључиво процесног закона у области уписа у катастар непокретности потез који је за апсолутну похвалу.

Узимајући у обзир данашњи темпо живота и рада, како грађана, тако и привредних субјеката, схватамо колико је важно да катастар непокретности буде ажуран пре свега приликом уписа нових хипотека, брисања оних којима је истекла важност, као и приликом рада у свим предметима који се тичу оптерећења непокретности у овом смислу.

Проблем неажурности катастра у решавању предмета уписа и брисања хипотека на непокретностима датира више од деценију и по. Постојала су, слободно можемо рећи, неуспешна, а свакако противна општем интересу и дискриминаторска решења претходне власти којима је наводни циљ доношења био умањење последица овог проблема. То што су та решења била неуспешна и није тако страшно у поређењу са њиховом, касније доказаном противуставношћу.

Наиме, Уставни суд је средином 2013. године донео одлуку којом је утврдио да одредба члана 8а, Уредба о висини накнаде за коришћење података премера и катастра и пружање услуга РГЗ, није у сагласности са

Уставом Републике Србије и на тај начин прекинуо још један у низу аката самовоље бившег режима. Иначе, омогућавањем прекоредног решавања предмета само по основу плаћања увећане накнаде, како је то било прописано споменутиим чланом Уредбе, странке којима су се на овај начин приоритетно решавали предмети стављене су у повлашћени положај у односу на друге странке, а сама легализација решавања предмета преко реда упућује на легализацију корупције, што је уопштено била и главна специјалност бивше власти. Србија подељена на Србију богатих и Србију сиромашних у којој само они са парама, они богати и наравно они политички подобни имају шансу да остваре неко своје право, била је универзални систем вредности током њихове дванаестогодишње владавине. Године 2012. пред новом Владом Републике Србије нашло не само питање решавања актуелних проблема у овој области, већ и спречавање наношења даље штете грађанима због катастрофалних решења претходног режима.

Оно што је стварно приметно и на чему се мора одати похвала како Министарству, тако ништа мање и руководству РГЗ јесте чињеница да је последње три-четири године учињено више корака којим се директно утицало на брже и одговорније решавање захтева за упис и брисање хипотека.

Њиховим залагањем дошло је до преко потребног уједначавања праксе на територији целе земље, до решавања захтева у апсолутно разумном року без могућности одбијања захтева уколико нпр. подносилац захтева није платио накнаду за пружање услуга, као и приоритетно и у најкраћем року решавање захтева који претходе захтевима за упис хипотеке или брисање хипотеке. На тај начин је максимално одговорном пословном политиком поступање катастра у овим случајевима напоскон престало да буде генератор проблема за грађане.

Још један од значајних проблема у претходном периоду било је неуједначено поступање службе катастра приликом уписа текста хипотеке у лист о теретима непокретности, те паушално процењивање службеника катастра који су то битни елементи које треба унети у евиденцију о теретима непокретности. Управо решења која су постала саставни део овог предлога закона који се налази пред нама, разрешава све недоумице, те се одредбом члана 9. прописује и прецизно наводи шта се из текста заложне изјаве уписује у листу о теретима непокретности, која се оптерећује хипотеком, на који начин се избегавају све врсте нејасноћа до којих се може доћи различитим тумачењима како Закона о хипотеци тако и закона који се тиче катастра и уписа права над непокретностима.

Овим предложеним текстом закона, уз све мере које је и до сада спроводио РГЗ, у значајној мери ће се повећати степен заштићености купаца станова у изградњи. Наиме, предложеним текстом закона први пут се предвиђа упис предбележбе објекта и његових посебних делова, станова, гаража, пословних простора, као и промена њихових власника, а купци су

заштићени тако што без њихове сагласности нико неће моћи да се упише као власник, док ће потенцијални купци имати информацију да ли је стан већ продат, што до сада није био случај, пошто су се у пракси ретко подносили захтеви за предбележбу, а усвајањем предложеног закона упис предбележбе ће се вршити по службеној дужности.

Када говоримо о позитивним променама у РГЗ, морам споменути и директора, господина Борка Драшковића, који је, мора се признати, од 2015. године до данас више него иједан други директор пре њега увео значајан број системски антикоруптивних мера у РГЗ. Једна од првих мера била је ротација начелника служби и шефова правних служби са циљем да се променом средина у којима раде што више поправи и створи позитивна енергија у раду РГЗ. Потом је, пре више од две године, у РЗГ уведена 8Д методологија, која представља систематски приступ решавања проблема у осам корака, коју посебно карактерише решавање проблема утврђивањем стварних главних узрока и предузимање мера које спречавају понављање једном решених проблема.

Оно што је за све грађане такође изузетно важно и што ће им умногоме олакшати комуникацију са службама катастра јесте увођење „Документ менаџмент система“, колико сам обавештен, у половину од укупног броја служби катастра непокретности. „Документ менаџмент систем“ ће у значајној мери доприносити спречавању могућности за корупцију, а подразумева да се одмах по пријему документације, коју странка преда уз сам захтев, та документација скенира и потом се одмах приступа формирању електронског предмета. Папирна документација ће остајати у пријемној канцеларији, а сви службеници катастра који буду радили на решавању конкретног предмета, предмету ће приступати и вршити обраду електронски. Осим што се спречава губитак било ког документа, што се у прошлости знало десити, систем омогућава да се на централном нивоу у сваком тренутку може проверити ко је све приступао предмету и на тај начин се лако може увидети уколико је предмету приступао било ко ко није био овлашћен.

У вези с Предлогом закона о посебним условима за реализацију пројеката изградње станова за припаднике снага безбедности желео бих да одам признање како Министарству тако и републичкој Влади што, за разлику нпр. од периода између 2008. до 2012. године, на сасвим други начин решава обезбеђење станова за припаднике снага безбедности. У том периоду од 2008. до 2012. године, рећи ћу вам како се нпр. решавао проблем стана тадашњег министра одбране, чији је сувласник на садашњем стану на Врачару, тј. власник 4/10 истог стана фирма *Vilab Pharm LTD*, која је током мандата тог министра добила близу 10 јавних набавки и приходовала око 350.000 евра од тих јавних набавки. Фирма *Vilab Pharm LTD* је имала заједничког директора, Радомира Бзика, са фирмом *Peyton medical*, која је добијала средства од Министарства одбране. Онда није чудо како један министар са само четири и по године мандата може доћи до стана који вреди

преко милион евра. Потребно је и извући једну математику коју су колеге извучиле. За стан вредности од милион евра, значи за тих милион евра имамо стан који је величине 190 метара квадратних и галерију од 139 метара квадратних. Данас се по овим условима које министарство и Влада дају може изградити стамбена зграда за припаднике снага безбедности која ће бројати 50 станова. У томе је разлика у односу на то како се решавало стамбено збрињавање људи у министарствима одбране, полиције и другим снагама безбедности од 2008. до 2012. године и после 2012. године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Торбице.

Реч има народни посланик Енис Имамовић.

Извините за малопре, молим вас, ви сте имали предност. Хвала.

ЕНИС ИМАМОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Колегинице и колеге народни посланици, поштована министарко Михајловић, чланови Кабинета, као посланик странке Демократска акција Санџака желим да се осврнем на предлоге закона о железници, путевима, те друмском саобраћају, превозу путника за које сматрамо да су од изузетне важности за све грађане који живе у Санџаку.

Заиста не треба пуно трошити речи говорећи о значају железница и железничког саобраћаја, нарочито ако говоримо са аспекта грађана и привреде. Ми сматрамо да је железнички превоз од изузетне важности, како онај путнички тако и теретни, највише због његове цене и поузданости.

Међутим, оно што желим да истакнем јесте да град Нови Пазар, један од већих градова у Србији, још увек није повезан железницом са остатком земље али и светом. Можда неки не знају податак, али да би се Нови Пазар повезао пругом потребно је изградити 20 км пруге, на шта се чека већ више од 50 година, док је овај пројекат током тих свих деценија актуелизован, па заборављан, па опет актуелизован и тако деценијама.

Према подацима које ја имам ова деоница постоји у просторном плану, тако да је њена изградња и са тог аспекта једноставнија, само је потребна и воља. Предност у томе јесте што није потребна никаква реконструкција, већ се одмах може започети са изградњом савремених брзих пруга. Поновићу, да би Нови Пазар добио пругу, потребно је изградити 20 километара железнице. Дакле, то државу не кошта пуно, а грађанима и привреди у Санџаку, али и читавој земљи, пуно вреди. Само потребе привреде за повољним транспортном робе на територији наше земље али и робе намењене извозу, првенствено на велика тржишта Русије и Турске са којима имамо Споразум о бесцаринској трговини, довољно су добар разлог да се на овај захтев одговори реализацијом.

Наши производи попут одеће, обуће, намештаја, па и хране су и ценом и квалитетом конкурентни како на домаћем тако и на страним тржиштима. Међутим, финална цена наших производа трпи велику штету и трпи велики притисак због високе цене транспорта. Уз повољан начин дистрибуције наше робе на домаћим и страним тржиштима ми бисмо значајно повећали

производњу и тако смањили незапосленост, а и повећали би извоз наше земље. Комбинацијом железничког превоза али и авио-превоза са Аеродрома Лађевци у Краљеву, а у будућности и са аеродромом у Сјеници, нашој привреди бисмо отворили врата брзе, ефикасне и повољне комуникације са светским тржиштем. На тај начин ми добијамо конкретан одговор на тешку ситуацију у којој се налазе наши грађани и наша привреда. Због тога користим ову прилику и тражим од Владе Републике Србије да што пре започне изградњу пруге до Новог Пазара и да установи динамику.

Када је у питању друмски саобраћај, ми смо небројено пута чули, како овде у Скупштини, а верујем и у Влади и у медијима, да је стање путева у Санцаку катастрофално, на нивоу девастираниости. Неки путни правци, попут оног од Новог Пазара према Тутину и према Сјеници чак се не могу ни назвати путевима. Не постоји израз нити категорија који може дочарати катастрофално стање у којима се они налазе. Зато је нама од изузетне важности изградња ових путних праваца. То је нешто на чему СДА Санцака ради већ годинама. О томе сам заједно са колегама говорио у претходним сазивима овог парламента и верујем да је коначно дошло време да се крене у реализацију са овим пројектима.

Због тога са великом пажњом и радошћу пратимо све најаве током последњих сусрета председника Србије и председника Републике Турске, господина Ердогана, о изградњи ауто-пута Коридора 11, те два правца ауто-пута од Београда до Сарајева, али и изградња регионалних путева од Новог Пазара према Тутину и Сјеници. Ови путни правци би у највећој мери побољшали путну комуникацију грађана Санцака са остатком државе и света. С тим у вези ми ћемо подржати овај предлог закона о потврђивању Споразума између Србије и Турске у области урбанизма. Ми у Санцаку имамо добре привреднике који знају како се прави новац, али њима је потребно обезбедити једнаке услове какве имају и сви у земљи.

За тренутак желим да се осврнем и на закон о превозу робе и путника у друмском саобраћају. Наиме, добро је да се уводи ред у друмски саобраћај и у превоз путника, међутим, ми годинама уназад имамо велике проблеме са којима се наши превозници суочавају. Када је у питању примена тог закона, њима се врло често мимо закона ствара нелојална конкуренција којој се гледа кроз прсте, кроз непоштовање утврђеног реда вожње, термина, станица итд. Као народни посланик сам имао састанак са многим од власника ових агенција, са једним од оштећених власника смо чак и посетили ваше министарство, имали смо добар разговор са држаним секретаром, господином Керном. Човек је донео доказе о свим злоупотребама, међутим, тај проблем није решен.

Као што сам рекао, одржао сам састанке и са другим оштећеним власницима ових агенција, који имају готово идентичан проблем. У овом моменту не бих спомињао имена, али смо вољни сви заједно да радимо на решавању овог проблема. Према њима, надлежни органи имају одређене

фаворите којима дозвољавају да мимо закона и мимо правилника користе туђе термине, не поштују утврђени ред вожње, правећи тако нелојалну конкуренцију управо онима који поштују закон. Желим да похвалим вашу отвореност и желим да вас позовем да заједно направимо један састанак са овим људима, како бисмо заштитили оне који поштују закон, јер се овако шаље порука да се поштовање закона не исплати.

За крај, можда нема директне везе са овим законима, али тиче се превоза путника у друмском саобраћају, желим да подржим једну иницијативу коју су покренули грађани Новог Пазара на челу са професором Ганићем, са државног Универзитета у Новом Пазару, за увођење трамвајског превоза у Новом Пазару. Овим предлогом би се у великој мери решио проблем готово свакодневног саобраћајног колапса у овом граду, те позивам Владу и ваше министарство да заједно са њима нађемо решење и помогнемо Граду Новом Пазару да добије трамвајски превоз, да грађанима покажемо да се добре и здраве грађанске иницијативе исплате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Имамовићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на вашим коментарима, посебно везано за саму железницу, ви сте ту у праву. Оно на чему ми посебно радимо јесте рехабилитација и реконструкција путева. Ви знате да смо сада и у делегацији, када је председник Вучић био у Турској, разговарали, између осталог, и о рехабилитацији, али не само о рехабилитацији, него и о брзој саобраћајници управо у овој области. Ми већ имамо сада делегацију из Министарства саобраћаја Турске са којом то радимо. Додатно знате да и Коридор 11 пролази кроз тај крај, али оно што остаје испред нас јесте да видимо како да се позабавимо и железничким транспортом, управо имајући у виду Аеродром Лађевци који треба да нам помогне јер се развија пре свега у том теретном саобраћају.

Што се тиче брзе саобраћајнице и рехабилитације, ми очекујемо да се поготово за брзу саобраћајницу доради пројектно-техничка документација. Наш план је да пробамо да током лета кренемо у извођење радова. Видећемо, то не зависи све само од нас него и од пројектанта, али је сада потпуно сигурно да ћемо то радити наредних годину или две, готово сигурно две ако говоримо о брзој саобраћајници. Мислим да ће у том смислу сигурно услови за транспорт бити много, много бољи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани представници власти, поштоване колеге народни посланици, уважени грађани који пратите рад нашег данашњег заседања, помаже Бог свима.

Искористио бих прилику на почетку да свима нама и свим грађанима Србије честитам један велики и значајан јубилеј који данас обележавамо, а то је 170 година од стварања Српске Војводине. Тачно на данашњи дан навршило се 170 година од Мајске скупштине и тог великог догађаја којим је формирана Српска Војводина која је 70 година касније, а пре тачно 100 година, завршила епохалним историјским делом присаједињења Срема, Баната, Бачке и Барање Краљевини Србији.

Мислим да је важно да се у српском парламенту, дакле на републичком нивоу, ово данас помене. Хвала вам, председавајући, на разумевању.

Био сам данас на свечаној прослави у Сремским Карловцима, али сматрам да то није само прослава за покрајински ниво власти већ да читава Република Србија треба да слави Српску Војводину и њено присаједињење Краљевини Србији.

Што се тиче актуелних закона који су на дневном реду, заиста морам да констатујем да власт напредује и да некако коначно долази у везу са својим именом Српске напредне странке, јер уважава и схвата колико смо ми из опозиције конструктивни и колико су наше идеје и наша решења исправни и добри.

Ево навешћу вам и неколико примера. Пре свега Влада Републике Србије и њен председник схватили су значај породичне политике Српског покрета Двери и поставили то данас као државни приоритет број један, истина, тек после шест година власти, али боље икад него никад. Слично је и са темом коначног решавања, барем дела, нерешених стамбених питања припадника снага безбедности, а недавно смо овде, пре 15 дана или колико је било, критиковали министра Вулина што је то само једно у низу лажних обећања актуелне власти да ће доћи до тих јефтиних станова за припаднике снага безбедности, а са тим се већ годинама касни. Ево коначно и тог закона на дневном реду и то је такође добра ствар.

Добра је ствар и комисија о којој ћемо говорити у тачки 2. дневног реда, за коју такође не знам зашто се чекало шест година да би дошла на дневни ред ове народне скупштине, односно 20 година након НАТО бомбардовања, али то све говори да је отприлике просек обећања СНС да нешто уопште покрене да уради од онога што је обећала најмање шест година. Чисто да знамо, када вам СНС нешто убудуће обећа, рачунајте да ништа испод шест година неће уопште да креће да се реализује.

Оно што је мени најинтересантније, и морам признати, то је један нови феномен који је заиста успешно профункционисао, када опозиција предложи квалитетне и добре амандмане, онда Влада Републике Србије одбије квалитетне и добре амандмане само из једног јединог разлога – зато што долазе из редова опозиције. А шта је ново? Нов је феномен да Влада после неколико недеља исти тај предлог опозиције предложи као свој предлог, кроз измене и допуне одређених закона.

Ево да вам наведем један конкретан пример. Амандман на Предлог закона о допунама Закона о безбедности саобраћаја предложила је Посланичка група Двери 6. марта 2018. године, да се брзина на нашим ауто-путевима подигне са 120 на 130 километара на сат. Пре два месеца Влада Републике Србије одбила је овај амандман, из непознатих разлога, а ево после два месеца Влада Републике Србије сама предлаже исти тај амандман који су Двери предложиле пре два месеца, као велики искорак у новим изменама истог закона.

Чекајте, шта се променило за два месеца на путевима Србије? Је л' су они толико побољшани да сада може да се вози 130 на сат, а није могло пре два месеца, када смо ми то на исти начин образлагали, да је то пракса која постоји у бројним државама региона и Европе?

Дакле, апелујем на власт да није тешко бити фин и признати да, када опозиција предлаже добре ствари, да су то добре ствари. Како нама није тешко да када власт предлаже нешто добро, кажемо – ово је добро? Тако ни вама не би требало да буде тешко када опозиција предлаже нешто добро, да кажете да је то добро и да усвојите.

Ево ја ћу поћи од закона о железници, за који сматрам да је круна једне реформе система српског железничког саобраћаја, која нисам сигуран да је добро осмишљена. Ево који су проблеми у читавом том концепту.

Дакле, подела некад јединственог железничког предузећа аутоматски слаби нашег националног железничког превозника и атомизира могућности улагања и јачања. Ми смо у том великом процесу поделе железничког националног превозника на четири различита предузећа. Појединачне компаније које су изашле из тог јединственог предузећа самим тим су и слабије и неконкурентније. Једини економски исплатив део остаје теретни саобраћај, а остали су изгледа препуштени пропасти или продаји неким великим железничким играчима из иностранства. У предности ће, наравно, бити највеће и најснажније железничке компаније из ЕУ којима се на овај начин омогућава још један додатни монопол, када та тема дође на дневни ред.

Наше је мишљење, мишљење Српског покрета Двери, да држава не сме никако препустити државну железничку инфраструктуру, нити сме укидати делове железничких пруга због тзв. нерентабилности и надам се да се то овим законом коначно и зауставља.

Оно што су последице које могу бити опасне, а ако се не варам, ви сте све то радили, госпођо министре, на основу извесног елабората на 130 страна који је урадила извесна консултантска фирма и за који сте изгледа платили огромне новце, а ви бисте могли рећи колико сте давали у своје време за то преписивање западних идеја како поделити нашег националног железничког превозника, а иначе су све те идеје на самом Западу одбачене као потпуно бесмислене и погрешне, а они их и даље увозе нама овде као некој колонији и неким домороцима који треба да узимају њихове погрешне идеје које се

више не примењују ни код њих самих. Дакле, проблем је уништавање успешног система и припремање терена за нелојалну конкуренцију из иностранства, а проблем је и могућност продаје делова великог система који су профитабилни, а друге делове оставити држави да их она финансира или да буду угашени.

Оно што такође желим да истакнем тиче се вероватно овде и за нашу данашњу расправу најважнијег закона – Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности, који толико година, између осталог, касни. Желим да истакнем да постоје добре и важне ствари и да постоје озбиљно проблематичне ствари у вези са овим предлогом закона.

Шта је добро? Добро је да коначно кренемо у решавање стамбеног питања одређеног броја припадника српских снага безбедности. Они су то одавно заслужили. Зашто Влада која је већ шест година на власти тек после шест година покушава да реши ово питање, то је добро питање за Владу. Друга добра ствар је, и ви сте то добро напоменули у образложењу овога закона, да се тиме, наравно, подиже наша државна безбедност и да се помажу припадници снага безбедности, што је увек добро и за шта ћете увек имати подршку у Српском покрету Двери.

Добро је и нешто што бисмо ми назвали државни капитализам, или како то недавно рече колега Драган Ђилас позивајући се на економски програм Двери економски патриотизам, тиме што држава улази на тржиште, држава инвестира, држава покреће замајак домаће привреде, држава решава стамбена питања својих припадника снага безбедности. Дакле, проглашавам мртвим неолиберални концепт економије који је државу избацио са тржишта и честитам Влади Републике Србије што признаје да су Двери и у економском смислу све ове године биле у праву и што враћате државу као инвеститора, што враћате државу као некога ко игра улогу у привреди и што враћате државу као некога ко решава одређене важне националне ствари. Опет су Двери у праву годинама уназад и коначно се Влада Републике Србије враћа на државни капитализам и директно постаје инвеститор у изградњи великог броја стамбених јединица за припаднике снага безбедности.

Наравно, последица свега тога – покретање домаће привреде. То је изузетно добра ствар, пре свега грађевинске оперативе и оно што сте ви овде у образложењу истакли, а ако буде тако, верујте, ја ћу први да славим и да частим, госпођо министре, а то је обавезност учешћа домаћих привредних субјеката. Ако вам је требало 18 година неолиберализма, уништавања свега што је домаћи економски интерес, фаворизовања странаца, страних фирми и њихових монопола, да схватите да поента једне Владе јесте подршка домаћој привреди и фаворизовање домаће привреде, онда је то заиста превише. Али, опет, боље икад него никад.

Дакле, не обавезност учешћа домаћих привредних субјеката, како ви овде кажете, него искључиво право, монопол домаћег привредног

произвођача, односно привредног субјекта да реализује из државног капитала инвестирану производњу. То је програм Српског покрета Двери и, хвала богу, Влада Републике Србије постепено долази на позиције Српског покрета Двери не само по питању породичне политике, него ево, као што видимо, и по питању економске политике.

Требало вам је времена, нисте нас пажљиво слушали на време, дуго вам објашњавамо. Мислили сте да је све што са Запада долази лепо и сјајно. Коначно сте почели неке ствари да схватате, да је важнији домаћи економски интерес него неолиберална економија, страни инвеститори, стране банке и њихови монополи и њихова пљачка, изношење екстрапрофита из државе Србије.

Оно што није добро, а дозволите да у раду Владе Републике Србије по нешто и није добро и немојте нам замерити што као опозиција радимо свој посао и критикујемо власт, није добро да нам се понови „Београд на води“, на који се иначе ви позивате у овом образложењу и то је скандал сам по себи, када ви кажете овде да напомене ради, пазите, напомене ради: „При реализацији других значајних пројеката за Републику Србију већ се приступало оваквим и сличним решењима“, па пример пројекат „Београд на води“. То немојте никад више да наводите као пример, јер је тај лекс специјалис брука и срамота овога парламента, ове државе и ваше власти, и начин на који сте дали монопол једном приватном инвеститору на стратешки најважније место за изградњу у граду Београду, јесте симбол корупције, криминала, лоповлука и свега другог најгорег у овоме друштву и држави. Не дај боже да изградња станова за припаднике снага безбедности личи на „Београд на води“. Не дај боже да се „Београд на води“ понови у Краљеву, Крагујевцу, Врању, Новом Саду или Београду.

Наравно да не бисмо волели да изградња ових станова заврши као нови пример корупције, криминала, лоповлука и буразерске економије у редовима Српске напредне странке. Лепо је то што ви критикујете Демократску странку, не знам само што нисте послали у затворе све оне који су опљачкали Србију за време власти Демократске странке. Али ви не можете да сакријете чињеницу да у вашим редовима седе многи кадрови Демократске странке и да се у вашим редовима многи баве криминалом и корупцијом, до самог врха актуелне власти.

Шта је опасност овога закона? Да ви тиме суспендујете неке друге законе у Републици Србији, да правите монопол како ћете ви делити послове унутар изградње ових станова, да те послове добијају само ваше фирме, односно фирме блиске СНС, као што је, примера ради, у Краљеву пре неки дан паре на конкурс за доделу средстава медијима добила само ваша телевизија, а све друге телевизије нулу. Да не буде тако и са фирмама домаћим које ће радити ове станове, да ће само фирме блиске СНС добијати послове а сви други бити одбачени, да уопште добију могућност да раде у Србији ако нису део страначко паразитског система СНС.

Ја вас молим, госпођо министре, да обратите пажњу да у држави Србији живе и раде и људи који нису чланови СНС. Не знам да ли можете да разумете о чему причам. Дакле, у Србији живе и раде људи, породице, грађани Србије који нису чланови Српске напредне странке, нису део напредњачког картела. Многи су у опозицији. Многи се не баве политиком. Али требало би да имају право на рад и на живот достојан човека и да могу да раде, а не само да у Србији могу да раде и да се запошљавају чланови Српске напредне странке и фирме блиске Српској напредној странци.

Ја вас молим и преклињем да та буразерска економија коју сте ви наследили од ДС-а не буде примењена на овој изградњи станова за припаднике снага безбедности.

Оно што је овде мени било врло симпатично, морам признати да је то још један оригинални допринос нашем парламентаризму од стране СНС-а, то је ваше образложење зашто нисмо могли да имамо јавну расправу по питању овога закона. То је, иначе, сјајна ствар.

Па каже Влада Републике Србије – јавне расправе у вези са Нацртом закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова, за припаднике снага безбедности нису спроведене будући да сам Нацрт закона садржи податке у вези са подацима који су од интереса за Републику Србију, а чијим би откривањем настала потенцијална штета за националну безбедност Републике Србије, јавну безбедност, односно за безбедносно и обавештајне послове органа јавне власти.

Шта је то национална безбедност у изградњи станова? Дакле, ја вам предлажем једно оригинално решење. Увек када је нека тема шкакљива, да опозиција не би могла да говори, да се не отварају јавне расправе, ви прогласите да је то битно за националну безбедност. Значи, сваку криминалну аферу у врху ваше власти ви такође прогласите да то не сме да се истражује зато што је то битно за националну безбедност и забраните јавну расправу.

И, наравно, једна такође симпатична ствар, ви овде наводите, цитираћу вашу изјаву, кажете – биће то станови, на којим све локацијама у више градова, а што се тиче Београда, остале локације су већ спремне, каже, док се за Београд чека да се конституише нова градска власт, па да почнемо разговоре о томе, каже министар Зорана Михајловић.

Четири године били на власти у Београду, четири месеца не могу да конституишу нову власт у Београду. Због тога се не знају локације где могу да се граде станови у Београду, због тога касне станови за припаднике снага безбедности у Београду. Како се то зове? Јавашлук, неспособност и неозбиљност. Ако сте победили убедљиво на изборима, па три дана је требало да вам буде довољно да формирате нову градску власт у Београду.

Ја не знам да ли ви сви који сте чланови СНС схватате како вас понижава председник ваше странке, Александар Вучић. Он сад све кандидате са листе на београдским изборима држи на леру ко ће бити

градоначелник Београда и четири месеца морају да му иду сви на поклоњење и да га моле да неко од њих буде градоначелник Београда, а он ће онда да им да милост царску, па ево ти ћеш бити, Горане Весићу, или ти, Ирена Вујовић, јер свакако неће бити нико од оних познатих јавних личности које су само глумиле на листи СНС.

Немојте дозвољавати то понижавање од стране Александра Вучића. Јесте ли ви ефикасни? Јесте ли ви добра власт? Јесте ли ви способни? Три дана после убедљиве победе на београдским изборима морала је бити формирана нова београдска власт, јер четири месеца касни локација, плус четири године лажних ваших обећања да данас неком припаднику српских снага безбедности буде са правом, рецимо, овај дан уручени кључеви стана у који је требало да се усели. Због кога? Због Александра Вучића који не може да се определи ко ће бити градоначелник Београда, па ко ће више да му се улизује четири месеца, па ко ће више пара да му да да би он био градоначелник, па ко ће да му буде већи слуга на челу Београда.

Молим вас, то је понижење за све вас у СНС. То је понижење за Београд. То је понижење за припаднике снага безбедности.

И коначно, госпођо министарка, ви знате да ја вас изузетно ценим, увек су ми симпатични ови наши, да кажем, парламентарни окршаји, ви сте уважени члан „Ист вест бриџа“, познате међународне организације, дела трилатералне комисије, ви најбоље спроводите западне интересе у Србији. Ја то и ценим код вас.

Ви се уопште не кријете да сте ви лобиста западних интереса у Србији, за разлику од других који покушавају да се сакрију, као не знам Драган Шормаз, лобиста за НАТО или неко други. Не, ви отворено кажете ја лобирам за интересе Запада, ја сам члан страних међународних организација. (Искључен микрофон)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, да ли треба да кажем шта није у реду? Ево, досада сте потпуно нормално говорили, не можемо се оптуживати за такве ствари. За издају, за интерес било кога ко је ван ове земље. Немојте то да радите.

Изволите, наставите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Нико није поменуо издају, али ако сте ви тако разумели да лобисти западних интереса у Србији издају националне интересе државе Србије, ја се са вама слажем.

Оно што је, за крај, питање за госпођу министра – како ће изгледати ти станови који ће вредети, односно бити плаћени до 500 евра по квадрату од стране оних који ће их купити? Пазите, није исто цена и квалитет изградње станова. Молим вас да то не буду станови са којима ће њихови власници после годину дана имати проблеме јер су неквалитетно изграђени.

Друга ствар, како ће изгледати ти кредити? Код којих банака ће ти кредити бити узимани? Ви кажете – биће много повољнији него досада. Што

сви ми грађани Србије не можемо да узмемо те повољније кредите? Где ће да буду ти повољнији кредити? Код домаћих банака, код страних банака? Кога држава подржава? Домаће банке? Стране банке? Да ли ће, рецимо, моћи ту да реше нека питања и ратни војни ветерани и породице погинулих и ратни војни инвалиди, да ли су они обухваћени овим захтевима?

Немојте, молим вас, то је за крај апел, немојте молим вас да буде као са стамбеним кредитима у швајцарским францима, да их рекламираете, а после да се то обије о главу грађана Србије, 20.000 породица које су у овом тренутку у дужничком ропству зато што је ова држава дозволила да стране банке пљачкају грађане Србије кредитима индексираним у швајцарским францима и пљачком на валутним клаузулама.

Ја вас молим да направимо један систем који ће омогућити тим будућим власницима станова да не буду банкарски робови до краја свога живота. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Толико сте у праву да смо ми сви паразити, да је то све јавашлук, криминалци, издајници, више не знам шта, али опет да подсетим, да се то никако не заборави, 11 пута више гласова има СНС са Вучићем на челу у Београду у односу на вашу коалицију и тог окрутног неолиберала Радуловића са којим сте је направили. Тек толико. Ето, ми грозни, ужасни, али ми такви грозни и ужасни смо довели до тога да је Србија данас десета у свету, да Србија данас има раст БДП, да Влада Србије данас може да разговара о томе да реализујемо пројекат изградње пет хиљада станова, да причамо о томе да треба да обезбедимо и системски да решимо питање 18.000 људи и у Војсци, Полицији, БИА који немају те станове. То је та грозна Влада и то је та СНС, чији је председник Вучић, а која је све то успела у претходних неколико година.

Према томе, да кренемо сада мало о овим детаљима које сте ви покушавали да нам објасните и да кажете, а то је, прво, да кренемо од услова и какви ће ти станови бити, пошто сумњате да су ти станови неквалитетни, да су ти станови у ствари у односу на цену лошијег квалитета него неки други станови. Постоји читав пројектни задатак који је урадила Грађевинска дирекција Србије, који ја држим овде у руци. Ти станови су у складу са свим стандардима енергетске ефикасности. Ти прозори су петослојни, сваки стан има терасу. Да сте били овде присутни, могли сте да видите слике, можемо после такође да вам то дамо, да је не бих ово читала све како изгледају подови, врата итд. Значи, све што у тим становима буде било уграђено, најмање 80% мора да буде домаћег српског порекла, што је такође једнако важно, као и чињеница да ћемо те станове да градимо.

Питали сте за услове и за кредитну способност. Ови кредити које ће узимати људи који су запослени у снагама безбедности јесу кредити под

повољнијим условима, повољнији од комерцијалних кредита. То су кредити са роком отплате око 25 година. Ми смо направили неколико симулација у зависности од вредности неког стана. То су фиксне каматне стопе, учешће државе такође постоји, које је из буџета, и све то држава може да гарантује и да ради због тога што је наш буџет такав стабилан какав јесте.

Даље сте постављали питање око националне безбедности, односно зашто није било јавне расправе и да смо навели у образложењу да подаци који су коришћени могу да утичу на националну безбедност. Постоје одређени делови и извори одакле су узимани подаци и због тога је било строго поверљиво. Данас је закон испред вас; према томе, све је јасно, све може да се види. Све институције унутар Владе и агенције и дирекције и правобранилаштва, сви који су укључени у овај пројекат, сви су се усагласили пре него што смо уопште тако нешто ставили на седницу Владе.

Даље, око железница које сте помињали, мислим да неколико ствари треба да знате. Прво, није реформа железнице прављена тако што је неко сео, смислио, цртао итд. или плаћао неке студије, како ви кажете, него тако што Влада Републике Србије сматра да се 30, 40, 50 година, што је потпуно тачно, није улагало у железнички сектор. Онда смо сели да кренемо не само у реформисање, него и у улагање у железницу и решавање питања железничких предузећа која су имала јако велике субвенције. На данашњи дан, морам да кажем да карго нема, од тренутка када је створен, ни један једини динар субвенција. Он повећава своју количину превезеног терета. Године 2014. је то било 10,8 милиона тона, 2017. године 12,3.

Са друге стране, вредност инвестиција само у инфраструктури Железнице, која представља некако основу развоја железничког саобраћаја, јесте негде око четири милијарде евра. Ми данас можемо да говоримо о томе да се гради брза пруга између Београда и Будимпеште. Ти радови постоје, ти радови се изводе. Ми данас можемо да говоримо о новом пројекту, 260 милиона евра, који се делом финансира из Европске инвестиционе банке из кредита, али и из донација ЕУ, а то је модернизација и електрификација пруге Ниш–Димитровград.

Ми данас можемо да говоримо о томе да се тренутно на територији Србије преко 170 километара пруге рехабилитује, реконструише. Толико је урађено и прошле године. Сваки пут када сам се појавила на неком градилишту, сваки пут сам почињала свој говор – овде није рехабилитована пруга 40 година. Тако су изгледале наше железнице, тако више неће изгледати наше железнице.

Према томе, када говорите како неко дође са стране и уништава железницу, немојте то да причате, јер то не само да није истина, да ја не бих била груба и да не бих рекла да је то лаж.

Надаље, помињали сте 130 километара на сат. Јула прошле године Министарство саобраћаја и ја лично причала сам о томе да би требало на нашим путевима, ауто-путевима да се повећа брзина на 130 километара на

сат. Према томе, рекла бих да сте ви преписивали од мене када сте писали овај свој предлог за амандман и драго ми је да ћете то данас да подржите.

Уопште, када сте причали о становима, схватила сам да ви овај закон у ствари подржавате, поред, наравно, тог осећаја нелагоде и мржње коју осећате према нама. Ипак верујем да схватате колико је реализација овог пројекта значајна за све грађане у Србији, а да треба да подржимо сви без обзира на то којој политичкој партији припадали. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Право на реплику, Александар Марковић, па онда ви, колега Обрадовићу.

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

За рубрику је „Веровали или не“ шта смо све успели да чујемо од претходног говорника у 20 минута, шта је све успео да помеша, бабе и жабе, замене теза итд., али драго ми је што се претходни говорник сетио периода када је онако лепо сарађивао са Драганом Ђиласом, кога је и поменуо, док је Ђилас био градоначелник, док га је финансирао Драган Ђилас, али се не сећа да је у једном периоду тај исти Ђилас хвалио пројекат „Београд на води“, само није имао, односно није умео да га изгради, а после, када су неки други дошли, који су умели, знали и хтели да изграде „Београд на води“, онда је престао да му се допада тај пројекат.

Када је реч о унапређењу домаће привреде, домаће економије, домаће производње, то су те фразе које је он научио напамет и која год да је тема, он ће да врти исту фразу – домаћа привреда, домаћа производња, домаћи економски развој. Али постоји један проблем. Требало је да прочитате закон; није тешко, заиста није тешко. Члан 14. предложеног закона – за изградњу стамбене зграде за колективно становање користе се првенствено грађевински производи, материјали, опрема, инсталација домаћих произвођача, у учешћу од најмање 80% од укупно потребних грађевинских производа. Дакле, није тешко прочитати ово. Толико о његовој бризи за домаћу производњу.

Један благонаклони савет за сам крај. Ја сам, знате, болећив према припадницима опозиције. И сам сам некад био припадник опозиције. Само ви немојте да бринете о Београђанима, о Београду, и немојте спомињати београдске изборе. Београђани су на најбољи начин на управо тим београдским изборима рекли шта мисле о вама и о вашој политици. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Право на реплику, Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Ја се заиста радујем што све већи број тачака програма Српског покрета Двери објављеног када смо ушли у политику 2011. године реализују разни представници власти. Ја не знам колико пута

сам, и то је у праву господин Марковић, само за овом скупштинском говорницом преклињао да домаће фирме добијају послове и имају предност и монопол у односу на стране фирме. Онда ми ви наведете да сте у закон ставили оно за шта се Двери залажу седам година – истина, тек после шест година ваше власти – да 80% материјала у изградњи тих станова буде домаћег порекла. Па шта се чекало, господо властодршци? Па првог дана кад сте дошли на власт морали сте то да донесете. Приоритет, ја ћу то да понављам док ме грло не изда, у овој држави морају да имају домаћи привредници, домаћи пољопривредници, домаћи предузетници уопште.

Ви се још увек, на челу са вашим председником, клањате страном инвеститору, од председника државе до председника општине, и дајете му бесплатно градско грађевинско земљиште, као у Чачку четири милиона евра, дајете му субвенцију у десетинама хиљада евра, дајете му разна ослобођења од пореза, дајете му могућност да му инспекција никада не улази, да не знам колико стотина жена иде у један тоалет или не знам какву другу врсту малтретирања трпи. Шта има домаћи привредник и домаћи пољопривредник у Србији? Само ПДВ, таксе, акцизе, инспекције, малтретирање и све друго чему је изложен, и рекетирање од стране СНС да би могао уопште да живи и ради у Србији.

Ја вас молим, кључно питање је хоћемо ли сви заједно ми овде стати иза домаће привреде, а не више иза страних инвеститора. Ако је ово почетак тога, имате нашу подршку, али немојте да буде као „Београд на води“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Марковић, право на реплику.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Па главни извођач „Београда на води“ је управо домаћа фирма „Енергопројект“. Толико о томе што је причао претходни говорник.

Као што потискује сећање на сарадњу са Драганом Ђиласом, тако очигледно потискује и сећање на почетке свог политичког деловања. У питању је „Нова Искра“ 1999. године, о чему је причао мој уважени колега Владимир Орлић неколико пута. Тако заборавља и да је током свог политичког деловања сарађивао са свима онима који су били на власти и који су могли да му омогуће неки бенефит.

Ми се сећам, о и док је управа у „Колубари“ била из редова ДСС, да га је управо та „Колубара“ финансирала годинама уназад. Па имамо 2007, 2008, 2009, 2010. године само у једној години Двери су добили 4,2 милиона динара од „Колубаре“ и то у тренутку када је Колубара била огроман губиташ, када је бележила губитке од десет милијарди динара. То је настављено, као што рекох, и годинама у будућности. Године 2008, занимљиво, Двери су од Министарства за дијаспору добиле 300.000 динара, па затим, исте године још 700.000 динара, па 2009. године два пута по 300.000 динара.

Дакле, очигледно је да они у свом програму немају ни идеологију, нити неки чврст курс, већ онако како им одговара, ко им тренутно одговара или ко може да им буде финансијер, њему се, да кажем, приближе. Нудили су се они нама у Чачку 2016. године, том истом Чачку који помиње. Наравно, одбили смо и нисмо желели да вршимо сарадњу са њима из свих познатих разлога. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, право на реплику.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала.

Видите, ја због ових разних прозивки које се тичу било каквих релација Српског покрета Двери, који, колико знам, у овој Народној скупштини Републике Србије једини није био на власти... Пазите, једина овде присутна посланичка група која никада није била на власти и самим тим не носи са собом никакве афере и никакав прљав веш из било каквих прошлих режима је, између осталог, а не знам да ли је то добро или лоше, нека процене грађани Србије, на неки начин одговорна и за долазак СНС-а на власт. Ево објаснићу вам како.

У тренутку када на Ђурђевдан 2012. године Томислав Николић и Александар Вучић не знају шта да раде када су практично изгубили изборе, односно добили много мање него што су очекивали у првом кругу председничких избора, једини који су на улицама Београда и воде борбу против изборне крађе од стране ДС, Бориса Тадића и вашег можда будућег градоначелника Горана Весића, главног творца те изборне крађе, која је тада Двери оставила испод цензуса, ви не знате шта да радите.

Томислав Николић се седам дана двоуми да ли да изађе у други круг председничких избора, док Двери шетају београдским улицама, протестују испред РИК-а, носе лутку Бориса Тадића у робијашком оделу да бисмо се изборили против крађе од стране ДС-а и за фер изборе.

Како вас није срамота да ви нама спочитавате икада више ДС, Ђиласа или било кога другог? Ми смо индиректно одговорни што сте ви седам дана после тога почели да копирате наше протестне вожње широм Србије, да износите оне цакове и да причате о изборној крађи кад сте се опасуљили од изборног пораза, односно недовољног броја гласова који сте добили.

Дакле, ако заиста једног дана буде катастрофа са овом влашћу, и ми сносимо део кривице јер сте нашу идеју узели из борбе против изборне крађе ДС од Ђурђевдана 2012. године.

(Владимир Орлић добацује.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Александар Марковић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Јако кратко. Каже претходни говорник да никад нису били нигде на власти, а неће бити истина ни то. Ево општина Нова Варош. У општини Нова Варош, заједно са ДС, па Тадићевом странком, како се сад зове, да ли СДС,

не могу да похватам ни сам, мислим да је чак тамо и ЛДП на власти и Двери заједно са њима, као равноправан партнер, учествују у вршењу локалне власти. Дакле, ја ово нисам измислио. Ово пише на сајту Двери. Сад, да ли претходни говорник не чита свој сајт или шта је у питању, ево ја га позивам да прочита сајт и моћи ће да се увери у то. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Хајде да разрешимо коначно ту дилему Љотић, која толико интересује представнике СНС, јер као што видим нема већег популаризатора Димитрија Љотића од СНС. Ја сам наине учио од најбољих, од Војислава Шешеља и Александра Вучића, које сам упознао на штанду „Нове Искре“ на сајму књига... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, није помињао... Ко је помињао Љотића? Није Марковић поменуо Љотића, молим вас. Немојте сад да ширимо причу.

Изволите, наставите. Дао сам вам реплику, али није...

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ето, таман да хоћу да објасним, а ви ми не дате прилику.

Дакле, хоћемо Нову Варош, нема никаквих проблема. Дакле, Двери нису на власти у Новој Вароши, то је још једна лаж СНС. На власти у Новој Вароши су прелетачи који су прешли у редове СНС, продали, издали мандате које су им грађани Нове Вароши дали да би били против СНС, дошли на власт, коју смо ми подржали, то је тачно, власт која је сменила СНС, то је прва општина у Србији где је смењена власт СНС, то је била Нова Варош. Ја се поносим што су Двери у томе учествовале...

(Владимир Орлић: Са ким?)

...Тако ће бити и у другим градовима и општинама Србије, али онда када смо сменили власт СНС, онда су они који су били део те нове владајуће већине продали своје мандате СНС и формирали нову власт и издали интересе грађана Нове Вароши.

(Владимир Орлић: Немој да се стидиш.)

До дана данашњег у тужилаштву у фиокама стоје кривичне пријаве које смо поднели против вршиоца власти из редова СНС, некадашњег и председника општине и начелника Златиборског округа, који је наравно оштетио буџет општине Нова Варош у милионским износима, али га штите високи функционери СНС, родом из тог краја и све те афере завршавају у фиокама судова, тужилаштва и полиције.

Дакле, то вам ја говорим, криминал и корупција, нису више демократе на власти. Ви сте на власти. Криминал и корупција и даље цветају, и даље се шире и ви их подржавате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић, повреда Пословника.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Поштовани председавајући, члан 107 – достојанство.

Уважени господин који је на власт могао доћи само сумњивим цензусима, дакле падом са балкона, увек протести, увек нешто фали, увек неко негде прелети, само увек нешто до тог цензуса. У Новој Вароши су били у једној коалицији док људи нису видели са ким имају посла, а када са њима било шта кренете, брзо видите са ким имате посла. Група грађана која је у једном тренутку сменила власт СНС је врло брзо видела да су људи из СНС људи који желе добро за Нову Варош. Направили смо једну стабилну коалицију за добробит свих грађана.

Врло добро знате ко има које функције у Новој Вароши. Дакле, СНС, иако има највећи број одборника, нема те функције које сте ви тражили, трговали, до којих вам је било стало, а ваше идеје док сте били у Новој Вароши, начин на који сте подржавали и тражили да се донесу неке скупштинске одлуке, па то је било срамно. Ви бисте за још месец дана, да сте остали, ону општину завиле у црно као ваши коалициони партнери који су успевали за време свог мандата да задуже општине за четири милијарде. И ви коментаришете. Ви не бисте знали да сачувате једну ливаду у Новој Вароши да сте остали на власти, а држите предавање како да сачувамо Косово и Метохију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Реч има народни посланик Марија Јањушевић, повреда Пословника.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Указујем на повреду Пословника, члан 106. став 3. да је забрањено добацити народним посланицима док излажу своју дискусију. Такође сте сад дозволили реплику под маском Пословника, тако да сте прекршили у више наврата Пословник.

Не знам чему ово добацавање, зашто не може да се отрпи истина. Сведоци смо да из седнице у седницу имамо проблем кашњења почетка седнице, јер владајућа већина не може да има кворум. Тада нисте тако гласни, тада је овде један општи мук. Толико о стабилности коалиције.

Што се тиче изборне крађе, поновићу оно што је рекао председник Бошко Обрадовић, ви сте 2012. године дошли на власт управо протестима против изборне крађе, а то што сте усавршили све оно што је ДС радила погубно у овој држави, то заиста јесте наш највећи проблем, проблем грађана Србије.

Хвалите се толиким процентима, а где су испуњења ваших обећања? И немојте се заваравати да ће тај проценат да расте, чак ни претњама, крађама, сендвичима, изборним туризмом по Србији. Дакле, крените са испуњавањем својих обећања и немојте оптуживати оне који критикују ваше

поступке да је то мржња. Ако се неко не слаже са вама, не значи да вас мрзи. Ако погледате транскрипте из наших излагања, видећете да су само СНС, њиховим народним посланицима и представницима Владе пуна уста мржње. Ми само указујемо на оно што није добро за све нас. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Нисам чуо никакво добацивање. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Хвала, колегинице Јањушевић.

Реч има народни посланик Александар Марковић, право на реплику.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Драго ми је што смо рашчистили ситуацију око Нове Вароши и што су признали да су сарађивали и са ДС, и са Тадићевом странком и са ЛДП и ко зна с ким не. Као што смо рекли, испоставили се да је истина да Двери, лажна патриотска организација Двери, не бира, апсолутно не бира сарадника, не бира са ким ће сарађивати. Битно им је само да добијају новац од њега. На паре нису гадљиви. Хвала, господине Мартиновићу. Био то Ћилас у Београду док је био градоначелник, била то ДС, била то ДСС у Колубари, био то Доста је било покрет пред београдске изборе, па и госпођа која је малопре причала, колегиница Бошка Обрадовића, имала је закључен уговор са Гораном Јешићем. Њена фирма „Нинамедија“ је годинама финансирана од Горана Јешића и ДС, а овде се праве да су неке патриоте, националисти итд. Очигледно да је од Љотића до Саше Радуловића кратак пут. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Тражили су реплику. Бошко Обрадовић је тражио реплику, али ја бих да затворимо круг реплика. Три реплике сте добили. Мислим да је то било коректно. Сада би све отишло у ту расправу, враћамо се 20-30 година уназад. Хајде да радимо оно што се тиче закона који су на дневном реду.

Да ли се још неко јавља од овлашћених представника?

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважена министре, уважени представници министарства, даме и господо народни посланици, заиста ми је драго да смо након овако исцрпне расправе сви ми овде схватили да је главна замерка за све ове предложене законе хитност поступка. Чему журба, кажу, зашто хитан поступак? То је једина замерка коју смо ми данас могли да чујемо о свих 21 предлога закона или споразума. Да није хитан поступак, они би рекли – зашто није хитан поступак? На то се своди њихова политика.

Као што рекох, пред нама је сет важних предлога закона из области грађевине, саобраћаја, инфраструктуре итд., као и већи број споразума, али свакако да је најзначајнију пажњу јавности изазвао Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности или, како га већ популарно називају, лекс специјалис за градњу јефтених станова.

Почео бих хронолошки, дакле, од закључка Владе Србије од новембра 2017. године када је формирана Комисија за припрему предлога пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности. Већ децембра 2017. године Комисија је одржала први састанак. Закључак Владине комисије је да је ради брже и ефикасније реализације неопходно израдити посебан закон којим ће се уредити услови, критеријуми, начин и поступак за реализацију пројекта изградње станова за припаднике и то Министарства одбране, Војске Србије, полиције, БИА и Управе за извршење кривичних санкција, а нарочито утврдити јавни интерес, уредити поступак експропријације, прописати обавезе учесника у поступку доношења или измене планских докумената, одредити начин за уређивање обавеза за уређење грађевинског земљишта, уређење поступка прибављања грађевинског земљишта, решавање имовинскоправних односа на земљишту унутар стамбеног комплекса и изван стамбеног комплекса у функцији стамбеног комплекса.

Затим, уређење поступка прибављања свих аката за изградњу објеката унутар стамбеног комплекса, врста поступака који се примењују за избор пројектанта, вршиоце техничке контроле, извођача радова, вршење пројектантског и стручног надзора и техничког прегледа објеката. Затим, начин финансирања и изградње стамбених објеката и комуналне и остале инфраструктуре, услове и критеријуме за изградњу и куповину станова за потребе припадника снага безбедности, највишу продајну цену стана по метру квадратном, као и сва остала питања од значаја за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности.

Ако имамо у виду значај, а нарочито одговорност посла који припадници снага безбедности обављају, ако притом имамо у виду да је највећи број нерешених стамбених потреба управо међу том категоријом, односно међу припадницима снага безбедности, ако томе још додамо значај за безбедност читаве земље, онда је сасвим јасно колико је важно да усвојимо овај предлог закона. Притом, као што смо рекли у расправи, овај проблем није од јуче, овај проблем не датира од јуче, овај проблем датира деценијама уназад и нико га није решавао, бар не у оној мери у којој је то било потребно. Толико о овим стручњацима прекопута који су, тобоже, ламентирали над стањем припадника безбедносних снага, а ништа нису учинили док су вршили власт.

Шта је важно истаћи? За реализацију овог пројекта, како смо и чули, одлучено је да у првој фази на изабраним локацијама у шест градова буде укупно изграђено 1.578 станова и то у Београду и Новом Саду по 400, Нишу 188, Врању 190, Краљеву и Крагујевцу по 200 станова. То би била, понављам, прва фаза. Утврђено је да је у ових шест градова могуће изградити 5.203 стана укупно. Процењена финансијска средства за изградњу ових станова износе 64.335.000 евра без ПДВ-а, а у овај износ укључени су трошкови комуналног опремања предложених локација, односно изградња недостајуће инфраструктуре.

Иако је већ речено, није лоше поновити, цена изградње стана износи 500 евра по метру квадратном у противвинарској вредности на дан закључења уговора, без ПДВ. Купопродајну цену стана на свакој појединачној локацији одређује инвеститор, односно продавац стана, а не може бити виша, односно не може бити у износу вишем од 500 евра.

Ко може да оствари ово право, право на куповину стана под повољнијим условима? Дакле, запослена лица на неодређено време у наведеним државним органима, као и лица ранији припадници снага безбедности који су право на пензију остварили у једном од тих државних органа. Основни услов је да та лица немају трајно решено стамбено питање или је неодговарајуће решено. Приоритет за куповину стана имају лица која немају трајно решено стамбено питање у односу на лица са неодговарајућим станом.

Треба истаћи и да право на куповину стана не могу остварити лица припадници снага безбедности, као ни чланови домаћинства који су од дана ступања на снагу овог закона отуђили непокретност коју су имали у својини на територији Србије или на територији бивших република СФРЈ.

Ко је читао Предлог закона, а неки посланици нису читали, како смо видели, могао је да види и предвиђену структуру будућих станова. Гарсоњера је површине до 32 м², једноособан стан до 36 м², једноипособан стан до 46 м², двособан стан до 54 м², двоипособан стан до 62 м², трособан стан до 70 м², троипособан до 83 м² и четворособни до 92 м², уз напомену да је припадник снага безбедности који оствари право на куповину стана у складу са овим законом у обавези да остане у радном односу у органу у коме је остварио то право наредних десет година од дана закључења уговора о куповини стана, осим лица коме престане радни однос остваривањем права на пензију у том временском периоду и не може отуђити стан купљен у складу са овим законом у року од десет година. Када је реч о лицима ранијим припадницима снага безбедности која су стекла пензију у наведеним државним органима а која су остварила право на куповину стана под повољнијим условима, не могу отуђити такав стан у року од десет година од дана закључења уговора о куповини стана.

Из свега овога се јасно види да су постављени врло фер и праведни услови, да је циљ да се спречи сваки вид потенцијалне злоупотребе, као и то да је интенција да се заиста отпочне са трајним решавањем овог значајног питања за Србију. Радује ме што се први радови по спроведеним поступцима за избор најповољнијих извођача и вршилаца стручног надзора очекују већ током лета ове године, дакле крајем августа. Као што смо чули, локације у неколико наведених градова су спремне, а уверен сам да ће у најскорије време у свих шест градова бити усвојени неопходни плански документи по којима ће се градити ови станови.

Коначно, верујем да се сви слажемо са тим да је грађевина привредни замајак и да утиче и на остале привредне гране, тако ће и овај закон имати

ефекат пре свега на домаћа, али и на страна привредна друштва и предузетнике, али и на државне органе Републике Србије и јединице локалне самоуправе. Не морам да напомињем колики ће утицај имати на припаднике снага безбедности јер ће сви под једнаким условима моћи да реше своју стамбену потребу по веома повољним условима.

Када је реч о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама, ту бих истакао потребу за решавањем статуса великог броја нелегалних шљункара на обалама водних путева Србије. Тренутно их је око 150 и у статусу су привремених објеката.

Овај предлог закона предвиђа постепено решавање овог заиста великог проблема који без сумње оптерећује ову привредну делатност, с обзиром на то да је правни статус привремених депонија шљунка и песка уређен Законом о планирању и изградњи и да он прописује рок од шест година, колико трају привремене грађевинске дозволе, као прелазни рок за постепено прелокацију на званична лучка подручја.

Даље, Предлог закона предвиђа да јединице локалне самоуправе утврђују на којим се тачно локацијама могу налазити привремене депоније шљунка и песка, као и да ће оне издавати привремену грађевинску дозволу на основу издатог привременог одобрења које издаје Агенција за управљање лукама.

За оне привремене депоније шљунка и песка које не буду обухваћене одлукама јединица локалне самоуправе, предвиђена је могућност пресељења на лучка подручја која су већ утврђена ранијим плановима или ће бити утврђена у складу са просторним плановима.

Будући да су процене да се годишње претовари око четири милиона тона шљунка и песка, након усвајања ових измена закона очекивани приход на основу наплате лучке таксе износиће око 600.000 евра, док ће укупни генерисани приходи од свих такси и накнада бити преко два милиона евра.

Када је реч о Предлогу закона о железницама, стекли су се услови за доношење новог закона о железници након примене важећег закона и након сагледавања неопходних потреба за одређеним изменама, пре свега у смислу примене директиве Европског парламента и Савета, којим се успоставља јединствено европско железничко подручје, односно потребе да се побољша ефикасност железничког система Србије, интегрисање у тржиште транспортних услуга и интеграција српских железница у железнички систем у Европској унији.

Раздвајањем делатности управљања јавном железничком инфраструктуром и делатности обављања превоза у железничком саобраћају након 14 година предузели смо значајне кораке у реформи Железница. Оснивањем Друштва за управљање железничком инфраструктуром „Инфраструктура железнице Србије“ а.д., Друштва за железнички превоз путника „Србија воз“ а.д. и Друштва за железнички превоз робе „Србија карго“ а.д. постигли смо раздвајање начина и модела финансирања, затим

јасно дефинисање колико се средстава издваја за коју намену, дакле већу одговорност и већу ефикасност.

Стога се може рећи да је то био добар потез и да су резултати већ видљиви. Међутим, ако имамо у виду да је железница витални део транспортног система Србије, да је ефикасност железничког система услов за конкурентно тржиште превозних услуга, да желимо боље регулисање тржишта железничких услуга, да подигнемо квалитет услуга железничког превоза робе и путника, неопходно је унапредити овај систем кроз доношење новог закона.

Ја бих застао овде због времена посланичке групе, а сигуран сам да ћемо се кроз расправу дотаћи и осталих важних тема које третирају ови предлози закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Сада настављамо по редоследу народних посланика према пријавама за реч у заједничком начелном јединственом претресу.

Реч има народни посланик Муамер Зукорлић.

МУМАЕР ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, на самом почетку желим упутити срдачне честитке свим припадницима ислама овде у Народној скупштини као и свим припадницима исламске заједнице Србије, а посебно свим муслиманима у Санцаку, због наступајућег месеца Рамазана који вечерас почиње, са жељом да га проведу у посту, преданости Богу и да кроз те ибадете постигну жељене духовне и моралне ефекте.

Што се тиче закона који су пред нама, изузетно су важни. Посебно смо заинтересовани за сет закона о саобраћају. Свакако су најбитнији они који се односе на безбедност грађана и ценимо да су овим предлозима направљени врло значајни искораци у томе погледу, али не могу да не поменем путеве које народ већ зове путеви смрти. То су путеви Нови Пазар – Сјеница и Нови Пазар – Тутин, где учестало имамо погибије и страдања путника. Истина, радује учестало најављивање коначног решавања ових путних праваца, инвестирања и њихове изградње. Радује ме и последњи сусрет у Истанбулу на највишем врху и још једно потписивање меморандума иако бих коначно желео да имамо и оперативни искорак.

Успутно бих поставио питање, јер нисам до краја разумео, по мојој информацији, тај меморандум јесте обухватио ова два путна правца, али није обухватио пут Сјеница–Тутин, а у задње време смо у медијима имали информацију како ће се најпре кренути са изградњом пута Тутин и Сјеница, па да ли се ради о некој грешци или нејасноћи, волео бих да добијем за то одговоре. Свакако, у овом дому сам говорио о железници у Санцаку и не бих то да понављам, а и већ су неке колеге на то подсетиле. Оно што бих подсетио јесте инвестиција заобилазнице око Новог Пазара, која је започета још пре пуних 11 година. Урађено је свега неколико стотина метара. То су започели тада још премијер Коштуница и министар Угљанин са великим најавама,

међутим након 11 година немамо озбиљан наставак тих радова, поготово не завршетак.

Питање на које поново желим да скренем пажњу, а које сам поставио Влади овде када смо имали питања Влади, а и због чињенице да ресорна министарка није била присутна, наиме, нелегално прикупљање средстава од грађана на подручју Новог Пазара, Тутина и Сјенице. Дакле, ради се о милионским износима у еврима који су прикупљани од стране активиста месних заједница, општина, градских служби. Негде имамо признања да су прикупљана, негде немамо. Након те моје дискусије мени се јавило, односно нама и странци правде и помирења, јавило се на десетине грађана, неки су нам чак доставили и спискове, неки чак и неке признанице итд. Дакле, ради се о веома битном питању, веома великој криминалној радњи и злоупотреби. Нисам још добио одговор. Потребно је не само имати одговор, већ хитно кренути са истражним радњама и процесуирати једну такву злоупотребу.

Видите, када нешто неко ради у име месне заједнице, општине, градске управе, било ког државног органа, то се за грађане на терену зове држава. Изузетно је важно прецизно утврдити одговорности и процесуирати онога ко је крив и онога који се бавио тим криминалним радњама. Зато ћутање Владе и ресорног министарства мислим да није добро. Моје су информације да се то радило на нижим нивоима и зато би било јако важно да се то што пре расветли.

Подсећам, ради се о томе да су људи у име власти на нивоима месне заједнице, општине и града скупљали новац од грађана на спискове, негде давали признанице, негде без икаквих признаница, наводно за финансирање путева. Негде је изграђено нешто од путева, министарка се чуди и ја сам се чудио док нисам очима видео и добио на десетине таквих сведочења. Молим вас да ово што пре расветлите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Драган Весовић: Пословник.)

Реч има др Драган Весовић, повреда Пословника.

Изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Мислим да сте повредили члан 107. Пословника о раду Скупштине, где је говорник на седници Народне скупштине дужан да поштује достојанство Народне скупштине.

Дакле, и малопре је колега Енис и сада цењени колега Зукорлић споменуо Санцак. У Уставу Републике Србије то је Рашка област. Ја се иначе придружујем честиткама које је уважени колега Зукорлић припадницима муслиманске вере у Републици Србији упутио поводом почетка месеца рамазана, желим да га проведу у миру, весељу и да их Бог окрепи, али то може да буде у Рашкој области и у Србији. Санцак по Уставу Републике Србије не постоји. Као што постоји бошњачки језик на кога се колеге

позивају, ово не постоји. Молио бих вас да водите рачуна о достојанству овог дома. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Весовићу.

Доктор Бачевац је још јутрос то урадио и честитао.

Што се тиче примене одређених термина, сматрам да нисам прекршио Пословник. Дакле, слобода говора у Парламенту, тако да нема проблема, мислим да и није била намера претходног говорника да увреди на било који начин овај цењени дом.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам пуно.

Повреда Пословника, Муамер Зукорлић.

МУАМЕР ЗУКОРЛИЋ: Члан 106. Дакле, желим да скренем пажњу на кршење Пословника у погледу непоштовања уставних одредби, чиме се директно атакује на припадника другачије националне или верске заједнице, у овом случају националне заједнице, сугеришући или инсистирајући на одузимању права да се говори својим језиком, да се користе појмови и речи из свог матерњег језика.

Свакако да није тешко приметити да колеге из странке од које смо чули ове примедбе и сами не поштују овај принцип. Мало пре смо чули један турцизам – јавашлук, дакле, од јаваш, што значи споро. Свакако да није то једини појам који они користе и зато бих ја од њих тражио, уколико хоће да почисте санџак као појам, онда нека крену од Карађорђа, па нека Карађорђе не буде кара, нека буде Црни Ђорђе, па Карабурма нека не буде Карабурма него црна бурма, па Дорћол нека не буде Дорћол него четири пута, па Калемегдан нека не буде Калемегдан него тврђава, односно простор тврђаве итд., могли бисмо да набрајамо јако дуго. Не ради се о принципу и амбицији да се почисти језик од речи које имају порекло из неке друге културе, већ се јасно ради извесним вирусима нетрпељивости, не бих да кажем шовинизма, али и на то заударам, па бих замолио колеге из Двери да се устегну од таквих ставова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Апсолутно сам сигуран да др Весовић није имао лошу намеру и мислим да ову расправу о административним јединицама, географским одређењима одређене територије можемо да оставимо за неки округли сто овде у Скупштини.

Колега Зукорлићу, да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Колега Бошко Обрадовић, по ком сте ви основу?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Повреда Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, по члану 108. Пословника који сте ви прекршили, ви би требало да бринете о реду на седници Народне скупштине, односно да се о томе старате.

Колега Муамер Зукорлић мора да разуме да, колико год он има право да једну административну јединицу унутар државе Србије зове како њему падне на памет, по турском војном административном термину Санџак, окупаторском, тако и ми имамо право да подсетимо јавност и вас да тако нешто не постоји, да смо се ми ослободили турског ропства, да тамо постоји Рашки управни округ унутар административне поделе државе Србије и никакав Санџак.

Дакле, ништа овде није спорно. Ми смо овде колеге из скупштинских клупа, нормално комуницирамо, поштујемо различите вере и нације, споримо се око тога постоји ли босански или бошњачки језик итд. Али оно што несумњиво ми имамо обавезу јесте да поштујемо територијалну целовитост и административну поделу унутар Републике Србије. Никаквих санџака овде више нема, нити ће их икада бити. Нити ће их икада бити. Ово је држава Србија и у том смислу ми имамо веома негативно сећање на период турског ропства овога народа, које је трајало више стотина година.

Ја бих замолио господина Зукорлића, кога поштујем и ценим, да када говори о овој изузетно осетљивој материји, не изазива веома лоша сећања српског народа на период када смо робовали под Турцима, када су нам деца одвајана од мајки и одвођена у јаничаре, када смо набијани на кочеве, када смо на сваки други начин проживели нешто што није требало да се деси. Дакле, у том смислу нас санџак на то асоцира, на турску војну управу и ми се због тога бунимо против тог термина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Обрадовићу.

Хајде ми да наставимо, да искористимо то што нам је министарка Михајловић ту, да говоримо о путевима, о железници и другим аспектима које подразумевају закони.

Сигуран сам да колега Зукорлић исто није имао лошу намеру.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Настављамо са радом.

Реч им проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала.

Неколико додатних информација везано за рехабилитацију и реконструкцију путева у Рашкој области. Ово што сте ви рекли да није Меморандумом предвиђена рехабилитација Сјеница – Тутин, ту сте у праву, зато што још увек нисмо имали потпуно спремну пројектотехничку документацију, само делимично, и због тога ми хоћемо... Иначе, све што радимо радимо тако да имамо документацију и онда крећемо у било какве врсте меморандума, уговора итд. Међутим, делегација је, између осталог, и даље ту и управо мислим да су данас и у Сјеници и у Новом Пазару.

Значи, оно што се сигурно ради, и вредност тога је минимум 100 милиона евра, дакле, јесу Аљиновићи, ако сам погрешила извините за тачно име, Сјеница – Нови Пазар, Нови Пазар – Тутин, то је оно што радимо. У том меморандуму је поред овога још један важан велики инфраструктурни пројекат, а то је питање ауто-пута између Београда и Сарајева. То је такође компанија са којом ћемо вршити процене инвестиционе вредности овог пута и са српске стране, али исто тако и са босанске.

Иначе, зашто је ово важно и није питање овде само бољег одржавања које ће бити у наредном периоду, потпуно сам сигурна, на свим путевима у Србији, па и у овој области, јесте то што се управо овим новим законом о путевима неке ствари мењају. Мењају се ствари које су везане за сам процес одржавања, мењају се начини како ће се вршити категоризација путева. Заиста смо имали један џумбус, рекла бих, на територији локалних самоуправа, када говоримо о томе шта је која категорија и који пут је у питању, у зависности од тога онда и надлежност ко врши одржавање итд. То је прво, једна ствар.

Друга ствар, за вашу информацију, после 27-28 година, прошле године ми смо наложили расписивање тендера за одржавање путева у Србији. Раније је то било на основу уговора који су постојали од 1992, 1993. године, па су се онда сваке године анексирани и онда се тако нешто Србија, у односу на компаније које су вршиле одржавање, делила. Сада то више није тако. Сада се одржавање 3.000 километара пута врши на основу снимања, расписивањем јавног позива. Ми ћемо и за осталих 16.000 километара расписати јавни позив у току ове године. То вам говорим због тога што се показало да на основу тога ми имамо и ниже трошкове одржавања, имамо боље компаније које то раде. Тачно је јавним позивом одређено каква то компанија треба да буде, какву опрему треба да има да би уопште могла да се бави процесом одржавања. То говорим због тога што се у праву. Дакле, овде је потребно много више одржавања и не само да се уради рехабилитација и реконструкција, него када то завршимо да се онда заиста годишње води рачуна на прави начин о путевима, јер нама се често деси на територији Србије да смо завршили нешто, тако је било претходних 20-ак година, заврши се рехабилитација и реконструкција, а онда после тога ко одржава или не одржава и онда имамо још већу штету.

Што се тиче ове друге ствари коју сте рекли, скупљања неког новца од стране месних заједница, ми заиста о томе нисмо упознати. Ви бар имате контакт са Министарством, имате и државног секретара. Молим вас, дајте информације. Одмах ће се реаговати. Постоје институције у овој држави. Дакле, свакако ће се то видети зашто и како, тим пре што постоје јасна правила и процедуре како се улаже у путеве, како се гради и како се врши њихова реализација. Подсетићу вас да се некада раније дешавало да министри прођу неким делом Србије и да практично наложе или наруче изградњу неког пута без иједног папира. То се заиста више не дешава. Ако

постоји неки проблем, биће решен, претпостављам, на неком локалном нивоу. Али ми ћемо га решити, дајте нам информације. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има народни посланик Ненад Божић.

Није присутан.

Реч има народни посланик др Муамер Бачевац.

Изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважена министарко и уважене колеге народни посланици, пред нама су јако важни закони. Сам институт и сама Европска унија је настала на бољем повезивању и бољој сарадњи најразвијенијих држава Европе. Њихова жеља да се путевима боље увезу и да своје индустрије боље увезу довела је до Европе какву имамо. Драго ми је што ви преносите тај тренд код нас. Пуно тога се ради у Србији. Развија се Коридор 10, планирани Коридор 11 ће проћи преко Санцака и проћи ће преко Пештера. То је велика ствар и за Србе и за Бошњаке који живе у том крају и најбитније је да ћемо се увезати са централном Србијом и покушати да заједно презентујемо наше производе свим страним тржиштима. То је циљ и то је политика ове владе.

Јако радују меморандуми које сте потписали са турском фирмом. Јесте стање путева лоше у Санцаку. Било је стање путева и у Новом Пазару катастрофално, али моја политичка партија, коју предводи Расим Љајић, успела је да за само пар година изгради 400 нових улица у Новом Пазару, а ове године, за информацију некима који још нису чули, након 11 година, започиње, управо вашим новцем, 200 милиона динара сте одвојили, наставак изградње заобилазнице око Новог Пазара и то је нешто што треба похвалити. Ваше министарство добро ради са оним што има и ваше министарство заиста даје импулс и, да кажем, један ветар у леђа свим грађанима Санцака који желе добробит овој држави.

Оно што је планирано је изградња и повезивање са Босном, у којој живе и Бошњаци и Срби. Оно што је планирано ревитализацијом путева, који су у очајном стању и што ће се врло брзо остварити захваљујући управо квалитетној политици, јесте брзи пут Сјеница–Тутин, који је поменут и где су долазиле и о којем су разговарале одређене турске фирме и чланови, њихови представници у министарствима саобраћаја. Оно што се планира у ревитализацији путева Аљиновићи – Сјеница – Нови Пазар, Нови Пазар – Тутин, најбитнија ствар за грађене Санцака или тог дела Србије, како год хоћете да га зовете.

Ево, добро ме разумете на чистом босанском и то је наша предност. Наша је предност што желимо, за разлику од других, да се бавимо изградњом и унапређењем ове земље а не да договореним конфликтима, измишљеним темама замајавамо људе. Крајњи је тренутак да погурамо ову земљу напред у име грађана који су гласали за нас и то је нешто што ова влада чини.

Подсетићу, највећи, и то је рекао председник ове државе, јавно се захвалио, највећи корак и највећа веза и најбоља карика у повезивању ове земље са Турском су били Бошњаци. Заиста ми је драго што је председник Вучић похвалио утицај и деловање господина Расима Љајића на том правцу. Ја се захваљујем и вама, јер сте и ви пуно урадили и то је нешто што добро креираном политиком Владе и добро креираном политиком коју предводи господин Вучић са својим кабинетом и са својом владом радите а што је на интересу свих грађана и што треба сви грађани да подрже.

У том смислу СДП ће подржати све ваше предложене законе и радујемо се сваком километру новог пута. Хвала вам још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, докторе Бачевац.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на вашим речима.

Са потпредседником Расимом Љајићем били смо у Турској и имали заиста врло успешан пут. Оно што бих волела да вас информишем, када говоримо, рецимо, о Рашком округу, у општину Рашка је у последње три године само за одржавање путева уложен 131 милион динара. Општина Нови Пазар – 360 милиона динара, општина Тутин – 400 милиона динара. Овде говорим само о редовном одржавању. На то, поред редовног одржавања постоји појачано одржавање, постоје још неке додатне ствари. Дакле, може се рећи да је за сваку од ових ствари било још 20% сигурно више.

Оно што је моја порука и зато сам се и јавила, то је да путеви пре свега спајају људе без обзира на то које вере они били и потребни су нам за развој и за нова радна места. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, потпредседнице Владе.

Реч има народни посланик Александра Чабраја.

Није присутна.

Реч има народни посланик Гроздана Банац.

Изволите, колегинице.

ГРОЗДАНА БАНАЦ: Хвала, председавајући.

Поштовани гости, народни посланици, као и уважени грађани, Предлог закона о посебним условима за реализацију пројекта изградње станова за припаднике снага безбедности треба да створи основу за решавање једног значајног проблема који постоји већ деценијама и који готово никада није долазио у жижу јавности. Реч је о стамбеном проблему наших грађана који су запослени у Војсци, Полицији и осталим сродним службама, а чији је одговорни посао скопчан са великим излагањем ризицима, па и непосредним опасностима по живот.

Природа рада ових служби је таква да су запослени веома везани за потребе службе која од њих захтева беспоговорно извршавање постављених

задатака без обзира на време и место. Самим тим, пред ова лица поставља се далеко више личних проблема који се тичу породичног живота, а међу њима је свакако једно од важнијих стамбено питање. Честа пресељења и различита места службовања онемогућавају ова лица да се скуће у правом смислу те речи, већ је већина њих осуђена на најчешће веома дуге статусе подстанарског живота. То даље негативно утиче не само на степен личног задовољства и мотивисаности за рад већ и на животе осталих чланова породице тих запослених и њихове деце.

Додатни, још болнији проблем представљају трагичне судбине оних припадника наших оружаних снага који су се у моменту избијања ратова на просторима экс-Југославије нашли на служби у сепаратистичким републикама па је одатле већи део морао да се исели, или по наредби повлачи, тако да су морали да спасавају голе животе себи и својој породици долазећи у Србију, често без игде ичега и добијајући тзв. нужни смештај који за поједине од њих траје већ три деценије, најчешће у скромном, безусловном простору.

Председник, господин Вучић, препознао је заједно са Владом значај овог проблема и по први пут после дуго времена предложили су конкретна решења у циљу његовог постепеног елиминисања. Законом се предвиђа да ће се станови величине од 32 до 92 метра квадратна градити према типским пројектима за припаднике Војске, Полиције, БИА и судских стража, а да ће средства за њихову изградњу, као и за комунално и инфраструктурно опремање обезбедити и финансирати Република Србија. Локална самоуправа ће имати дужност да обезбеди планска и урбанистичка документа и решења о грађевинској дозволи.

Чланом 10. Предлога закона предвиђено је да цена изградње не може бити виша од 500 евра по метру квадратном, без пореза на додату вредност, а да би се постигла таква цена у члану 14. наведено је да се првенствено користе производи својих домаћих произвођача у учешћу од најмање од 80%. Ресорно министарство ће на основу својих подзаконских аката одредити ко има право на куповину ових станова, а затим са Републиком Србијом као инвеститором склапати уговор о куповини стана. Потенцијални купац ће закључењем уговора на себе преузети обавезу да најмање још десет година остане у радном односу у органу у коме ради, односно да десет година неће моћи да га отуђи, а да ако прекорачи ово ограничење онда ће бити дужан да исплати разлику између уговорене цене и тржишне цене у том месту.

Мислим да није потребно наглашавати позитивне ефекте овако постављеног система станоградње. С једне стране, изградњом станова постићи ће се економски ефекти, почев од давања значајних послова грађевинарској индустрији, преко наплате пореза до повећања банкарских активности и давања кредита.

Још су важнији они ефекти који се не могу лако квантификовати, односно који се мере срећом и задовољством појединаца који су решили

један од својих главних животних проблема и егзистенције. Такав човек ће бити спремнији да има више потомства иза себе и да на тешким и одговорним дужностима даје свој максимум од чега цело друштво може да има само користи.

У том смислу лично бих апеловала да Влада у некој перспективи, колико нам то финансијске могућности допуштају, овакве програме прошири и на све младе брачне парове јер ми смо једну овакву иницијативу већ имали 2000. године али она услед дејства различитих околности, нажалост, није реализована.

Мислим да би требало осмислити програме и наћи начина да се по сваку цену помогне и младим брачним паровима на селу да се лакше окуће, јер је на нашим селима старост и дотрајалост стамбеног фонда веома велика, а то, поред свих осталих негативних чинилаца, додатно утиче да млади напуштају сеоска подручја.

У сваком случају, уверена у предност оваквог законског решења, моја Посланичка група Партија уједињених пензионера подржаће овај закон, као и остали сет закона које будете предложили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

Реч има народна посланица Олена Папуга.

Изволите.

ОЛЕНА ПАПУГА: Поштовани председавајући, поштована министарко, сарадници Министарства, углавном свој говор у времену које имам посветићу закону о железници и закону о путевима.

У свим образложењима сте навели да се закони доносе из једног разлога, а то је због придруживања ЕУ и усклађивања са европским законима. Разлог доношења нових закона је побољшање ефикасности железничког система у Републици Србији, цитирам ваша образложења: „Због ЕУ која је отпочела процедуру за уједињење железница земаља ЕУ у јединствени систем, при чему овде није реч о остваривању јединствене европске железнице, него о јединственим и ефикасним условима за саобраћај, без препрека и дискриминације било ког учесника“.

Хоћу да наведем само један пример Војводине, која је до 1990. године изгледала овако: Војводина у периоду између два светска рата имала је најгушћу мрежу пруга у Европи. Железница је тада имала пресудан утицај на економски и социјални развој у Европи, а степен развијености европских региона тада се исказивао дужином железничких пруга на 10.000 становника. Војводина и Словенија су тада биле на истом нивоу економске развијености, с тим да је Покрајина предњачила у железничком саобраћају, пољопривреди и прехрамбеној индустрији.

Године 1990. железница је централизована без икаквог економског критеријума. ЖТО Нови Сад постала је само секција новог предузећа, а на терену је дошло до отуђивања и развлачења имовине невиђених размера. Рецимо, однето је око 100 км високонапонске електричне мреже, која је била

припремљена за електрификацију правца Суботица–Сомбор–Богојево, а не зна се куда је однето 30 км потпуно нових шина.

Мрак је појео и компјутерски систем из Суботице и Новог Сада. Одвучено је без икакве евиденције на стотине вагона и локомотива, све што је било ново и ваљано. Војводина је 80-их година међу првима у ондашњој Југославији увела нулту фазу информационог система за електронско праћење возова, са компјутерима у Новом Саду и Суботици, а то се сада наводи као велика новина.

Док је постојала „Железница Војводине“ и док се о пругама и станицама бринуло у Војводини, имали смо и пруге и уређене железничке станице. Сада Војводина нема ништа, а како се празни, можда ће се потпуно угасити локалне пруге а остаће Војводином да пролази само брзи воз за Будимпешту.

Данас у Војводини има 1.750 км пруга. Две су коридорске: Београд–Шид, Београд–Суботица. Две су магистралне: Суботица–Сомбор–Богојево и Београд–Панчево–Вршац. На 400 км пруга не одвија се саобраћај, док се на 350 км железнички саобраћај одвија повремено и по потреби.

Управљач железничком инфраструктуром има обавезу да одржава трајно и квалитетно железничке пруге. То је Акционарско друштво „Инфраструктура железнице Србије“, које је 100% у власништву Републике Србије. Значи, у опису послова све ове послове обавља ово акционарско друштво, а оно треба да одржава грађевинску електротехничку инфраструктуру. То предузеће је 2017. године остварило приход од наплате накнаде од железничких превозника око четири милијарде динара.

Да ли у ове објекте које одржава ово предузеће спадају железничке станице? Наиме, стање железничких станица је мање-више катастрофално. На пример, железничка станица Нови Сад, која је изграђена 60-их година прошлог века, била је појам лепоте и функционалности. Данас су се у хол станице уселили голубови. Некада је имала дигитални сат и мониторе са редом вожње, а данас нема ништа од тога. То је један прљави објекат, а што је најгоре, нема покретне степенице, па се путници муче са пртљагом како би изашли на перон. Ова станица је први објекат који виде сви посетиоци „Егзита“, а и други путници који долазе у Нови Сад.

У одговору на моје питање које сам вам поставила навели сте да ће та железничка станица бити реконструисана у оквиру реконструкције пруге Београд–Будимпешта. Питам вас – да ли ће то бити само шминка или ће се овај објекат озбиљно реконструисати, у складу са модерним техничким решењима каква постоје широм Европе?

Слична ситуација је и са станицама у местима између Суботице и Београда. Леп и савремени воз пролази кроз станице које су неокречене, исписане графитима, из олука виси дрвеће итд. Какво је стање са санитарним чворовима, чекаоницама итд.? Имам једну слику коју су ми послали из Сремске Митровице са железничке станице, где је зими пукла канализациона

цев и хол станице је данима био прекривен фекалијама. Или на пример, појавио се и проблем висине перона у станици у Змајеву, где путници не могу да уђу у воз јер перон није прилагођен прагу. Свеукупно, то оставља ружну слику о нама.

У Програму обнове и оживљавања железничке инфраструктуре од 2017. до 2021. године наводи се да је због недовољних средстава за одржавање дошло до погоршања техничког стања система у целини, па су поједина постројења доведена у критично стање. Само на 3,6% пруга је могуће развити брзину преко 100 км на сат.

Драстичан је пример Савски мост у Београду, на коме воз јури брзином 8-10 км на сат. Када је извршена провера, поузданост и безбедност овог моста? Путници већ инстинктивно престају да говоре и разговарају када прилазе том мосту – знам, путујем тим возом па знам како се путници понашају – јер се плаше шта ће се десити.

Упада у очи да је на деоницама које се планирају зависно од обезбеђења средстава изостало повезивање Новог Сада као покрајинског центра, док и њега не укину са другим градовима, тако да Војвођани више не могу да отпутују из Новог Сада у Панчево или Вршац, него из Новог Сада морају да дођу у Београд па да одавде путују у нека војвођанска места.

У образложењу Предлога закона наводите да аутономне покрајине и локалне самоуправе могу бити укључене у финансирање одржавања железничке инфраструктуре, регулисање саобраћаја и финансирања јавног превоза за пруге за које су заинтересоване. Питам вас – да ли су локалне самоуправе спремне овог момента да преузму право управљања и финансирања, јер не могу да испуне све законске процедуре, односно немају ни средства, ни адекватне кадрове, ни потребне дозволе, сертификате? А шта ако се деси да моја општина Кула, из које долазимо, прихвати да води и газдује пругом на својој територији, а суседни Врбас то не прихвати; да ли ће путници ту да преседају или да иду пешке од Куле до Србобрана, јер неће моћи ићи возом до Врбаса?

Да ли то значи да ће се створити могућност да ће се формирати предузеће „Железнице Војводине“, које је некада постојало, јер како се другачије укључити у организовање и регулисање саобраћаја?

Други закон о коме ћу да говорим је закон о путевима, о коме се данас мало говорило, а углавном ћу говорити о ветрозаштитним појасевима. У Србији су ветрозаштитни појасеви ничија брига, а до реакције државе долази само онда када се десе сметови или нека елементарна непогода.

Садња заштитних дрвореда је заборављена пракса. Постојећи дрвореди се уз путеве секу и не води се рачуна о обнављању посечених дрвореда. Посебна је ситуација у Војводини. У прошлости су путеви у Војводини билиштићени густим дрворедима који су имали више заштитних функција, заштита од снега у зимским месецима, у летњим заштита од сунца

и високих температура, а истовремено и заштита ратарских усева, која је била потребна због заштите земљишта од ерозије.

Војводина је и даље најмање пошумљен регион Европе, са непуних 7% површине под шумама, док стандарди предвиђају минималну пошумљеност од 14%. Према проценама стручњака и њиховим упозорењима у претходних неколико година, Војводини недостаје 130.000 хектара шума. Аутономној покрајини се поверава као поверени посао државне управе вршење инспекцијског надзора над применом одредбе члана 87. Предлога закона о путевима.

Овакво решење полази од сличне ситуације коју налазимо у примени Закона о шумама, где инспекцијски надзор врши Министарство преко шумарског инспектора итд., а аутономној покрајини поверава се вршење инспекцијског надзора над применом закона за шумска подручја на територији АП.

Међутим, зелени појас уз путеве није у фокусу интересовања ниједног ресора, па је ЛСВ дала амандман којим дефинишемо обавезе подизања и одржавања ветрозаштитних појасева и надамо се да ћете усвојити овај амандман уважавајући специфичности ситуације у Војводини.

Још једно питање, односи се ипак на Закон о путевима. Питам вас – када ће почети изградња Фрушкогорског коридора? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Хвала на вашим питањима. Некако ви и ја увек разговарамо о Фрушкогорском коридору. То је заиста врло важан коридор и ви знате сваког тренутка докле смо стигли. Онда претпостављам да знате да је потписани и Меморандум са кинеском компанијом о томе да се крене у реализацију, односно у разговоре о комерцијалном уговору. Влада Републике Србије, заједно са покрајинском владом, формирала је радну групу пре можда пар месеци и сада почињемо, у току наредних месец дана, да преговарамо и да разговарамо са кинеском компанијом, пре свега о комерцијалном уговору, дакле о условима и начинима како ћемо радити Фрушкогорски коридор.

Није то, наравно, једини коридор на коме ми радимо. Имамо ту даље и наставак, али око Фрушкогорског коридора ја очекујем да бисмо заиста морали ове године да већ имамо спремљен уговор.

Што се тиче даље закона о путевима, питали сте везано за заштитне појасеве и ту сте потпуно у праву, али у члану 86. или 87. ми смо то предвидели овде у предлогу закона —управљач јавног пута дужан је да обезбеди заштиту јавног пута и саобраћаја на том путу на местима подложним одроњавању или изложеним снежним наносима, бујицама, јаким ветровима и сада тако даље, да не читам.

У сваком случају, погледаћемо амандман. Све што може да поспешу и да учини бољим овај закон, ми ћемо то и урадити.

Е сада, ја бих се мало више вратила на саму железницу, будући да сте и ви о томе доста говорили. Не бих да понављам уопште о томе колико тога јесте урађено. Немогуће је не видети. Постоје неке ствари које су заиста учињене у области реконструкције, рехабилитације и реформисања железничких предузећа.

Оно што је, рецимо, новина овим законом о железници, јесте да ми уводимо кривично дело за оштећење железничке инфраструктуре. Сви смо ми сведоци шта се дешавало последњих година. Некако као да је навика била уништавати возове. То више неће моћи да буде и верујем у ствари да неће више бити тако, будући да сада и законом прописујемо кривично дело ако до тога буде дошло, и наравно, биће много више казне него што је то било.

Када говоримо о самим пругама и локалним самоуправама, да ли оне могу да финансирају итд., наравно да један део њих који је заинтересован то и може да ради. Рецимо, ми имамо уговор о пословно-техничкој сарадњи на унапређењу железничког путничког саобраћаја на релацији Суботица–Кикинда–Суботица дужине 87 километара. Вредност уговора је пет милиона динара. Затим имамо Уговор о међусобним правима и обавезама управљача инфраструктуре и локалних самоуправа за редовно одржавање пруге Врбас–Кула–Сомбор 52 километара. Вредност уговора је 10 милиона динара.

Оно што је само један, рекла бих, стуб реформисања железнице јесте да тамо где постоји јасан интерес јединице локалне самоуправе кренемо у разговоре и да тај трошак било одржавања или односа са управљачем регулишемо заједно са јединицом локалне самоуправе.

Поред тога, постоји неколико округа и оквирна процена средстава за минимално годишње одржавање тих пруга. Не бих сада читала, највећи део јесте управо на територији Војводине. Верујем да ће у наредном периоду бити много више уговора у том смислу, јер ми стално разговарамо са локалним самоуправама и оне у својим будућим буџетима, односно у новим буџетима и припремају такве ствари.

Железничке станице – у закону о железницама, оно што је новина, јесте да су многе услуге сада много јасније и детаљније дефинисане. Једна од њих јесте питање железничких станица, јер, на крају, почетак и крај сваког путовања возом почиње и завршава се управо на железничкој станици.

Морам рећи да су до прошле године две или три железничке станице биле само реконструисане за претходних седам година. То је податак који смо ми затекли почетком прошле године. Сваке године задатак „Инфраструктуре“ и „Србија воза“ јесте да направе планове које железничке станице могу из својих средстава даље да реконструишу. То није никаква шминка и то није само фарбање неке станице да би то тог тренутка изгледало добро, него се зна како морају да изгледају такве станице. Ове године објекти железничке станице који су планирани за санацију су прво Нови Сад између

осталог, затим Младеновац, Врање, Врњачка Бања, Лапово, Севојно, Бор и Ниш. То су станице које ће бити реконструисане, уређене онако како треба да изгледају модерне станице.

Драго ми је да сте приметили, јер када сте причали о станицама, ви сте рекли – прође један леп и савремен воз, а онда имамо станицу која је лоша. Ту сте у праву. То је оно што је, између осталог, један од резултата. Ми смо почели да купујемо возове, купујемо локомотиве, стављамо их на све оне деонице које смо рехабилитовали или реконструисали. Иду нови возови, чисти возови, уређени возови, као и нове локомотиве, самим тим и те станице морају да изгледају модерно, онако како је то по свим европским стандардима. То би за сада било све на ваша питања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Олена Папуга.

ОЛЕНА ПАПУГА: Кратко ћу.

На неки начин сте потврдили оно што сам рекла да ће у Војводини постојати, да ће пролазити само брзи воз за Будимпешту, да ће једноставно локалне пруге да се угасе, јер у Војводини ће се само Нови Сад реконструисати, мислим, железничка станица у Новом Саду, и ништа више од тога.

Око тих казни, не знам како ћете то извести, око уништавања железничких станица. То ме некако интересује. На пример, тај закон о путевима је предвиђао те ветрозаштитне појасеве, али стари закон. Не знам да ли је неко био кажњен ко је уништавао те ветрозаштитне, уништавао дрвеће, секао дрвеће поред путева. Бојим се да ће и сада бити исто тако.

Кажем, ЛСВ је дала добре амандмане и мислим да бисмо унапредили и Закон о путевима и Закон о железницама, па вас молим да то још једном погледате, јер смо то дали из најбоље намере.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има проф. др Зорана Михајловић.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Сад морамо ипак мало детаљније зато што просто нисте у праву. Ако бисмо посматрали територију Републике Србије, онда највиша вредност инвестиција у области железничког транспорта, па и друмског саобраћаја јесте управо на територији Војводине. И ми причамо о три милијарде евра инвестиција тренутно које се реализују на територији Војводине. То је прва ствар.

Друга ствар, не знам одакле било коме идеја да ћемо ми сад само да реконструишемо железничку станицу Нови Сад. Па ваљда је природно и логично, сами сте рекли колико је значајна, да ћемо прво почети од ње. Ваљда је нормално да ћемо ону која је највећа, врло значајна, центар административни и покрајине, да ћемо кренути то да реконструишемо. Дакле, зато иде у 2018. години Нови Сад. Не почиње и не завршава се живот 2018. године. Имају све наредне године испред нас. Ми планирамо у наредне

три године да завршимо са реконструкцијом свих железничких станица које имамо на територији Републике Србије.

Када говорите о брзој прузи Београд–Будимпешта, сад не разумем. Јесте ли ви против тога или сте за то? Ја мислим да је одлично и од Београда до Будимпеште имамо брзу пругу, али то није једина пруга на којој се ради и која се реконструише. Тренутно вам иде, између осталог, реконструкција пруге Панчево–Орловац–Зрењанин, на пример.

Не постоји ниједан део Србије који ми желимо да изопштимо или желимо да се у њега нешто мало мање улаже или да се само пролази кроз неки град. Па како би то било могуће? Нови Сад је административни центар и једнако важан као било који други град у Србији. Да не говоримо сада о Фрушкогорском коридору, о улагањима у путеве. Ми причамо о близу три милијарде евра инвестиција на територији Војводине.

Уколико имате предлоге и сматрате да је стратешки важан неки други део, дајте предлоге, разматраћемо за наредну годину. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Матић.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Гледајући дневни ред, он мами, велики број тачака дневног реда мами да се о њима прича. Међутим, није могуће о свему причати. Мислим да путеви заслужују једну озбиљну анализу, нови закон о путевима. Али ја ћу кратко рећи о путевима, па ћу на други предлог закона да пређем.

Тај однос према путевима и министарства и „Путеви“ Србије, мислим, прво изашли су у јавност јасно, гласно шта се ради, однос према путевима али свих нивоа, од ауто-пута до локалних путева до путева у месним заједницама, чак и оног најнижег некатегорисаног пута. Појављују се и министар и директор Пuteва Србије, с обзиром на то да сам био учесник тога, који доста брину о путевима свих нивоа, јер путеви су путеви, без обзира на њихов значај, величину, потребу, да ли он служи за међународни саобраћај, да ли служи оној најудаљенијој кући у селу. Значи, треба бринути о свим путевима, без обзира на то што то није крајња надлежност овог нивоа државе, али једноставно има и средина које не могу да се понесу са тим проблемима, па онда ту ускаче држава да помогне на тим путевима. Зато моје похвале за однос према путевима и изградњи, у оном делу колико се издваја средстава за путеве.

Даље, прешао бих на, зато што сам ја из те области па ваљда ме то највише и привлачи, Предлог закона о поступку уписа у катастар непокретности и водова. Једноставно, ја хоћу и сада да кажем због јавности да је овај закон, по мојој процени, иако нисам правник у том делу, али мислим да је закон сјајан. Можда један од најбољих и најквалитетнијих закона, који није велики, није оптерећен, једноставан је, разумљив, применљив.

Када сам узео да га прочитам детаљније, да се спреим за ову јавну расправу, ја практично нисам имао простора за нешто, јер најлакше се спремити за расправу ако имате примедбу на нешто. Када немате примедбу, онда је тешко. Ја просто немам примедби и мислим да је ово нешто што помера границе у једној области која није ни лака, ни згодна за рад, али је она доведена на лак начин, поједностављен начин и оно је што доприноси развоју ове државе, привреде, јавног сектора, а првенствено грађана.

Оно што се врло често приговара – зашто није неко уписан у катастру непокретности итд., једноставно и до сада су законски прописи говорили, односно законски пропис, односно Закон о државном премеру и катастру је говорио да је ималац непокретности обавезан да пријави све промене на својој непокретности. Једноставно, нисмо то прво ми радили, па се онда може приговарати даље надлежном органу или посебној организацији, односно Републичком геодетском заводу.

Садашњи Предлог закона, где ја кажем да немам готово ниједну примедбу, он описује ток поступка у катастру непокретности и ту је првенствено уведен онај статус службености. Од 1. јула 2018. године нотари, односно јавни бележници су у обавези да кроз електронску пошту, односно електронски шалтер, достављају одређену документацију Републичком геодетском заводу, односно организационим јединицама на територији где оне дејствују, где је практично највећи број исправа и што се тиче јавног бележничтва, и што се тиче судова, и што се тиче других државних органа који доносе таква акта, да ће практично сви у неком наредном периоду бити обавезни да убрзају достављање таквих извештаја. Републички геодетски завод ће преко својих организационих јединица предузети мере да то узме у поступак и да што пре реши.

Оно што је на неки начин до сада била пракса, а сада посебно, јесте да ће службе за катастар непокретности гледати да ли су испуњени формални услови за упис непокретности и водова. Овде се водови не помињу, али мислим да је то битна ствар и нека перспектива и нешто што ће нас терати да то морамо да радимо. Обично су водови сакривени. Они морају негде бити уцртани да бисмо у датом моменту, ако нам затреба, рекли – да, у том подземљу се налази то, то, то итд. Зато је битно и то уписати, што се тиче техничког дела, а што се тиче и правног дела или управног дела.

Даље, рекао сам око повезаности са е-шалтерима. Нешто што треба нагласити, мислим да овај закон говори, а то је исправљање грешака. Грешке су могуће, дешавају се и постоји могућност исправке грешке на један лак начин. Ако се утврди да је направљена грешка, онда је лако можете исправити. То је један велики плус. Поготово на имовини, непокретностима, где смо сви ми помало осетљиви, неко више, неко мање, а мислим да смо сви осетљиви, а на крају, и држава је на то осетљива.

Даље, обезбеђена је другостепеност, што је јако битно, судска заштита, и ја бих можда рекао да су многи закони закочени у старту. Овај

закон није закочен. Он даје једну ширину, простор за добро функционисање државе, односно Републичког геодетског завода.

Оно што се највише постиже јесу брзина и једноставност, а то постићи није лако, поготово са новим законским прописом који се овде нуди Скупштини на усвајање.

Спровођење овог закона вршиће Републички геодетски завод преко својих организационих јединица, јединица у градовима и општинама, односно популарно катастарара. Збир катастарара је практично Републички геодетски завод са централом и руковођењем у централи. Сигуран сам да ће Републички геодетски завод преко својих организационих јединица овај закон добро спровести, да ће радници који раде у Републичком геодетском заводу овако добар закон спровести у дело, где ће то бити јако видљиво и за ову нашу државу и за грађане.

Оно што је, по мени, исто битно и што бих желео да кажем овде, можда није до краја тема, али хоћу да кажем да у катастарској геодезији сваки податак, апсолутно сваки податак је трајан, био он технички, био он правни. Рећи ћу нешто што може бити добар пример. Ја волим да причам кроз примере. Рецимо, теренски податак, уколико је одрађен у било које време, он је увек трајан податак и он се увек оставља. Решење о променама на непокретностима и упис права на непокретностима увек су трајни. Овде не постоји нешто што се искључује пет година, десет година итд. Сви подаци су трајни. Зато је ово битна област са добрим законским прописима. Једноставно, мислим да ће се померити озбиљно у свим деловима у овој држави. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има проф. др Зорана Михајловић.

Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Драги посланиче, хвала на овим речима, посебно када говоримо о катастру. То је заиста још једна преостала важна област коју морамо да решимо.

Желела бих такође да информишем, претпостављам да то већина вас зна, ми смо у другом степену имали око 26.000 нерешених предмета који су самим тим дирали још најмање 40.000 људи, зато што су били нерешени дуги низ година, још од неких деведесетих. Ми сада причамо о преполовљеном броју. То је оно што је катастар успео да уради за претходних готово годину дана, али баш због тога ми ћемо сада имати ситуацију да ће се упис у катастар у односу на овај закон, вршити у року од пет дана. То је једна ствар. А друга ствар је да више заиста неће бити да се иде на неколико шалтера, па када кренете прво у катастар, па после тога даље у Пореску управу, па се враћате када упишете итд. Тога више неће бити. Сада имамо јавног бележника који ће практично то обављати за нас, односно за своје странке.

Такође, помињали сте на самом почетку путеве. Један податак који је јаван, јесте да је рецимо, приход од путарине 2017. године у односу на 2013. годину, причамо о путарини на ауто-путевима, повећан за 42 милиона евра.

То се десило не зато што је неко одједном одлучио да иде кроз Србију, него због тога што је Србија почела да завршава много брже и ефикасније своје пројекте у путевима, пре свега ауто-путевима, и ми смо на тај резултат поносни. Очекујемо и ове године рекордни број аутомобила на Коридору 10, односно на ауто-путу. Тако да хвала, верујем да ћемо овај закон усвојити и да ћемо га, након тога, што пре и реализовати. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Балша Божовић. Није присутан.

Захваљујем се проф. др Зорани Михајловић и њеном тиму на посвећености и сарадњи и свим народним посланицима.

Настављамо са радом сутра у 10.00 часова. Хвала свима.

(Седница је прекинута 18.55 часова.)